

జూలై 2006

Rs. 13 /-

చందమామ

60 సంవత్సరాలుగా విజ్ఞాన వినోదాలు విరజిముతాన్న విశిష్ట పత్రిక!

60వ సం.లో అడుగుపెడుతున్న చందమామ

1947

1948

1949

1952 - వులయాళం, వురాతీ

1954 - గుజరాతీ

1955 - ఇంగ్లీషు

1947 - తెలుగు, తమిళం

1948 - కన్నడం

1949 - హిందీ

1952

1954

1956 - ఒరియా, సింధీ

1972 - బెంగాలీ

1975 - గుర్జుఖి

1976 - అస్సామీ

1955

1956

1972

1975

1976

1978 - సింహళ

1984 - సింస్కృతం

2003 - సింగపైర్ కు ఇంగ్లీషు-తమిళం

ద్విభాషా పితృక; ఉత్తర అవురికాకు
ఇంగ్లీషు-తెలుగు, తమిళం, హిందీ,
గుజరాతీ ద్విభాషా పితృకలు.

1984

1978

2003

2004

2004 - సింధాలీ -

గిరిజన భాషలో

మొట్టమొదటి

పీల్లల పితృక

2006

2003లో జూనియర్ చందమామ వు
ప్రారంభించబడింది. 1981-97 వు ధ్య
కంటిపూ మిశ్రుమైన వారికోసం బ్రెయిలీలో వెలువడిన
చందమామ 2005లో షణ్ఢ: ప్రారంభవు యింది.
కొన్ని ప్రచురణలు స్వల్పకాలమే వెలువడి, వెనకబడి
పోయాయి. అయితే, ప్రస్తుతం కొనసాగు తూనే
ఉన్నది. ప్రపంచంలో మరెక్కడా కానరాని
ప్రత్యేక విశిష్టత ఇది!

చందమామ భాషలు అనేకం; సంప్రదాయం ఒక్కటే!

పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక (నవంబర్ '06)

వే 2006 సంచికలో వెలువడిన ప్రకటన చూశారు కదూ!

బహుమతులు

కథలు : ప్రపురింపబడే కథకు రూ. 500లు .

చిత్రాలు : మొదటి బహుమతి రూ. 500లు; రెండవ బహుమతి రూ. 300లు; మూడు ప్రాతాహిక బహుమతులు : రూ. 200లు .

- ❖ చందమామ వెలువడుతూన్న 13 భాషలలో ఏ భాషలోనైనా పేరు కథలు పంపవచ్చు.
- ❖ చిత్రాల వివరణ కూడా ఈ భాషలలో ఏదైనా ఒక భాషలో ఉండవచ్చు.
- ❖ పేరు ఎంట్రీలకు కింది కూపన్ తప్పక జతచేయాల్సి.
ఫోటో కాపీలు స్వీకరింపబడవు

నేను ఈ ఎంట్రీలను పంపుతున్నాను

కథలు : పేరు :

1. _____

2. _____

చిత్రాలు : అంశం :

1. _____

2. _____

పేరు _____

మొదటి పేరు _____ తరగతి _____ చిరునామా _____

ఇంటి చిరునామా _____

పిన్ కోడ్ _____

ఈ కథలు / చిత్రాలు ఎవరినాయాం లేకుండా పూర్తి అవుతున్నాయి / అమ్మాయి _____

సంతానం రాసినవి / వేసినవి అని ప్రతిపత్తిస్తున్నాను .

తల్లి / తండ్రి

అమ్మాయి / అమ్మాయి

చందమామ

సంపుటి: 59

జూలై 2006

సంచిక: 7

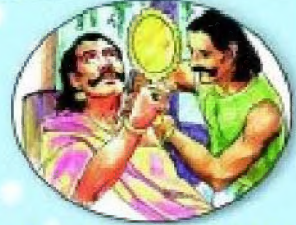
ఈ నెల విశేషాలు

ఈ సంచికలో...

- * పాఠకుల లేఖలు ...06
- * యమరాజు అక్షరాభ్యాసం ...07
- * కామేశం పాటకచేరి ...11
- * రాకాపిలోయ - 11 ...13
- * భారత దర్శిని ...24
- * చందమామ కబుర్లు ...29
- * గోవిందయ్య తెలివి ...30
- * సాహితీ కదంబం ...32
- * ధమపాసి ...34
- * గురువు-బురువు ...40
- * చందమామ క్విజ్ - 6 ...45
- * అప్పట్నుద్ది ...46
- * దొరలు-దొంగలు ...55
- * అదే గజక ఉంటే... ...58
- * అజేయముడు గుడుడు!-6 ...59
- * విలక్షణమైన దృశ్యం :
భయం పుట్టించే పుప్రులు ...63
- * విజ్ఞానం ... వివోదం ...
వికాసం64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

రాజుగారి కోడళ్ళు
(భే.క) ...19

తిరిగి వచ్చిన రాజు
...25

అత్యద్భుత నిరూపణ!
...38

రామాయణం
(అయోధ్యాకాండ-2)
...49

SUBSCRIPTION

For USA and Canada

Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division

CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony

Ekkatuthangal,

Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందమామ క్విజ్ - 4 (మే '06)

విజేతలకు అభినందనలు

1. బి.వి. నరసింహారావు, విశాఖపట్నం - 530 020 (ఆం.ప్ర)
2. గొయ్య విజయలక్ష్మీరాజీ, కృష్ణాజిల్లా (ఆం.ప్ర)
3. సిహెచ్.వై.ప్రసాద్, వైజాగ్ - 531 116 (ఆం.ప్ర)
4. పి. జ్యోతిష్వరూప్, గుంటూరు - 522 002 (ఆం.ప్ర)
5. సిహెచ్. భానుదేవ్, ఒంగోలు - 523 001 (ఆం.ప్ర)

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

మరో మైలురాయి!

ఆరు రుతువుల కాలచక్రంలాగే, మన పంచాంగంలో అరవై సంవత్సరాలు ఒకటి వెనక ఒకటి విరిజ్రపుస్తా ఉంటాయి. అరవైయేళ్ళు పై రైతే శ్రు భతరణంలో షిష్టాంజ్ఞ పై ర్తి జర మోవడం వున సింధిదాయం. 1947 జూలైలో ప్రారంభించబడిన చందమామ ఈ జూలైలో అరవైయవ వసంతంలో అదుగు పేదు తు న్నది. వు నదేశంలో, బహుశా ఆసీయా ఖండంలోనే వు రేపేల్లల పత్రికా సాధించని ఘనవిజయం ఇది. చందమామ గర్వింపదగ్గ ప్రత్యేక విశిష్టతలలో ఇదీ ఒకటి! తరతరాల యువపాఠకుల తరగని అభిమానమే వు న పత్రిక అపై ర్వ విజయానికి ప్రధాన కారణం అని వేరుగా చెప్పనవసరం లేదు.

విజ్ఞాతృ పిలు మరు పాఠకులు అభిప్రాయ పేదు తు న్నట్లు - వు మోస్తత భారతీయ సింస్కృతీ సింధిదాయా లను పిసిహి దయా లకు హత్తుకునే విధంగా విశదీకరించి, వారిలో వూ నవతా పిలు వలను పేంపొందింపజేసి, వారిని ఉత్తమ మోరులు గా తీర్చిదిద్దాలన్న ఉదాత్త ల్యానికి కట్టుబడి ఉండడమే చందమామ విజయానికి మరో ముఖ్యకారణం!

స్వాతంత్ర్యానంతరం, భారతీయ బాలబాలికల అభ్యున్నతిని కాంక్షించి వారికి ఆదర్శ మంతమైన ఒకపత్రికను కానుకగా ఇవ్వాలని కలలుగని, దానికి రూపం కల్పించిన చందమామ వ్యవస్థాపకులు శ్రీ బి. నాగిరెడ్డి, శ్రీ చక్రపాణిగార్లకు ఈ సందర్భంగా మా హ దయపై ర్వక క తజ్ఞతాభివందనములు సేపు ర్పిస్తున్నాం. వారి అదుగు జాడలలో నదుస్తూ, పత్రిక ఉన్నత ప్రమాణాలను కాపాడడానికి వూ శాయ శక్తులా క పీ చేస్తున్నాం.

వేలాది వుంచి చందాదారుల పుద్గత; ఎనిమిది వుంచి ఎనభైయేళ్ళ వరకుగల లలాది వుంది పాఠకుల అభిమానం; తల్లిదండ్రుల, ఉపాధ్యాయుల సహకారం; ప్రకటనదారుల, ఎజెంటు, డిస్ట్రిబ్యూటర్ల చేయూత అదుగు గదుగు నా మూకు అండదండలు గా ఉంటున్నాయి. వారం దరికి వూ హ దయపై ర్వక క తజ్ఞతలు తెలియజేస్తున్నాం!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకుల లేఖలు

నేను ఏడోయేట నుంచి చందమామ చదువు ముగిస్తాను. చందమామ ను క్రమం తప్పకుండా చదివే అభిమానులు మా ఊళ్లో చాలావుంది ఉన్నారు. నేను గత 28 సం.లుగా చందమామ ను సుఖకరించి భద్రపిల్లనిస్తున్నాను. నునసింపిదాయ విలువలను చక్కని కథల రూపంలో పిసిపి దయా లకు హిత్తుకునేలా చెప్పడం వల్లనే పిల్లల పత్రికలలో చందమామ సిప్పు న్నత స్థానాన్ని అందు కో కలిగింది. 1. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, మితాణాలు, ఇతిహాసాలు ఆధారంగా కథలు వెలువరించే చందమామ విలక్షణమైనది. 2. వివిధ ప్రాంతాల, దేశాల జానపద కథలు, సాహితీ వీరుల అద్భుత గాథలు అందించడం చందమామ ప్రత్యేకత. 3. ప్రతిభాసింపిన్నులైన చిత్ర, శంకర్ వంటి చిత్రకారుల అద్భుత చిత్రాలతో కనలవిందు చేయడం చందమామ ప్రత్యేక ఆకర్షణ. ఇలా ఎంతయినా చెప్పకుంటూ పోవచ్చు. అయితే, ఎంత చెప్పినా చందమామ విశిష్టతలను పైర్తిగా చెప్పడం మాత్రం సాధ్యంకాదు!

- బాల్ సేవక్, ఇండోర్

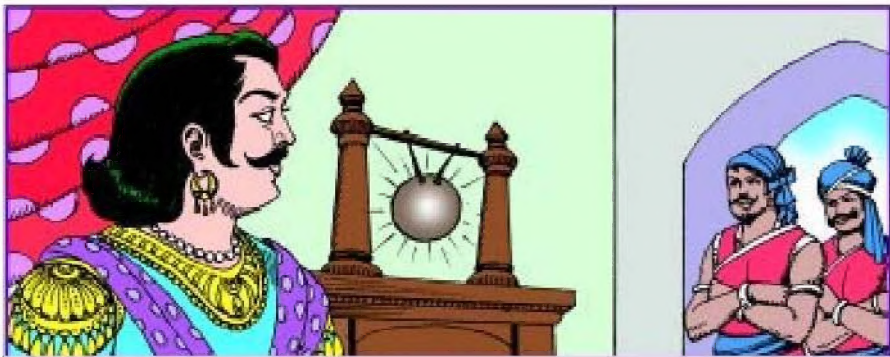
ప్రాచీనకాలాన్నీ, ఆధునికకాలాన్నీ కలుపుకు పాఠశాలల వైపు కలర్చు కగా చందమామ వెలువడడం ఎంతైనా సంతోషించ తగ్గ విషయం. చందమామ పిల్లలకు నిండైన కానుక. నింగిలోని చందమామలా మన చందమామ కూడా శాశ్వతంగా వెలుగొందాలని కాంక్షిస్తున్నాను.

- నీలమణి భాటియా, న్యూఢిల్లీ

చందమామ చదవడానికి చాలా ఆసక్తికరంగా ఉంటుంది. అందమైన చిత్రాలు, కథలకు వన్నె సమకూరుస్తున్నాయి. ప్రస్తుతం గ్రామ జీవితం త్వరితగతినో వూరి పొతు న్నది. అయితే, చందమామ లోని చిత్రాలు మాత్రం ప్రాచీన గ్రామ జీవితాన్ని కళ్ళపై నిలుపుతున్నాయి. మా నవతా విలువలను తెలియజేసే కథలు, ఆలోచనలు రేకెత్తించే బేతాళకథలు, ఆకర్షణీయమైన ఇతర శీర్షికలు పాఠకులను అలరిస్తున్నాయి. విజ్ఞానవివేచనల సమగ్రతను చందమామ ను చక్కని పత్రికగా నిలబెట్టుతున్నది. - మిలింద్ సమంత్, సింధుదుర్గ్

నేను చందమామ నిజమైన అభిమానిని. ఒక్క సంచిక కూడా వదలకుండా చదువుతున్నాను.

- కార్తీక్ భూషణ్, ఉడుపి

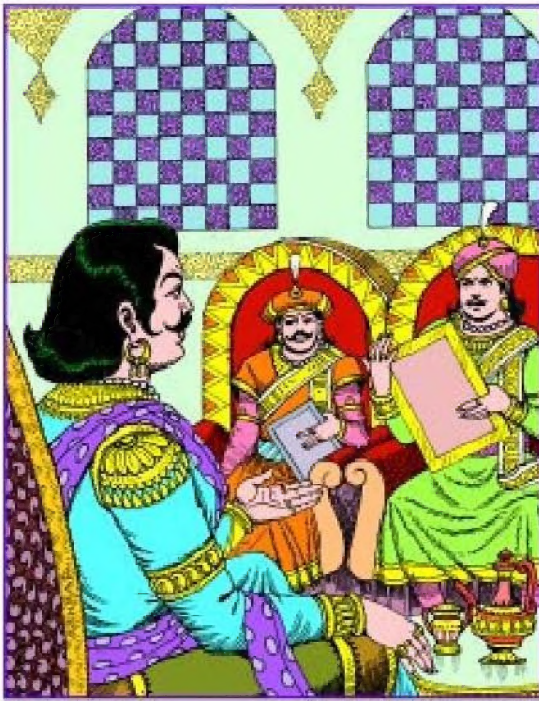
యువరాజు అక్షరాభ్యాసం

పింధ్యగిరి రాజ్యం రాజు స్త్రీ ర్హువు త్త గొప్ప ధార్మికుడు . ఎల్లవేళలా ప్రిజోహాన్ని కాంి చేవాడు . అందు వల్ల, కోశాగారంలోని అధిక మొత్తాన్ని వాళ్ళ సంక్షేమం కోసం వెచ్చించే వాడు . ఈ కారణం వల్ల ఒకసారి కోశాగారం ఖాళీ అయింది. ప్రిజలపేక్షితగా పిన్నుల భారం మోపడం ఇష్టంలేని సూర్యసేనుడు, రాజ్యాదాయం పేంచడం ఎలాగా అని ఆలోచించసాగాడు .

వింధ్యగిరికి-విదర్భ, వైశాలి ఇరు గ్ర పోర్ గ్ర రాజ్యాలు . విదర్భ రాజ్యపు చంద్రకాంతపు థు , వైశాలి రాజ్యపు పాధర్ లు ద స్తీ, ఆర్ధికంగా, సేస్థికంగా బలపానమైన వింధ్యగిరి రాజ్యం వీ దపిడింది. ఆ ఇద్దరూ అధిక రాజ్యకాం పిరు లు . ఒకరినొకరు కబళించడానికి తగిన సిపు యం కోసం ఎదు రు చూ స్తిన్నారు . వాళ్ళు ముందు వింధ్యగిరిని ఆక్రమించి, ఆ తర్వాత ఒకరి రాజ్యాన్ని పు రొకరు కబళించా లనే దు రాలోచనతో మూర్ఖులు .

ఈ సిపూ చారం గ్రూ థచారు ల ద్వారా, స్పార్శ్యాను డిడివినపడింది. సూర్యసేనుడు వుంచి రాజసేవీజ్ఞుడు కూడా. ఆయనయ్యి డ్ల నివారణ కోసం పూర్గం అన్వేషించసాగాడు. అంతలో ఆయనకో అవకాశం వచ్చింది. స్పార్శ్యాను డిడి జయింతుడు ఒక్కగానొక్క కొత్త కు. నాలుగేళ్ళ వయసుపాడైన జయంతు డిడి, రాజసేవీహేతుడు అరాభ్యాసించేయ డానికి శుభవు హిర్తం నిర్ణయించాడు. ఆ సందర్భంగా తన ప్రిదేశత్రు భావంతో మళ్ళీ చంద్రకాంతుడు, వుపాధరులను ఆహ్వానించి వుంచి చేస్సి కోపాలని భావించి, వారిద్దరికీ ఆహ్వానపిత్రికలు పింపాడు.

ఈ సందర్భాన్ని అవకాశంగా తీసి కుని, సో ర్యూన తీవ్ర ఏదో విధంగా కలహించి, యుద్ధానికి సిద్ధుడౌతావని ముద్రకాంత్రుడు, పుషాధరుడు కుట్రపిన్నారు. వాళ్ళు యువరాజు అరాధ్యాసానికి హాజరయ్యారు. సో ర్యూనకు, ఆ ఇద్దరికీ అతిథి పురస్కారాలు

చేశాడట. స్వహింస రితవాతావరణంలో ఆయన చేసినవింపు వు గిసింది.

ఆ తర్వాత, విదర్భరాజు చంద్రకాంత్రుడు , స్వార్థున డికి ఒక బంగార పిలక అందిస్తూ, “అరాభ్యాసింవేడు కనివు యా న దీన్ని ఉపియో గించండి!” అన్నాడు .

ఆ మరుక్షణం వైశాలీ రాజు మహీధర్మడు , ఏను గు దంతంతో తయారు చేసిన అందమైన పిలకను స్వార్థున డికిస్తూ, “సియ్యోతీ ఆలయంలో ప్రత్యేక పై జలు చెల్లుంచి తెచ్చిన పిలక ఇది. యువరాజు చేత, ఈ పిలక వీధి అరాళు రాలిస్తూ, గొప్పి విద్యాపంతుడమాతాడు,” అన్నాడు .

దీనితో స్వార్థున డి ఇరు కునపిడ్డాడు . అయినా చెరగని చిరు నవ్వుతో పిలకలను అందు కుని, “వీ అభివృథానానికి చాలా క త జ్ఞతలు!” అన్నాడు .

చంద్రకాంత్రుడు , వు హధర్మ డు తీవ్రమైన ఆలోచనలతో తవు తవు అతిథివు ందిరాలకు చేరు కున్నాడు .

స్వార్థున డి , తానిచ్చిన బంగార పిలక కాకుండా, వు హధర్మ డిచ్చిన పిలకతో యువ రాజుకు అరాభ్యాసిం చెల్లిస్తూ, అది అవ వూ నం అనిచెప్పి, వింధ్యగిరి మీదికి యుద్ధానికి బయల్దేరాలని ఆలోచించాడు , చంద్ర కాంత్రుడు . వు హధర్మ డు కూడా అదే విధంగా ఆలోచించాడు .

పిలకల విషయం లో, ఆ ఇద్దరు రాజుల కుతంత్రాన్ని స్వార్థున డి అర్థంచేసి కు న్నాడు . అయినా, ఏం చేయాలో తోచక తీవ్ర మైన ఆలోచనలోపిడ్డాడు . అవు ర్నాడు యువ రాజు అరాభ్యాసిం భవు హిర్తుం వచ్చింది. రాజ్యాచారం ప్రకారం వు హరాజు, యువ రాజు పట్టపిఠేను గు వీధి ఊరేగు తూ ప్రజల ఆశీస్సులు న్నెకరించాలి.

అందంగా అలంకరించిన పట్టపిఠేను గు వీధి రాజు స్వార్థున డు , యువరాజు జయంత్ర డు బయల్దేరాడు . రాజు వూర్గానికి ఇరువైపులా ప్రజలు బాగులు దీరి పిఠాల్లు చల్లుతూ యువరాజున ఆశీర్వాదించసాగారు . ఊరేగింపిఠు ప్రజలు అడ్డం రాకుండా స్వే కులు అడు మిచేస్తున్నారు .

ఆ సివుయం లో వు హరాజు డ స్ట్రీ ఒక బాలుడి వీధి పడింది. వాడికి అయిదేళ్ళ వయస్సింటుంది. చేతిలో పిలక పట్టుకుని ఏను గు వీధి యువరాజు కేసీ వూ మిత్రా ఒకటే ఏడుస్తున్నాడు . వాడి తల్లి సివుదా ల్లుంచడానికి తంటాలు పిడు తు న్నది.

సూర్యుని దు, పూ వటీతు కు చెప్పిపట్ట
పిజ్జెన గ్ర న ఆపించి, ఆ బాలు డి తల్లి వద్దకు
వెళ్ళాడు. రాజున చూసి ఆమె భయపెట్ట తూ,
“నుంచండి, పుహరాజా! ఈ శ్ర భసివు
యూ న వీడు విలపించడం తప్పు!” అని
చేతులు జోడించింది.

“భయపడకు! ఎందుకేడు స్మిన్నాడు?”
అని ప్రిశ్నించాడు సూర్యుని దు.

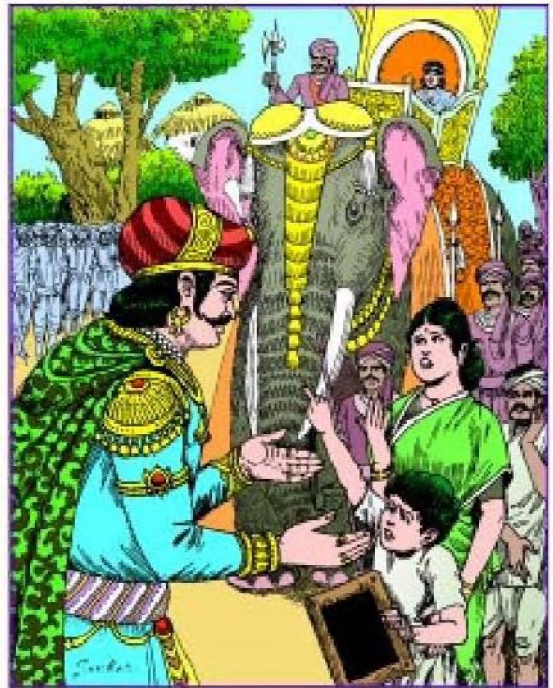
“ఏను గ్ర వీ ద రాజుగారూ, యు వరాజు
గారూ ఎందు కు వస్మిన్నారని అడిగాడు.
యు మాజుగారికి అక్షరాభ్యాసం అని చెప్పాను.
అది వింటూనే, తన వాడు తన్ను పిలక యు వ
రాజుకు ఇస్తానని ఒకటే పూరాం చేస్మి
న్నాడు,” అని చెప్పింది బాలు డి తల్లి.

ఇది విన్న సూర్యుని డికి చాలా సంతోషం
కలిగింది! “అభం శ్ర భం ఎరు గని ఒక పిసీ
వాడు, ఎంతో ట్రవు తో తన పిలకను యు వ
రాజుకు ఇస్తాననడం గొప్ప విషయం. ఆ
ట్రవు కానుక కు సాటి అర్పు న కానుక వు రేం
మాటుంది!” అను కుని, ఆప్యాయంగా ఆ
బాలు డి చేర్చి పట్టుకుని, “సోరేవు టి?”
అని అడిగాడు. “ను ధావుడు,” అని చెప్పాడు
బాలుడు కన్నీళ్ళు తుడుచు కుంటూ.

“అర్పు తే, సు ధాపూ! ఏడు మీపూని, నీ
ట్రవు కానుక అర్పు న పిలకను నమ్మాతూ
యు వరాజుకు అందించు. అంతా శ్ర భం
జరు గ్ర తుంది!” అన్నాడు సూర్యుని దు.

సు ధావుడు తన పిలకను నమ్మాతూ
యు వరాజుకు అందించాడు.

రాజు సు ధావు డి తల్లితో, “వీ రు కూడా
రాజభవనంలో జరిగే వింధు కు రండి!” అని

ఆహ్వానించి, వాళ్ళు అక్కడికి తీసి కువచ్చే
బాధ్యతను సేవకులకు అప్పగించాడు.

ఊరేగింమిచ్చు గిసిన తర్వాత, రాజభవ
నంలో యు మాజు అరాభ్యాసి వేడుక ప్రారుభ
మైంది. రాజహోహాతుడు, యు వరాజు చేత
అరాల్ దిద్దించడానికి పిలక అడిగాడు.
చంద్రకాంతడు, పు హధరుడు - రాజు సూర్య
ుని దు తావు ఇచ్చిన పిలకల్లో దేన్ని ఇస్తాడా
అని ఆత తగా పూడసాగారు.

అప్పిడు, సూర్యుని దు లేచి సిభికుల
కేనె, రాజుల కేనె ఒకసారి పిరిశిలనగా చూసి,
“యు వరాజు అరాభ్యాసి ఉత్సవానికి
ప్రిత్యేక అతిథులు గా విచ్చేసిన సాటి రాజులైన
నా మిత్రులు, యు వరాజు విద్యాభివ ద్ధిని
కాంస్తి - ఒకరు శ్ర భప్రదవు న బంగారు
పిలకనూ, ఇంకొకరు సిరస్యతీ ఆలయంలో
పై జింపబడిన దంతమీలకనూ కానుక

లు గా ఇచ్చార . వారికి నాహి దయ పై ర్వక ధన్యవాదాలు . రాజ్యాచారం ప్రకారం ప్రజల ఆశీస్సులు పొందడానికి ఊరేగింమీగా వస్తాం డగా యు వరాజుకు అరాభ్యాసిం అని తెలియ గానే సి ధావు డనే ఒక నిర్మాద బాలు డ , తనకున్న ఒక్కగానొక్క పిలకన యు వరాజుకు ఇవ్వాలని తల్లి వద్ద పిట్ట బట్టాడు . దాన్ని నేనేవెళ్ళి స్వయంగా స్వీకరిం చాను . ఇప్పిడు ఇక్కడ వూ డ పిలకలు ఉన్నాయి . ప్రజాభీష్టిం ప్రకారం నడు చు కోవ డవు పు న సింప్రదాయం గనక ఈ వూ డ పిలకలలో ఏ పిలకతో యు వరాజు అరా భ్యాసిం జరపాలో వీరే సేలవివ్వండి,” అన్నాడు .

రాజులిడ్డరూ ఏదో అనబోయేంతలో సిభికులందరూ , “రాజు=బద తారతమ్యం చూ డని ధర్మ ప్రభు ము వూ రాజు! కల్లా కుటుం తెలియ ని సి ధావు డిచ్చిన పిలకతోనే యు వరాజు అరాభ్యాసిం చేయిం చగలర ,” అంటూ హిర్షద్యానాలు చేశారు .

యు వరాజు జయంత్ర డి అరాభ్యాసిం, సి ధావు డిచ్చిన పిలకతో ప్రారంభమైంది.

రాజు సూర్యుని డికి సామన్య ప్రజల పిట్లా, ప్రజలకు ఆయ న వీ దామన్న అన్యోన్య గౌరవాభివూ నాలు ప్రత్యంగా చూ సిన చంద్ర కాంతు డ , పు హెధర్ డ అబ్బురపాటు చెందారు. రాజ్యవాడికి కావలసింది కేవలం ఆర్థిక, సేస్థకబలం వూ త్రవే కాదనీ, ప్రజల నుంచి భక్తిగౌరవాలనీ గ్రహించారు . ప్రజలన కన్న బిడ్డలా చూ సి కోవడువల్ల రాజు సూర్య సున డికి అవి ప్రజల నుంచి పిక్కి లంగా లభిస్తున్నవి. ఆదర్శమంత్ర డ్యాలాంటి రాజు పిట్ట శత్రు భావం పాటించడం ధర్మవిర్ధం అన కున్నారు . ఉభయ లూ ఆయ నమైతని కోరారు .

ఆ తర్వాత సూర్యసేనుడు, విదర్భ-వైశాలి రాజులను ఘనంగా సత్కరించి, విలువైన కానుకలతో సాగనంపాడు .

పేన త్రపాన అమత్తందన కున్న సివుస్యి, వూ దిపింజెలా తెలిపావడానికి కారకుడైన సి ధావు డి కుటుంబాన్ని, సూర్యున డ ఆడు కోవడవే కాకుండా-సి ధావు డ , యు వరాజుతోపాటు విద్యాభ్యాసిం డేుంధ కు తగిన ఏర్పాట్లు చేశాడు .

కామేశం పాటకచేరి

రావే శం, కావే శం ఇరు గు పొర్ర గు నే మళ్ళు భూ స్వామి లు . ఊళ్ళో అంతా రావే శం చాలా కలు మిగోలు వు నివసి, అతడి వూ టతీరూ , చవు త్కర సంభాషణా ఎంతో మెచ్చుకోదగిన మనీ చెప్పుకునేవారు. కామేశం, అతడికి పూర్తిగా విరుద్ధమైన వు నస్తీత్వం కలవాడు . వీలు దొరికి నప్పిడల్లా, రావే శాన్ని ఆటపిట్టించి, తన అతణ్ణి వుంచిన చవు త్కారీ, వూ టనేర్పా గల వాడిననిపించు కోవాలని ప్రియ త్నించేవాడు . కానీ, ప్రితిసారీ భంగపడేవాడు .

ఒకసారి రావే శానికి, కావే శానికి పోర్ గూరువాడైన ఒక పెద్దరైతు కువూ ర్త డివివాహా నికి ఆహ్వానం వచ్చింది. ఇద్దరూ వెళ్ళారు. సాయం కాలానికల్లా వివాహి కార్యక్రమ వుంతా వు గిసింది. రాత్రి భోజనాల తర్వాత పాట కచేరి. ఐతే, రాత్రి ఎనిమిది గంటలెగ్నా కచే రికి రావలసిన విద్వాంసులు రాలేదు .

ఈ జరిగిన అవాంతరానికి పేళ్ళి కొడుకు తండ్రి, అతిథు లను పుంచవలసిందని

కోర్త తూ , “పిక్కవాద్యాలు వాయించేవారంతా సిద్ధంగా మ్నార . అయి నా ఏంలాభం? గాత్ర కచేరికి రావలసినప్పు ఖ్యుత్ర లేకపోయా క!” అన్నాడు .

ఆ వెంటనే పేళ్ళి కొడుకు బంపు మల్లో ఇద్దరు , వు గ్గురు , పేళ్ళి కొడుకు తండ్రితో, “వీరే విచారించకండి! ఇక్కడ మళ్ళు వారిలో రావే శంగార్త , కావే శంగార్త మూడడం పేద్ద అదృష్టం. ఒకే ఊరివారైన ఆ ఇద్దరిలో కావే శుగార్త వుంచిగాయ కుడనివేంచెన్నాం. వారిచేత పాటకచేరి నడిపించండి,” అన్నార .

ఈ వూ టలు విన్న అతిథు ల్లో కొందరి బల వంతం వీర ద కావే శం పాటలు పాడాడు . ఆ పాటలకు వు దుంగం, వాయ్ లీను, తుబ్బరా తోడ కాగా, తనగాను అద్భుతమనిపించింది కావే శానికి. విన్నవారిలో చాలావుంది కావే శాన్ని మెచ్చుకున్నారు. రావే శం వూ త్రం వక్షనంగా వ్త ర్త కున్నాడు . ఇది, కావే శానికి చాలా ఆగ్రహం కలిగించింది.

ఊరికి తిరిగొచ్చాక, కావే శం తన పాట కచేరీని అందరూ మెచ్చుకున్నారని చెబితే- అనేక సింగీత సిభల్లో ప్రియు ఖు లకు పిక్క వాద్యాల వాయిం చిన వు గ్గుర వాద్యగాల్న వుండు కొచ్చార . వాళ్ళ సిహికారుతో ఊళ్ళో ఆరోజే కామేశం సింగీతకచేరీ ఏర్పాట్లంది. పాట ప్రారంభించగానే, కావే శం కాలోపిం పాటలనేసింగీతపు వు కుంటు న్నాడనీ, ఆయ నకు బొత్తిగా సింగీతజ్ఞానం లేదనీ అందరికీ అర్థమై వు న్నని లో నవ్వకున్నార .

కొంతుపిటికి కచేరీ పై ర్తయ్యాక, “త్యాగ రాజాన వు రిపించేలా శ్రోతలన వుం త పు గ్గుల్ని చేసిన, నా గంధర్వగానంపే వీ అభిప్రాయాల చెప్పండి,” అన్నాడు కావే శం.

మైహిపూటంకొద్దీ కొందరాయ న్నమెచ్చు కున్నారు . వాళ్ళల్లో పిక్క వాద్యాల వాయిం చిన వాళ్ళూ మ్నార . ఐతే, రావే శం వూ త్రం వక్షనంగా మూడడం గవు నించి, “న వ్న వూ వూట్లాడక పావడం బాగోలేదు . కచేరీపేసీ అభిప్రాయం చెప్ప,” అన్నాడు కామేశం.

తనన పోగడకపోతే, రావే శాన్ని గ్రావు న్నిల అవ్వి యా పిర్త డని ఏవగించు కుంటా

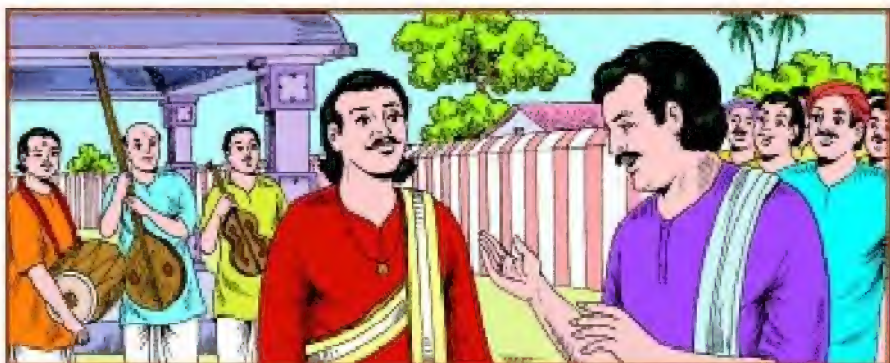
రని కావే శం ఆశ. కానీ రావే శం, “నేనేకాదు , వూట్లాడనివారిక్కడ చాలా వుందే ఉన్నారు . కచేరీపేసీ అభిప్రాయ వే నా అభిప్రాయం,” అన్నాడు .

ఆయ న భావం అర్థమై చాలా మంది నవ్వారు . కామేశం ఉక్రోషపడి, ఏదేమైనా రావే శం తన అభిప్రాయం చెప్పి తీరాలన్నాడు . రావే శం పిక్కవాద్యాల వాయిం చిన వు గ్గుర్ని పోగడి వ్త ర్త కున్నాడు .

“వు రి నా పాట సింగతి కూడా చెప్పి!” అన్నాడు కావే శం.

“పిక్కవాద్యాల వాయిం చిన ఈ వు గ్గురూ , నీ పాటన పోగడలేట్టి, తవు గ్గు రించి ఒక్క వూట కూడా చెప్పకోలేదు. అంటే-తన్ను తాన పోగ్గురు కోవడంలో నీకున్న ప్రితిభ వాళ్ళకు లేదు . వాళ్ళకు చేతకాని పిని నేన చేసీపేరు వున్నాను . చేతకాని వాళ్ళకే తప్పి, సివర్తలకు సాయ పిడే అలవాటు నాకు లేదని నీకు తెలుసు . అందుకే నిన్ను పోగడ లేదు ,” అన్నాడు రావే శం.

కావే శం, రావే శం చేతిలో వు రోసారి భంగపడ్డాడు .

రాకాసిలోయ

11

[బ్రహ్మాదండి పూంత్రికుత్త పెట్టుబడిన తరవాత, జయపుల్ల, కేశమూ కోసం నగరవాసులు కొండలన్నీ గాలించ సాగారు. వాళ్ళిద్దరూ బిచ్చగాళ్ళ వేషాలు వేసుకుని నగరంలోకి పారిపోయాడని, అడవిలో ఒక బండపీద కాళ్ళచేతులు బంధించబడి పెడో మన్న కేశపుడి ముసలి తండ్రి వాళ్ళతో చెప్పాడు. ఆ సంగతి విన్న రాజగ్రుత్త మా బిచ్చగాళ్ళ నందర్నీ పెట్టి తెచ్చేందుకు సేస్థికులవు పెంపొత్తు. తరవాత-]

రాజగ్రుత్త మాపింపిన సేస్థికులూ, నగరంలోని ఉత్సాహివంతు లెవ్వు వసులూ కలిసీ, ిణాలపీద కనబడిన బిచ్చగాళ్ళందర్నీ పెట్టుకుని, రాజనగర కేసీ నడిపింపుకు రాసాగారు. ఇలా దొరికిన వాళ్ళల్లో కేవలం బిచ్చగాళ్ళేగాక, బీదా బిక్కా జనం కూడా మ్నారు. పూసిన పుస్త్రులు ధరించి మ్న వాళ్ళూ, చిత్తగ్రుల పస్త్రాలు కట్టుకున్నవాళ్ళూ కూడా బిచ్చగాళ్ళకిందే జపు కట్టబడటంతో, వాళ్ళ సింఖ్య వందలూ వేలూ దాటింది. రాజ ప్రాసాదం ఆవరణలో పుందవేయ బడిన

వీళ్ళందర్నీ చూసీ, రాజుగారు చాలా ఆశ్చర్య పడ్డారు. రాజధానీ నగరంలో కూటిగీ గ్రుడ్డకూ పుఖం వాచిన వాళ్ళ ఇంత పుంది మ్నారని ఆయ న ఏనాడూ ఉహించలేదు.

రాజూ, రాజగ్రుత్త, బ్రహ్మాదండిపూంత్రి కుడూ ఆవరణలోకి రాగానే, సేస్థికులు బిచ్చగాళ్ళనందర్నీ ఒక సౌలు మీసా నిల బెట్టారు.

“గ్రుత్త మర్యాపు న రాజ్యం నిర్వపు భింగగా మ్నదని, ఇంత కాలంగా భావిస్తొన్నాను. కాని, వీళ్ళను చూస్తొందే పు న విరిపాలనలో

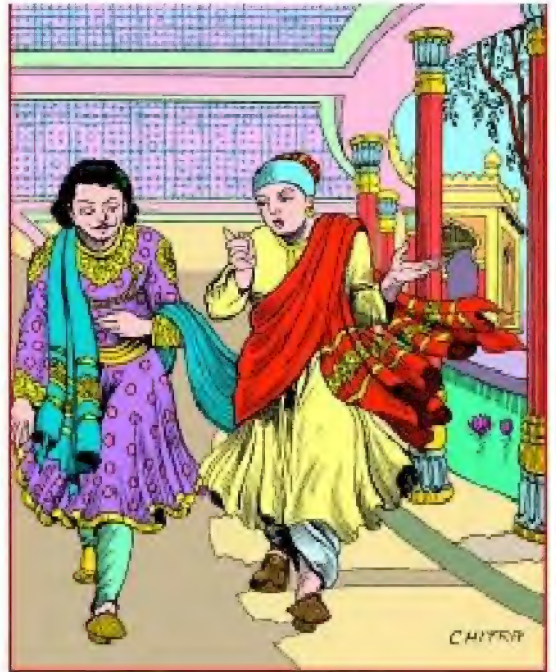
ధున్న ముసలివాడెవడో చెప్పాడట,” అన్నాడు
సానానాయ్ కుడు .

“వాడా-ఆ ఘృసిలివాడు ! వాడు కేశమణి
తండ్రి. వాడింత కపిటవిద్య తెలిసిన వాడని
నేను నమ్మును . కేశమణి, జయ పుల్లొ ఈ
కట్టు కథకల్పించి మూటారు . వాళ్ళి సరికే ఈ
రాజ్యం సిరిహిద్దులు దాటిపొల్లు నా, దాటి
పొల్లు మూడవచ్చు,” అన్నాడు బ్రహ్మదండి.

రాజగురు మకు అతడు చెప్పినదాంట్లో
కొంత సత్యం మన్నుట్టు తోచింది. బోవూ శా
వాళ్ళిద్దరూ ఈ సిరికి రాకాసీలోయ వూ గ్గం
సిట్టి మూటారు !

రాజుగారూ , బ్రహ్మదండివూ ంత్రికుడూ ,
రాజగురు వై తిరిగి రాజభవనంలో ప్రివేశించారు .
సానానాయ్ కుడు విచ్చగాళ్ళందర్నీ
రాజ ప్రాసాద ద్వారాలు దాటించి నగరంలోకి
తరివి వెల్లుంచాడు . రాజూ, రాజగురు వై
కలిసి రహస్యపు ంతనాలు ప్రారంభించారు .

“వు హారాజా, వు నం ఈ సిదవకాశాన్ని
చేజారి పొనివ్వకూడదు . రాకాసీలోయ లో
మన్ను వెండి బంగారాలను మనవిగా చేసుకో
వలసిందే. ఆ విధంగా ప్రి కూ, ప్రిజలక్కుడా
ఎంతో ప్రిలు కలుగుతుంది. ఆ గుప్తి ధనాన్ని
సాధించే శక్తి ఒక్క కేశమణికి మూదని, వూ ంత్రి
కుడు లోగడచెప్పాడు. వాణ్ణి పట్టుకునేందుకే
వాడు ఇంత కాలంగా ఆ కొండ ప్రిద వూట్టు
వేసి క్కూచున్నాడు . కేశమణి భుజం ప్రిద
పిడగ విప్పిన నల్లని పావు ఆకారం పుచ్చు
మన్నుడట. దాని ద్వారా బ్రహ్మదండి తనకు
కావలసిన యువకుడెవడో గుర్తించాడు,”
అన్నాడు రాజగురు మా

“కాని , వాడు మోసగించి మన చేజారి
పొల్లు నట్టు కనబడు తున్నది,” అన్నాడు
రాజుగారు .

“అండు కే మనం మోసాన్ని మోసంతోనే
నిగ్రహించాలి. నాకో వుంచి ఉపాయం తట్టింది.
తవు గు వు రోలా అన్ని కోకపోతే, వు నవి
చేస్తాను,” అన్నాడు రాజగురు మా

రాజుగారు అంగీకార స్థి చకంగా తలా
డించాడు .

“ఆ కేశమణి వారం రోజుల లోపల నగరా
నికి వచ్చేట్టుల్ని తే, అర్ధరాజ్యం ఇస్తావు ని
చాటింపిచెల్లు ంపు దాం. ఆ గడు మలోగా
వాడు రాకపోతే, వాణ్ణి ప్రాణాలతో పిట్టి తెచ్చిన
వాళ్ళకుగాని, లేక తల నరికి తెచ్చిన వాళ్ళకు
గాని, ఒక చిన్న సావు ంత రాజ్యం ఇవ్వబడు
తుందని ప్రకటిద్దాం. నా ఊహ వాడు అర్ధ
రాజ్యం దొరు కుతుందన్న అశతో తప్పిక వు న

అస్థానానికి వస్తాడని. ఆ తరవాత వాణ్ణి రాకాసీ లోయ లో ఎలా ఉపయోగ పట్టుకోవాలో నేనూ, బ్రహ్మదండి నిర్ణయిస్తాం,” అన్నాడు రాజగృహం.

అర్ధరాజ్యం ఇస్తావు ని హేల చాటింమీ కేవలం కేశమణ్ణి దొరక పిచ్చుకునేందుకు ఆడే నాటకమే అని తెలిసిన తరవాత రాజుగారు అందుకు అంగీకరించాడు. ఆ వెంటనే బ్రహ్మ పితరాజ్యంలోని పిల్లల్లో, పిట్టణాల్లో రాజాజ్ఞ ప్రకారం చాటింమీయే బడింది.

ఒకటి రెండు రోజులు గడిచి గడపక పుండే, ఈ చాటింమీకార్య కేశమణ్ణి, అతడి పులి తండ్రికీ, జయ పుల్ల కూ తెలిసింది. నగరవాసులు కొండ ప్రాంతాల నుంచి వెళ్ళి పొగానీ, వాళ్ళ పుల్ల కూ ఒక కొండ గుహలో చేరారు. పుంపు కర్తవ్యాన్ని గురించి తర్జన

భర్జనలు చేస్తున్నారు. “ఇందు లో ఏదో పేద మోసం మళ్ళుది!” అన్నాడు పులివాడు గాఢంగా నిట్టూర్చుస్తూ.

“అందుకు సిందేహిమా! కేశమణ్ణి వెంట మూడే తప్పి, ఆ రాకాసీలోయ లోని ధన రాశి లు దొరకమో అందుకు తగిన జాతకుడు కేశమణ్ణి అని బ్రహ్మదండి, రాజగురువుకు చెప్పి మూటాడు,” అన్నాడు జయ పుల్ల.

“బహి శా, నన్ను కాళ్ళూ చేతులూ కట్టి, ఆ రాకాసీలోయ కు మోసి కు పొవాలని వాళ్ళ పిథకం వేసి మూటారు. వాళ్ళ పిని తీరిం తరవాత నన్ను తప్పి క కొరతవేస్తారు,” అన్నాడు కేశమణ్ణి కోపంగా.

“ఆ ప్రమాదం ఇప్పడే ఎదురవబోతున్నది. నీ తల ఎచ్చి వ అర్ధరాజ్యం; తెలిసినదా? కనక, పునం ఎంత త్వరగా, ఈ రాజ్యమీ హిద్దులు దాటిపోతే అంత పుంచిది,” అన్నాడు జయ పుల్ల.

“ఈ సరికి ఈ చాటింమీకు త్తాంతం ఇతర రాజ్యాల వాళ్ళ క్కూడా తెలిసి మూటారు. వాళ్ళ పూత్రం నన్ను గుర్తిస్తూ బతకనిస్తారంటావా?” అన్నాడు కేశమణ్ణి.

కేశమణ్ణి పులి తండ్రి పొందిన ఆదుర్దా అంతా ఇంతా కాదు. అతడు గుహలో నుంచి బయటికి వచ్చి, పుట్టు కలయ పూసి, “డబ్బుకు అశపడిన సగర వాసుల్లో కొందరూ పుళ్ళి ఇక్కడికి వచ్చి, కొండ గుహలూ, కోనలూ వెతికే ప్రమాదం మళ్ళుది. మీరు ఇక్కణ్ణి వెంటనే పారిపొండి,” అన్నాడు.

“ఈ వేషాలతో లాభం లేదు. దేశాటనకు బయలుదేరిన ఏ త్రిపుర పుంకుల

వేషాలో వేసి కుని, వింధ్యారణ్యాల్లోకి పారి పావలసిందే. అందు కు అవసరం అర్చన ధనం బ్రహ్మదండి పూరితికుడి గృహాలో ఎక్కడ దాచబడి మళ్ళా నాకు తెలుసు!” అన్నాడు జయపుల్ల.

“అగృహాను రాత్రింబగళ్ళు ఇద్దరు సేనకులు కాపిలా కాన్తిన్నారూ,” అన్నాడు కేశమూ. “ఆ ఇద్దర్నీ నునం చంపి గృహాలోకి వెళ్ళలేమా?” అని ప్రశ్నించాడు జయపుల్ల.

“సాధ్యమైనంతవరకు వాళ్ళను చువికుండానే గృహాలోకి వెళ్ళవచ్చు. అంతా రహస్యంగా జరిగిపోవాలంటే, చీకటి పడేవరకూ వేచి చూడటం వుంచింది,” అన్నాడు పునలివాడు. అందు కు కేశమూ, జయపుల్ల, సిరేనూరు.

సూర్యాస్తమయమై చీకటి పడి కొంచెం రాత్రి పొద్దు పొర్లు తరవాత వుగ్గూ, పూరితికుడి గృహాకేసి బయలుదేరారు. రాళ్ళ చాటు వేసి కుని పీల్చుల్లా నిశ్శబ్దంగా గృహాను సీమీచించినవాళ్ళను, గృహానుండు కాపిలా మళ్ళా సేనకుడు గుర్తించలేదు. పునలివాడు సేనకుడు నిలుచున్నచోట కు దాపిలలో మళ్ళా రాయి చాటు నుంచి, కత్తి పుండు కు చాచి సేనకుడి వెన్నుకు దాన్ని ఆనిస్తూ, “అరకు! రెండో వాడెక్కడ?” అని ప్రశ్నించాడు మెల్లిగా.

హితాత్మకంగా వెన్నును కత్తి మొసతాకగానే సేనకుడి పై ప్రాణాలు పైన పోయినై. వాడు ఏమి చేయటమూ అని ఆలోచించేంతలో కేశమూ, జయపుల్ల వాడి పుండు కు వచ్చి నిలబడి, “పూ బందిపొట్ల నాయకుడు,

వి వృత్తిద్దర్నీ చంపి, గృహాలో మళ్ళా ఒక మృత్యువు తెచ్చున్నాడు. కాని, పూ కు వి వృత్తి చంపాలని లేదు. పూ పినదో వైం పూని కు పాతాం. నీ తోటి వాడెక్కడ?” అని అడిగారు.

సేనకుడు నిలు మళ్ళా డువేసి, గృహాకు ఒక పిక్కగా గుర్ర పేట్టి నిద్రపొతున్న, అనుచ రణ్ణి పూపించాడు. పుర్రణం కేశమూ, జయపుల్ల, ఆ నిద్రపొతున్న వాడి పీద పిడి, వాడి కాళ్ళ చీత్రలూ బంధించి ఒక పూల పిడవేశారు.

“కత్తి నా వెన్నులో గుచ్చుకుంటున్నది. పీ బందిపొట్లూ పూ పీట్టి కత్తి తీయ నుండి,” అంటూ ప్రాణేయ పడ్డాడు మొదటి సేనకుడు. కాని, పునలివాణ్ణి సేనకులు గుర్తించటం ప్రమాదకరమని కేశమూ, జయపుల్ల పుండే నిశ్చయించుకున్నారు.

“అ బందిపొట్ట వాడి పు ఖం చూ శా వంటే ను మ్హ నిలు మశా ప్రాణం వదు లు తామావాడంత భయం కర్రు డు!” అంటూ కేశవమ్మా, జయ పు ల్లా కలిసీ సేస్రికుడి కాళ్ళూ చేతు లూ కట్టి, కళ్ళకు గంతలు కూడా బిగించారు .

జయ పు ల్లా గ్ర హిలో పివేశించి, కొద్ది సమయం తరవాత, పు సీ కొట్టుకున్న దు స్త్రిలతో బయ్ చీకి వచ్చాడు . అతడి చేతిలో ఒకసింఛీ మృగం ఉంది. ఆ సింఛీని అతడు అట్లా ఇట్లా కదిలించేసిరికి ఘల్లు ఘల్లు పు న్న ధ్వని విన బడింది.

“ఈసింఛీ నిండా బంగార నాణాల్లే. బ్రహ్మ దండి పూ ంత్రికుడు ఎందర్నో పూ సిగించి కూడబెట్టిన ధనం ఇది. దీనితో పు నం త్రి యోచితమైన దు స్త్రిలూ, ఆయు ధాలూ కొనుక్కోవచ్చు. ఇక బయ్ లు దేరు దాం,” అన్నాడు జయ పు ల్లా.

పు గ్గరూ తిరిగి తన గ్ర హికు వచ్చేశారు . తెల్లవారగానే ఆ బంగారంలో కొంత ఖర్చు పేట్టి, అవసరమైన సామగ్రి కొనుక్కువచ్చేం

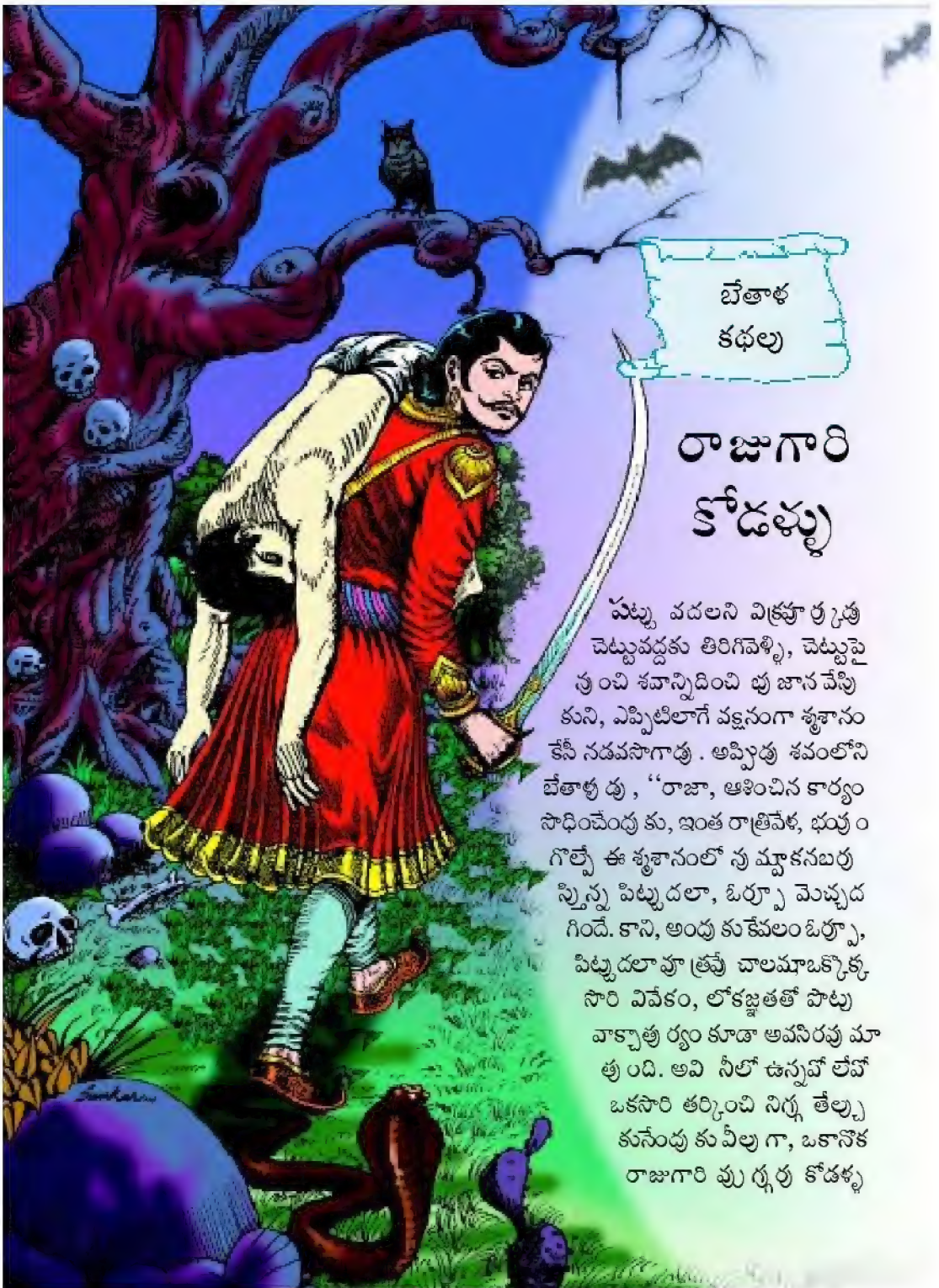
దు కు ముసలివాడు నగరానికి వెళ్తానన్నాడు. నగరంలో తన నెవరూ గుర్తించకుండా మారు వేషం వేసి కుంటానన్నాడు . కేశవమ్మా, జయ పు ల్లా అంగీకరించారు .

గ్ర హిలోని రాళ్ళదాట న తన యోస్యంగా దాపు కున్న బంగారాన్ని జయమల్లు వెలికి వెలికి తీస్తూండగా, అక్కడ బ్రహ్మమిత రాజా గారి రాచనగర లో నిద్రిస్తున్న బ్రహ్మదండి పూ ంత్రికుడికి పీడ కలలు వచ్చినై. ఎవడో దొంగ ఒకడు, తన బంగారం మృగ సింఛీని, పేళ్ళీ కిందికి ఎగర వేస్తున్నట్లా, అది ఘల్లు ఘల్లు పు ని గోల చేస్తున్నట్లా కలగన్నాడు .

“దొంగ, దొంగ! బంగారం, నా బంగారం!” అంటూ బ్రహ్మదండి పు ంచం వీచి కిందికి దూకి వాకిలి కేసి పిరిగెత్త సాగాడు . అక్కడ కాపిలా మృగ భట్టు డు, ఈదిన పూ ంత్రికుడి గుండెలకే గ్ర రిచేసి, “ఒక్కడ గ్ర పు ంపు కు వేశావో, చరాస్తాన!” అంటూ హేచ్చరించి, “రండి, రండి! బ్రహ్మదండి, పారిపోవాలని పూ స్తిన్నాడు!” అంటూ తన తోటి కాపిలా భట్టు ల్ని కేకవేశాడు .

-(ఇంకా ముది)

బేతాళ
కథలు

రాజుగారి కోడళ్ళు

పట్టు వదలని వికృత రక్త
చెట్టువద్దకు తిరిగెళ్ళి, చెట్టుపై
నుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసి
కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానం
కేసీ నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని
బేతాళుడు, “రాజా, ఆశించిన కార్యం
సాధించేందుకు, ఇంత రాత్రివేళ, భయం
గొల్పే ఈ శ్మశానంలో నువ్వు కనబరు
స్తాన్న పట్టుదలా, ఓర్పు మెచ్చద
గిందే. కాని, అందుకు కేవలం ఓర్పు,
పట్టుదలా వూత్రే చాలమామూళ్ళు.
సారి ఎవేకం, లోకజ్ఞతతో పొట్టు
వాక్యాల్ల ర్యం కూడా అవసరపు మా
టైంది. అవి నీలో ఉన్నవో లేవో
ఒకసారి తర్కించి నిర్ణయ తేల్చు
కునేందుకు వీలుగా, ఒకనొక
రాజుగారి పురుగు కోడళ్ళు

కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, ఎవరూ ,
అంటూ ఇలా చెప్పే సాగాడు :

పూహంద్రపిఠి రాజదంపతులకు వివాహమై పిమ్మరకాలం కావస్తున్నా సంతానం కలగలేదు . సంతాన ప్రాప్తి కోసం వాళ్ళు చేయని ప్రతం లేదు , దర్శించని పిమ్మర త్రం లేదు . ఇక తమకు సంతానం కలగడం కల్ల అనివాళ్ళు నిరాశా నిస్పి హిలకు లోనువూర్చు .

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో, ఒకనాటి రాత్రి రాణీ కలలో కొండవీడి పించప్పు ఖ నాగేంద్రుడు కనిపించి, 'నా గుడి ఆవరణలో నల్ల రాయి నాగప్రితిపు ను ప్రతిష్ఠించి, ఒక పండుం పొట్ట ఆ ప్రతిపు ను ఆమహాలతో అభిషిక్తు, నీకు సంతానభాగ్యం కలుగుతుంది!' అని చెప్పాడు.

పున్నాడు నిద్ర లేస్తానే రాణీ, రాజుగారికి తన కల గురించి చెప్పి, "మన ఇలవేల్పు

నాగేంద్రుడు చెప్పినట్టు చేద్దాం, ప్రభూ!" అన్నది.

వారం తీరకుండా రాజదంపతులు , కొండవీడి నాగేంద్రుడి ఆలయ ఆవరణలో నాగప్రితిపు ను ప్రతిష్ఠించారు . రాజు, రాణీ ఉదయ వే ఆ నాగప్రితిపు కు ఆమహాలతో నిష్ఠిగా అభిషిక్తం చేశారు . నలభైరోజులు పై రికాను న్ను చివరి రోజున, రాణీ దగ్గరకు ఎన్నడూ చూడని ఒక ఎంత వ్యక్తి వచ్చాడు . అతడు సిన్నగా, పొడమగా, కార్లు నలు మీ రంగు లో మున్నాడు .

అతడు భుజానికి వేలాడు తున్న సింహి లోంచి పూడు పూవుడి పిళ్ళ తీసి, రాణీకి ఇస్తూ, "గుడి లోపలికి వెళ్ళి వీటిని ఆర గించు . నీకు పురుగు పుత్యాలాంటి పిల్లలు కలుగుతారు," అన్నాడు .

రాణీ అవి తానందంతో ఆ ఫిలాలను కళ్ళకు అడ్డుకుంది. గుడిలోకి వెళ్ళి ఎంత వ్యక్తి ఇచ్చిన ఫిలాలను తిన్నది. తొమ్మిది పూసాల తర్వాత, రాణీకి పురుగు పిండం కుపూర్ణులు జన్మించారు . రాజదంపతులు వాళ్ళకు జయ్యుడ, విజయ్యుడ, అజయ్యుడ అనామర్లు పేట్టుకుని అల్లారు పుట్టుగా పేంచసాగారు . పురుగు రాజకుపూర్ణులూ అందంలోనూ, తెలివి తేటల్లోనూ, విరాక్తు లోనూ ఎవరికీ ఎవరూ తీసిపోరు. ఇరవై సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేసరికి, పురుగు అన్ని విద్యల్లోనూ ఆరితేరారు . రాజు, పురుగు కొడుకులకూ ఒకే పుష్కారాన వివాహాలు జరిపించాడు . కొడళ్ళ పురుగు, రాజుగారి సాపుంత రాజుల కుమార్తెలు.

ఇలామూడగా - ఊహించని విధంగా రాజు గారి ఆరోగ్యం బలమైంది. వ ద్వాపింగ తోడు కావడంతో, ఆయన పు న్న పిటి ఆరోగ్యం సంతరించు కోవడం అసింభవం అని తేల్చి చెప్పేశారు, రాజవైద్యులు. తన తదనంతరం జయ్యు డు , విజయ్యు డు , అజయ్యు లలో ఎవరిని రాజుగా ప్రకటించాలన్న కఠిన సి ప్పి ఎదు రెల్లది రాజుకు. కొడు కులు పు గ్గ రూ అన్నటా సి ప్ప ఉజ్జేలే!

ఆయన తీవ్రంగా ఆలోచించి, రాజును ఎంపిక చేస బాధ్యత, తన ప్రధాన పు ంత్రి అల్లు న చంద్రాఖర్ డికి అప్పిగించాడు .

ఆ పు ర్నాడే పు ంత్రి, రాకుమార్త లకు రక రకాల పిరీ లు పేట్టాడు . పు ఖ్యంగా రాజ నీతికిసింబంధించిన ప్రశ్నలు చేశాడు . అన్నిటి లోనూ రాకుమారులు సమానమైన ప్రతిభను కనబరిచారు .

పు ంత్రి చంద్రాఖర్ డు , రాజుగారితో జరి గింది చెప్పి, “మహారాజా! రాకుమారులు పు గ్గ రూ సీంహాసనం అధిష్టించడానికి సి ప్పూ న అర్హత గలవాళ్ళున్నది, నా అభిప్రాయం. వారిలో ఏ ఒకరినో రాజుగా ప్రకటించడం అంటే, పు గిలిన ఇద్దరికీ అన్యాయం చేసినట్లే అవుతుంది,” అన్నాడు .

రాజు దిగాలు పిడిపాత్రా , “పు హాపు ంత్రి! సి ప్పి పు రింత జటిలం అల్లు నట్లు తోన్పి న్నది. ఇప్పించేయే డం?” అని అడిగాడు .

పు ంత్రి కొద్దిసమయంగా ఆలోచించి, “పు హారాజా! ఒక పిని చేయ దలిచాను . పీ ర్త అన పు త్తి, పీ పు గ్గ ర్త కోడళ్ళనూ విడివిడిగా ఒక ప్రశ్న అడగదలిచాను . వారిచ్చే

జవాబు ల ద్వారా పు నం ఏ రాకుమార్త ణ్ణి రాజుగా ఎంపిక చేయ వచ్చే తేలిపాతుంది,” అన్నాడు .

రాజు వెంటనే, “అలాగే చేసి, నా తల పీ దమన్న ఈ భారాన్నుంచి నన్ను విప్పు క్తుణ్ణి చేయండి!” అంటూ తన కిరీటాన్ని పూ పించాడు .

ఆ తర్వాత రాజు ఆదేశించగా, పు ందు గా జయ్యు డి భార్య-రాజా, పు ంత్రీమన్న గదిలోకి వచ్చింది. మంత్రి ఆమెను, “అమ్మా! నీ భర్త ఈ రాజ్యానికి తదు పి రాజు కాని పిం లో ను వ్యేం చేస్తావా?” అని అడిగాడు .

జయ్యు డి భార్య పు ఖంలో నిరాశ కనిపించింది. ఆమె చిన్న గొంత తో, “ఒక రాజ్యానికి రాజుకావడం అనేది ఒక అదృష్టయోగం. పూ వారి జాతకంలో అది లేదని సిరిపేట్టు కుంటావు,” అన్నది.

ఆమె వెళ్ళాక విజయుడి భార్య వచ్చింది. మంత్రి ఆమెను, జయుడి భార్యకు వేసిన ప్రశ్న వేశాడు.

అందుకు విజయ్యుడి భార్య నీరసపడిన కంఠ స్వరంతో, “ఎం చేస్తాను? అప్పువారు నా ప్రార్థనలు అలకించనందుకు బాధపడతాను. నేను చేసిన పూజల్లో ఏదైనా లోపం జరిగిందేమో, అలోచిస్తాను!” అన్నది.

చివరగా అజయ్యుడి భార్య వచ్చింది. మంత్రి, ఆమెను ప్రశ్నించిన మరుక్షణమే, కాస్త కటువైన కంఠస్వరంతో, “అసలువు హామంత్రిగారికి ఇలాంటి అనుమానం రావలసింది కాదు. నా భర్త ఈ రాజ్యానికి రాజు కాడన్న అనుమానానికే ఆస్కారంలేదు. నా భర్త శక్తిసామర్థ్యాలు, తెగవానాకు తెలుస్తాయి. ప్రియత్నించాలేగానీ, అప్పునకు జీవితంలో ఆపిబయ్యవున్నదేలేదు!” అన్నది.

ఆమె వెళ్ళిపోగానే, మంత్రి చంద్రశేఖర ధర్మ, రాజుతో, “వుహరాజా! అజయ్యుణ్ణి రాజుగా ప్రకటించండి!” అన్నాడు తేలికపడినవు న్నితో.

చేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, మంత్రి చంద్రశేఖర ధర్మ రాజుకు ఇచ్చిన సలహాలో ఏపాటి ఇంగిత జ్ఞానం, రాజకీయ చతురత ఉన్నదో అర్థం కావడంలేదు. కొడళ్ళు పిరికించి, కొడుకుల అర్హతలను నిర్ణయించడం ఎత్తురుగా కనిపించడంలేదా? పేగ్గా, మంత్రి పిచ్చించిన పేద కొడళ్ళుద్దరా ఎంతో నవ్వువంతులుగా, దైవభక్తికలవాళ్ళుగా వాళ్ళిచ్చిన జవాబులను బట్టి గ్రహించవచ్చు. చిన్న కొడల్ని అజయ్యుడి భార్య మాత్రం వాళ్ళకు భిన్నంగా అహంకారంతో కూడిన వాక్కు తుర్యం ప్రదర్శిస్తూ, తన భర్తకు సాటిరాగలవాళ్ళు ఎవరూ లేరన్న ధోరణిలో జవాబు

చ్చింది. ఆ పూటలను బట్టి, భర్తకు రాజు పిదవి దక్కక పోతే, అమె అతడి చేత ఏదైనా తిరగ బాట చ్చేర్చించి రాజ్యాన్ని అల్లకల్లోల పిర్ర స్పిందని భయపడి, పుంత్రి అజయ్యణ్ణి రాజుగా ప్రకటించును పుహారాజుకు నిలహా ఇచ్చాడా? ఈ సింహాలకు సిహాధాను తెలిసీ కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పిగిలి పోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి వెక్రపూర్కూడు, “రాజకుమారులు ముగ్గురూ సింహాసనం అధిష్టించడానికి సిహాస అర్హతలు గలవారన్నది మొదట స్పష్టమై పోయిన విషయం. రాజ్యసింహాసనం తామే అధిష్టించాలన్న పాటి కూడా రాకుమారుల పుధ్యలేదు. ఇక, పిమ్మి ప్పిడి ప్రవర్తన ప్పిద భార్య ప్రభావం ఎంతో కొంత తప్పిక ఉంటుంది. రాజ్యాధినేతల్సెరాజులు కూడా ఇందుకు పునహాలు ఎమికాదు. అందుకే పుంత్రి, రాజుగారి కోడళ్ళ పునస్తి త్వాన్ని బట్టి రాకుమారుల అదనమి అర్హతను నిర్ణయించడానికి ప్పి నున్నాడు. ఇందులో విత్తూరు ఏ ప్పి లేదు. ఇక, రాజుగారి ముగ్గురు కోడళ్ళ పుంచీ, పుర్యాదా ఎరిగిన వాడుమలో

సిందేహం లేదు. ఐతే, జయ్యుడి భార్యది పున కింతే ప్రాప్తి అని నిర్ణయపావు తత్వం. విజయ్యుడి భార్యది అంతా దేవతీ ప్పిద భారం వేసీ పూస్తూ ఊరు కునే ధోరణి. అజయ్యుడి భార్య వాళ్ళిద్దరికీ భిన్నమైన మన్స్తత్వం కలది. భర్త అత్యవశ్యాసాస్నీ, ధైర్యసాహసాలనూ అనుభవించి పాపించే పున్స్తత్వం అవైది. రాజుకు ఉండుపలసిన ప్రధాన అర్హత తిరగ లేని అత్యవశ్యాసిం. అజయ్యుడి భార్యలాంటి వాళ్ళు, అలాంటి వశ్యాసాస్నీ పురింత ప్రాప్తి హించగలరు. అందుకే రాజకుమారులు ముగ్గురూ అన్నిటా పిపు ఉజ్జీలే అరునా, అర్థాంగి సిహికారం, ప్రాత్నాహిం అదనమి బలంగా గల అజయ్యణ్ణి రాజుగా ప్రకటించు న్నాడు పుంత్రి. అంతేగాని, అతడి భార్య, భర్తకు రాజపిదవి దక్కక పోతే, అతడి చేత తండ్రి ప్పిద తిరగ బాట చ్చేర్చి స్పిందన్న భయంతో కాదు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాళుడు శవంతో సిహా మాయమై, తిరిగి చెచ్చెక్కాడు. - (కల్పితం)
[ఆధారం : మాచిరాజు కామేశ్వరరావు రచన]

భారత దర్శిని

వస్తుప్రదర్శనశాలకు సత్కారం

ముంబైలోని 150 సిం.ల నాటి వస్తుప్రదర్శనశాల విక్టోరియా అండ్ ఆల్బర్ట్ మ్యూజియం ను , 2005 సాంస్కృతిక వారసత్వ పరిరక్షణ కార్యక్రమం కింద యునెస్కో సంస్థ 'అవార్డ్ ఆఫ్ ఎక్సలెన్స్' తో సత్కరించింది.

ఈ వస్తుప్రదర్శనశాలను 1855వ సిం.లో భావ దాజీ ల్యాండ్ స్థాపించినప్పటికీ, విక్టోరియా రాణి-ఆవు భర్త ప్రీన్స్ ఆల్బర్ట్ బర్ల వీధు గా పేలు వబడుతున్నది. దాని నిర్వాహణాధికారం ముంబైపు న్నిపిల్ కార్పొరేషన్ పరిధిలోకి వచ్చిన నాటి నుంచి పరిరక్షణ విషయంలో అశ్రద్ధ, అలసిత్వం చోటుచేసుకున్నాయి. దీని అభివృద్ధికి, పరిరక్షించడంకోసం ఒక ప్రయోగశాలను ఏర్పరచడానికి 1996వ సిం.లో భారతీయ కళాసాంస్కృతిక వారసత్వ జాతీయ సంస్థ (ఇండియన్ నేషనల్ ట్రస్ట్ ఫర్ ఆర్ట్ అండ్ కల్చరల్ హెరిటేజ్) 1996వ సిం.లో కార్పొరేషన్ కు కొన్ని సొంత చనలను చేసింది. కార్పొరేషన్ ఆస్తి చనలను అంగీకరించి, దాటిని అవులు ఏర్పరచడానికి జవానలాల బజాజ్ సిహికారాన్ని తీసి కోవాలని నిర్ణయించింది.

హిస్టోరియామిసినులు గతసంవత్సరం అంటే వస్తుప్రదర్శనశాల 150వ వార్షికోత్సవం జరిగే నాటికి పిర్తయ్యాయి. మ్యూజియంలో పేదపేదలనుంటపాలగ్రంథాస్తాంభాలవుధ్యనత్రస్తాంట్ 'అరేబియన్ నైట్స్' అద్భుత ప్రపంచంలో నడుస్తున్న అనుభూతి కలుగుతుందని చెబుతారు.

ప్రస్తుతం అందంగా కళకళలాడుతున్న ఈ భవనానికి దీని సింస్థాపకుడు భావ దాజీ ల్యాండ్ ఓరు పేటూరు.

తమిళనాడు జానపద కథ

తిరిగి వచ్చిన రాజు

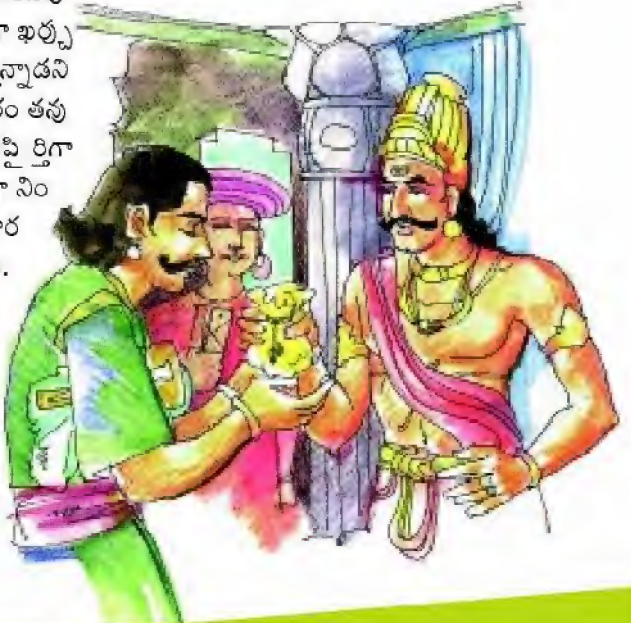
చోడేశంలోని వ్రంగళాపితం రాజ్యాన్ని రాజశేఖర శ్రుత అనే సామంతరాజు పాలించేవాడు. ఆయన చక్రవర్తికి క్రమం తప్పకుండా కప్పం చెల్లిస్తూ, ప్రశాంతంగా రాజ్యపాలన చేయ సాగాడు. సొర వంతమైన భూ పులతో పాటు, సికాలంలో వర్షాలు కురవడంతో రాజ్యం నిశ్చింతంగా ఉండేది. దాంతో పాటు రాజు సామన్య ప్రజలు - ధనికులు, రైతులు - వ్యాపారులు, కమల - కళాకారులు అన్న తారతమ్యం పొటించకుండా ఎవరికి ఎప్పుడు ఎలాంటి అవసరం కలిగినా మెటన ఆవు కునేవాడు. కళాభివృద్ధిని కావడంతో కళలను అదరిస్తూ, కళాకారులనూ, కమలనూ ప్రత్యేకంగా పోషించేవాడు.

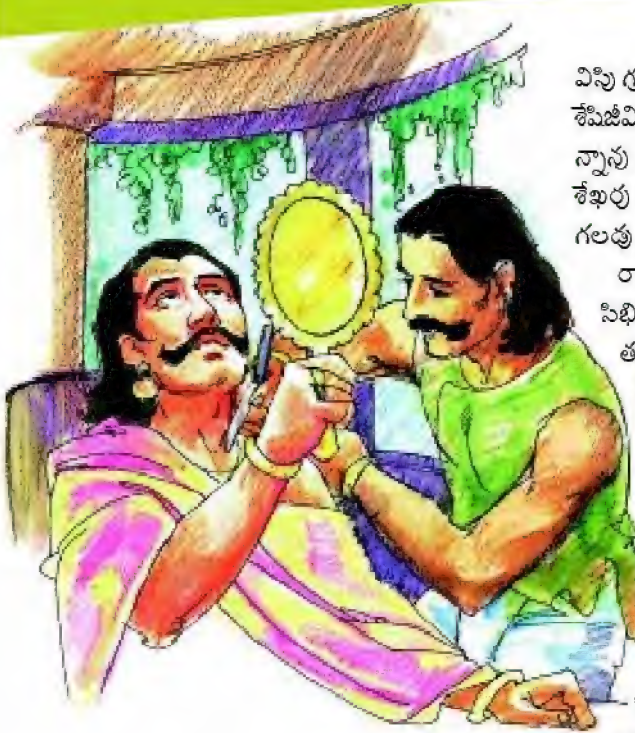
ఇది రాజు తమ్ముడైన పుణ్యేశ్వర డికి అసీలు గిట్టలేదు. అనవసరమైన వాటికి వధాగా ఖర్చు చేస్తూ, అన్న ఖజానాను ఖాళీ చేస్తున్నాడని ఆతడు భావించాడు. అన్న తదనంతరం తన రాజ్య పాలనకు వచ్చేలోపల బొక్కసిం పైర్తిగా పుడిచిపెట్టుకు పొగలదని అనుమానించాడు. దానికీతోడు అతనిలో అధికార దాహం రోజురోజుకూ ప్రబలసాగింది. తన త్వరగా అధికారాన్ని చేపట్టాలి! అడ్డంకుగా ఉన్న అన్నను ఎలాగైనా తొలగించి, ఆఖరికి హితవూర్షులు నాసిరే సీంహాసినాన్ని అధిష్టించాలని కలలు గనసాగాడు. అప్పుడే, అన్నను తుదవుట్టించే పని తన స్వయంగా చేయకుండా అందుకు వేరెవరైనా చందమామ

నియోగించాలని పిథకం వేశాడు. అన్నతో సిన్నిహితంగా పుసలే వారికి ధనాశ చూపి గుట్టు చప్పిపు కాకుండా తన కార్యం సాధించుకోవాలని మొదట రాజుగారి వంటవాడితో ఆ ప్రస్తావన తెచ్చాడు.

“పుహారాజు ఎప్పుడూ అతిపులతో కలిసిన భోజనం చేస్తారు. నేను వంటలో విషం కలిపితే, ఆ విషం నిశ్చలభంగా బయటపడి నేను పిట్టు బడి పొగలను. గనక, ఆ పిని నేను చేయలేను, నన్ను చించండి,” అని వంటవాడు పుంచుగా జూర కున్నాడు.

పుణ్యేశ్వర శ్రు మరెవరిదరివద్దకు వెళ్ళాడు. అయినా, ఏ ఒక్కరూ అందుకు సిరేసని

విసి గు కలు గు తోంది. ఇకప్పేఅదవికి వెళ్ళి శేషిజీవితాన్ని దైవచింతనతో గడపాలని ఆశెస్తున్నాను. ఈ రోజు నుంచి నా సొదగురువు వుణి శేఖరుడు రాజ్యపాలనా బాధ్యత వహించ గలడు,” అన్నాడు గంభీరంగా.

రాజు నిర్ణయాన్ని మిహిః పరిశీలించవు నిసిబికులు వేడు కున్నార. అల్లు నా, రాజు తన నిర్ణయాన్ని వూర్చుకోలేదు. తప్పుణ్ణి పీలీపించి సిభాసిదుల నిపుంలో తన కిరీటాన్ని తీసి అతని తలప్పేడందాడు.

పురు నాడు తెల్లవారకప్పుందే రాజు శేఖరుడు అదవికి వెళ్ళిపోయాడు.

ధర్మాత్ముడైన అన్నకు ద్రోహం తలపెట్టిన తప్పుడు తవుకు రాజు కావడం చూసి మ్రజలు బాధమిడ్డారు.

రాజోద్యోగుల పుఖాల్లో ఏవూ త్రంసంతోషం కనిపించకపోయినప్పటికీ, ఆశించిన విధంగా అధికారం చేజిక్కిం

పుండుకు రాలేదు. ఆఖరికి అతని కొరికకు రాజుగారి ప్రరకుడు అంగీకరించినట్టు కనిపించాడు. అల్లుతే, పినిపు గించాకే డబ్బు మిచ్చుకోగలనని చెప్పాడు వాడు. మరునాడు ఉదయం రాజుకు వరం చేస్తూ, యువరాజు ధుష్టి ప్రియత్నం గురించి ఆయనకు చెప్పాడు.

ఆ వూట విని రాజు ఒక్కణం దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. ప్రరకుడికి తజ్జత తెలియ చేసి పింపాక, తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు.

రాజు అప్పటికప్పుడే సిభ ఏర్పాటు చేశాడు. యువరాజు ధుష్టిపథకం ఎరిగిన వారందరూ, రాజుగారు ఏం చెబుతారో ఏమో అని ఆత తతో ఎదురు చూడసాగారు. రాజు సీంహాసి నంపుంచి లేచి నిలబడి, “నేనింతకాలం రాజ్య పాలన చేసి అలీసి పొయాను. పాలన పట్ట

దన్న గర్వంతో వుణిశేఖరుడు కొన్ని రోజులు సంతోషంగానే గడిపాడు. రాజోద్యోగులు కూడా అతడు చెప్పిన పినులు సక్రమంగా చేయ సాగారు. అల్లు నా తన పుట్టా మన్న ఉద్యోగులు పుభావంగా ప్రివర్తిస్తూ ఎల్లవేళలా తీరని విచారంతో కనిపించడంతో, వుణిశేఖరుడి పుననిలో ఎన్నెన్నో అనుమానాలు తలెత్త సాగాయి. వారందరూ కలిసి, తనను హిత పూర్చి, అడవిలోని అన్నను తీసి కువచ్చి పుళ్ళి అయినకు అధికారం కట్టబెట్టడానికి పథకం వేస్తూన్నారో ఏమో అని భయం భయంగా ఆలోచించసాగాడు. అడవిలో ఉన్న అన్నను హితపూర్చి నప్పిడే తను నిశ్చింతంగా ఉండగల నని భావించాడు. అన్నను చంపినవారికి అర్ధ రాజ్యం ఇస్తానని పుళ్ళి కొందరితో పుంతనాలు

జరపిసాగాడు. అల్లునా ఎవరూ అందుకు సిద్ధంగా లేరు.

ఒకనాడు వుణిశేఖరుడు కొలు మఠీరి ఉండగా అక్కడికి ఒకబడకవి వచ్చాడు. రాజశేఖరుడు అడవికి వెళ్ళాక రాజసింభలో కవితాగానం వినే అవకాశం ఎవరికీ కలగలేదు. అల్లుతే, ఈ కవి పూత్రం పట్టుదలతో ఆస్థానానికి వచ్చి, తన కవిత్వాన్ని వినిపించే అవకాశం కల్పించవుని రాజును అర్థించాడు. రాజుమొదట అందుకు అంగీకరించాడు. కవి చదవబోయే కవిత్వం పుంగళామిర రాజ్య చరిత్ర ప్రాశస్త్యాన్ని తెలిపడనీ, తనను కీర్తిస్తూ అందులో ఒక్క పూటా లేదని తెలియ గానే, “నీ కవిత్వం నేను విన దలుపు కోలేదు. దానికి బదులు నువ్వు అడవికి వెళ్ళి, మా అస్తును చంపి, ఆయన తల తీసి కువచ్చావంటే, నా రాజ్యంలో సిగం నీదమావుంది,” అన్నాడు.

ఆ పూట విన్న కవి ఆ తరవాత ఒక్క ణం కూడా సభలో నిలబడలేక వెలుపలికి వచ్చాడు. కొత్తరాజు ధుర్మాన్ని తలుపుకుని ఆవేదన చెందాడు. అందోళనతో అడవి చేరుకోవడానికి అడవిలో పాత రాజు రాజశేఖరుడున్న చోటును కనుగొని ఆయన్ను పూసీనవు స్కరించి, “పుహారాజా, నేనొకబడ కవిని. తప్ప పొలనలోని పుంగళామిర రాజ్య చరిత్రను కీర్తిస్తూ ఒక కావ్యం రచించాను. నేనూ, నా భార్యపిల్లలూ ఆ కవితో అలవిటి స్పిన్నాము. నా కావ్యాన్ని రాజుకు చదివి వినిపిస్తూ, ఆయన కానుకలతో సత్కరించగలడనీ, దాంతో పూకష్టాలు తొలగిపొగలవన్న గంపేదాశతో రాజసింభకు వెళ్ళాను. అల్లుతే, ఆ కావ్యాన్ని వినడానికి కూడా కొత్తరాజు సింసిద్ధంగా లేరు.

చందమామ

కళలకు నిలయమైన మంగళాపుర రాజ్యంలో ప్రసిద్ధి తం కమలకూ, కళాకారులకూ నిల్వ వనిడ లేకుండా పోయింది. పేగ్గా, పీ తల తొట్ట అర్థ రాజ్యం ఇస్తానంటున్నాడు ధుర్మార్గుడు. పురు జాగ్రత్తగా ఉండాలని హెచ్చరించడానికే ఇంత పూరం వచ్చాను,” అన్నాడు.

ఆ పూట విన్న రాజు కొంత ఊహితీవ్రంగా ఆలోచించి, దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి, “ఇప్పటి నుండి నీ కెలాంటి సాయమూ చేయ లేదు. అల్లునా, ఒక పిని చేయ వచ్చు. ఇదిగో నా ఖడ్గం. దీంతో నా తలను ఖండించి, దాన్ని తీసి కుపాల్పు కొత్త రాజుకు ఇచ్చి, అర్థ రాజ్యాన్ని మిమ్మల్నకో,” అంటూ తన ఖడ్గాన్ని కుప్పింపుంచాడు.

“ఎంత పూట అన్నారూ ప్రభూ! నేనూ, నా

కుటుంబం ఆకలితో వులవుల వూడి చచ్చినా, నేనీ పూరక త్యానికి పాల్పడవు. నన్ను ఏం చండి,” అంటూ కవి కన్నీళ్ళతో తిరుగు ప్రయాణవు య్యాదు.

ఇంటికి చేరగానే కవి, తాను పాతరాజు రాజశేఖరుణ్ణి అడవిలో కలుసు కున్న ఉదంతాన్ని ఒక పద్యంగా రాసి కొత్త రాజు వుణి శేఖరుడికి పంపాడు. ఆ పద్యం వుగింపి రెండు పాదాల భావం ఇది: తలలేనవుంగళా మీద అమూల్యమైన తలకు మూల్యం ప్రకటించింది! ప్రజల శ్రమం కోసం అడవికి చేరిన ఆ త్యాగదేవంబుదకవిని కాపాడడానికి తన తలను సేవు ర్పించడానికి సిద్ధపడింది!!

ఆ పద్యాన్ని చదివిన రాజు వుణిశేఖరుడు ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఆ తరవాత మెల్లగా పశ్చాత్తాపంతో ఆలోచించసాగాడు. అధికారం కోసం

అన్నను హితవూర్పాలను కున్న ఆశాపాతకుడైన తనెక్కడ? నిరూపదకవి ఆకలి తీర్చడం కోసం తన తలనే సేవు ర్పించడానికి సిద్ధపడిన త్యాగ ధనుడైన తన అన్న ఎక్కడ? అందుకే ప్రజలందరి హిదయాలలో అన్న ఇంకా రాజుగా కొలుమానాడు!

వుణిశేఖరుడు వెంటనే గుర్రం మీద నిరాయుధపాణిగా అడవికేసి బయలుదేరాడు. అడవిలో, గడ్డం పంపు కుని సాధుమనా కనిపించిన అన్న పాదాలపైబడి, “అబుద కవి నా కళ్ళు తెరిపించాడు. అధికార దాహంతో నేరాలకు పాల్పడ్డాను. మొదట వువు త్రేహితవూర్పాలను కున్నాను. ఇప్పుడేమో మీరిచ్చిన రాజ్యంలో సేగభాగం వీ తలను తెచ్చిన వారికి ఇస్తానని ప్రకటించివు రో పాతక చర్యకు ఒడిగట్టాను. తవురు ధర్మపాలన సాగించిన వుంగళాపిత రాజ్యంలో సాహస్య వర్తడిగా బతకడానికి సేథం అర్హత కోల్పోయిన దొర్పా గృణ్ణి. నన్ను ఏంచి రాజధానికివచ్చి పాలనా బాధ్యతలు స్వీకరించండి,” అని కన్నీళ్ళతో వేడుకున్నాడు.

అన్నను గుర్రాన్ని అధిరోపించవుని చెప్పి, వుణిశేఖరుడు వెనక కూర్చున్నాడు. ఇద్దరూ రాజభవనం చేరారు.

రాజశేఖరుడు తిరిగి వచ్చిన వార్త తెలియగానే, ప్రజలు ఆనందోత్సాహంతో రాజభవనం వద్ద గువు గూడారు.

వుణిశేఖరుడు, ప్రజల సేవుంలో రాజశేఖరుడి తలపైకిరీటం ఉంచి, సీంహాసనంలో ఆసెనుణ్ణి చేర్చింది, తను ఆయన పాదాల వద్ద కూర్చున్నాడు.

ఆ దశ్యాన్ని చూసిన సేభాసపుల కళ్ళు నుంచి ఆనంద బాష్పాలు రాలాయి!

చందమామ కబుర్లు

చందమామ కబుర్లు

కేరళలో పట్టుబడిన ఏనుగుల వాదామి

800 దాకా ఉన్నాయి. అయితే వీటిలో

80 శాతం ఏనుగులకు సింబం

ధించి వాటిని జంతువులు ఎవరు?

అవి ఎక్కడ తిరుగుతూ ఉంటాయి?

మొదలైన విషయాలు ప్రభుత్వ

రికార్డుల్లో లేనా అందువల్ల అటవీ

శాఖ వాటి వివరాలను గురించిన

సమాచారం ఉన్నది. ఇందుకోసం ఏనుగుల చర్య

అధ్యయనం 'మైక్రోచిప్స్' అమరుస్తారు.

ఈ పథకాన్ని 2003లోనే ఆమోదించి

నప్పటికీ మైక్రోచిప్స్ కొరతవల్ల అమలు చేయ

డంలో జాప్యం చేయబడుతున్నది. ఇప్పుడు 1200 మైక్రోచిప్స్ రాష్ట్రానికి పంపబడ్డాయి. ఈ

చిప్స్ను అవుర్రాక, ఒక ప్రత్యేక పిరికరం సాయంతో వివరాలు గురించిన బడతాయి. ఏనుగుల

ప్రవర్తనా సిద్ధాంతాలు, వాటి వ్యాధులు, చేసిన వైద్య చికిత్సలు, వేసిన టీకాలు మొదలైన

విషయాలు శాటలైట్స్ ద్వారా కంట్రోల్ చేయవచ్చును. అధికారులు వీటిని అధ్యయనం

చేస్తారు. ప్రస్తుతం 14 జిల్లాలలో ఏనుగులకు సింబంధించిన 'సాఫ్ట్వేర్' తయారు చేస్తున్నారు.

రాయడంలో రికార్డు

బ్రిటీషుల చెన్నయ్ కళాశాల విద్యార్థిని టి. కవిత

తెల్లకాగితాల కట్టను పుంపుంపుకుని రాయడం

మొదలు పెట్టింది. అలా 26 గంటలూ ముగించి

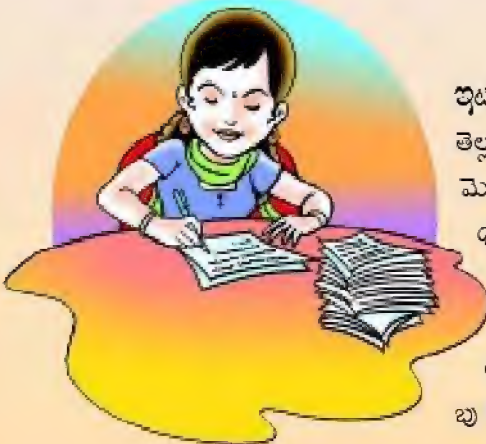
ధాటిగా రాసింది. 312 పేజీలు రాయడం పైర్

చేసింది. కొత్త రికార్డు సృష్టించింది. వెనకటి 24

గంటలూ ముగించి ధాటిగా రాసిన రికార్డును

అధిగమించింది. కవితావ్రత పునఃప్రచురితం

బుక్ ఆఫ్ రికార్డ్స్ లో చోటు చేసుకోనున్నది.

గోవిందయ్య తెలివి

త్రైవరం అనే గ్రామంలో మాడే గోవిందయ్య ఒక సన్నకారు రైతు. అతడికి ఒక జత ఎద్దు మూడే. ఒకనాటి చీకటిపడేవేళ గోవిందయ్య పొలం పనిలు పుగించి, ఇంటికి వచ్చి, ఎద్దుకు కుడితి పేట్టి, పిచ్చిగడ్డి వేసి కొట్టంలో కట్టివేశాడు. ఐతే, ఉదయం అతడు కొట్టంలోకి వెళ్ళి చూస్తే, అక్కడ ఒక ఎద్దు మాత్రమే వున్నది. రెండవది ఎటుపోయిందో అని అందోళన పడుతూ, గోవిందయ్య ఎక్కడెక్కడో వెతికి చూశాడు. కాని, ఎద్దు జాడ లేదు.

అది తెలకరివాని ప్రారంభపుణ్యమిప్పుడు. ఒక ఎద్దుతో పూవు పుడు సాధ్యపడదు కనుక, సంతకు పొల్లు పురొక ఎద్దును కొనుక్కు రావాలనుకున్నాడు. జరిగిందేవుంటే-గోవిందయ్య కొట్టంలో వున్న ఎద్దును ఒక దొంగ దొంగిలించుకు పోయాడు. దాన్ని అమ్మితే కనీసం వెయ్యి రూపాయలైనా రావచ్చును అని ఆశతో, వాడు ఎద్దును సంతకు తోలుకు వచ్చాడు.

గోవిందయ్య ఎద్దు పొల్లు నుదుకు ఎంతగానో విచారపడుతూ, సంతకు పొల్లు, తన దగ్గర వున్న ఎద్దుకు తగిన ఉజ్జీ అర్పించడాని కోసం సంతలో గాలించసాగాడు. అతడికి ఒక చోట తెల్లగా ఎత్తుగా బలంగా వున్న ఒక ఎద్దు కనబడింది. గోవిందయ్య అశ్చర్యపాతూ దగ్గరికి వెళ్ళి చూస్తూ, అది తన ఎద్దుని తెలిసి పొల్లుంది.

అతడు, ఎద్దును అప్పువచ్చినవాడితో, “మోసం! ఎవరు నన్ను ఇది నా ఎద్దు. దీనితో నాలుగేళ్ళగా వ్యవసాయం చేస్తున్నాను,” అన్నాడు కోపంగా.

గోవిందయ్య ఇలా అనగానే, మొదట ఉలిక్కిపడిన దొంగ అంతలోనే సిగ్గుకుని బింకుగా, “పట్టుపిగలే అబద్ధాలా! పాపా! ఈ ఎద్దుతో నన్ను వ్యవసాయం చేస్తున్నావా? ఐతే, నేను ఐదేళ్ళగా వ్యవసాయం చేస్తున్నాను. పట్టుపేళ్ళకి డబ్బు అవసరపడి సంతకు అప్పు తెచ్చాను,” అన్నాడు విస్మయంగా.

ఇప్పిదేం చేయ దవూ అని గోవిందయ్య ఆలోచిస్తున్నంతలో, సంతకొచ్చినవాళ్ళ కొందరు వాళ్ళ పుట్టు చేరిసింగతేవు బో అడిగి తెలుసు కున్నారు. అప్పిదు వాళ్ళలో ఒకడు, గోవిందయ్యతో, “ఈ వాడు లాటా గొడవా ఎందుకు. ఎద్దు నీదనేందుకేమైనా రు జువన్నదా?” అని అడిగాడు.

“రు జువా?” అంటూ గోవిందయ్యమై లకు పుట్టుకున్నతల్లివ్వలు న లాగి, దానితో ఎద్దు రెండు కళ్ళూ కప్పి, దొంగతో, “సరే, ఈ ఎద్దు నీదంటు న్నామానీ ఎద్దుకు ఒక కన్ను గుడ్డి. ఏ కన్ను గుడ్డిచెప్ప?” అన్నాడు ధీమాగా.

ఈ ప్రిశ్నవింటూ నే దొంగ తికపు కపిడ్డాడు. తన తప్పు చెబితే నలుగురు తనను దొంగ అంటారు. తన గుడ్డి పేంమిదు కుక్క గుర్తు కొచ్చింది. దానికి ఎడవు కన్ను గుడ్డి. వాడు వెంటనే, “నా ఎద్దుకు ఎడవు కన్ను గుడ్డి!” అనేశాడు.

గోవిందయ్య, ఆ జవాబు కు పేడ్దగా నవ్వి, తల్లివ్వలు ను ఎద్దు ఎడవు కంటిపేస్తూంచి లాగి, అక్కడి వాళ్ళతో, “చూ డండి! ఈ ఎద్దు ఎడవు కన్ను బంగారంలా మూడి,” అన్నాడు.

దొంగపారిపోయే యందు కు పుట్టు చూస్తూ, “ఔను, నేను పొరబాటున తప్పు చెప్పాను. నా ఎద్దుకు కుడికన్ను గుడ్డి!” అన్నాడు.

“ఎడవు కన్ను, కుడికన్ను నీ ఎద్దుకు ఒక కన్ను గుడ్డి అన్నది వూత్రం నిజం. అమా?” అని అడిగాడు గోవిందయ్య.

“అమా. అందులో సిందేమిం ఏముంది? నా ఎద్దుకు ఒక కన్ను గుడ్డి అని ఒప్పికుంటు న్నాను,” అన్నాడు దొంగ.

వెంటనే గోవిందయ్య, ఎద్దు కళ్ళ పై ది న్నంచి తల్లివ్వలు తీసి భుజాన వేసి కుని, దొంగతో, “ఒరే అబ్బీ! అసిలు నా ఎద్దు గుడ్డి కాదు. చూ డండి దాని కళ్ళ పై లా వు లా వు లా మెరుస్తున్నాయో!” అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

ఆ వెంటనే జనం, దొంగను ఒడిసి పట్టుకు న్నారు. వాడు విడిపింపు కునేంపు కు గింజు కుంటూండగా, సింగతి విన్న జప్తి యందారు నౌకర్లు వాడి రెండు చేతులకూ తాడు కట్టి, దివాన దగ్గరకు లాక్కుపోయారు.

తన ఎద్దు ను తిరిగి సింపాల్సి యచ్చ కోవడవే గాక, దొంగను పట్టిచ్చిన గోవిందయ్య తెలివి తేటల్ని, జనం ఎంతగానో మెచ్చుకున్నారు.

గ్రామాధికారి

రావూ పిఠం పూర్తి పూల గ్రామం. గ్రామాధికారి రంగనాథం పేద బ్రాహ్మణుడు. పేదలనుంచి ఆయనకు సంక్రమించింది పదకొండు పాదాల అల్లుడున్నట్టికీ, తన తెలివితేటలతో, వడ్డీ వ్యాపారంతో దానిని ఇరవై ఎకరాలుగా పెంచుకోగలిగాడు. దాంతో ఆయనకు సాటి రాగులు బ్రాహ్మణులు ఆ గ్రామంలో లేకపోయారు. ఆ గ్రామస్థులు అధిక సంఖ్యాకులు కాదువాళ్ళే. కొందరు సిన్నకారు రైతులున్నట్టికీ, వాళ్ళు కూడా డబ్బు అవసరమైనప్పుడు రంగనాథం మీద ఆధారపడినట్టివాళ్ళు. అందువల్ల గ్రామంలో రంగనాథం పూటకు తిరుగు ఉండేది కాదు. పరిస్థితులు తనకు అనుకూలంగా పూర్తయితే

రంగనాథంలో క్రమంగా అహింసాచారం పేరిగింది. గ్రామాధికారిగా ఉన్నప్పటికీ, గ్రామం బాగోగులను పెట్టించుకునేవాడు కాదు. గ్రామంలోని పీల్లలు చదువుకుని బాగుపడితే తనను పెట్టించుకోరన్న స్వార్థం కొద్దీ, వానకు కూలిపొన్న పాఠశాలను బాగుచేయలేదు. వచ్చిన ఉపాధ్యాయులను బెదిరించి రాత్రిరాత్రే వెళ్ళిపోయేలా చేసేవాడు.

ఇలా ఉండగా ఆ గ్రామ నికిస్థానం అనే యువకుడు ఉపాధ్యాయుడుగా వచ్చాడు. అతడు కష్టపితంలో ఉంటూన్న రంగనాథం చెల్లెలి కుమార్తెను. పునపూవు చేస్తూన్న అన్యాయాలను పూసే బాధపడి గ్రామ ప్రజలకు సాయపడాలనుకున్నాడు.

స్థానం పునలైతే గౌరవం, రంగనాథం అతన్ని బెదిరించలేకపోయాడు. పునగా ఇంటికి పిలిచి, “ఈ పిల్లెటూళ్ళో ఏం చేస్తావ? బాగా చదువుకున్నవాడివి. సరే అని చెప్పి, ఏ పిల్లనికెళ్ళా బదిలీ చేయిస్తాను,” అన్నాడు.

“పిల్లలాలలో ఏమిదేయడానికి చాలావుంది ఉన్నావు. ఈ పూర్తి పూల గ్రామ నికి ఎవరూ రాత్రుకూ, అందుకేనేనా వచ్చావు, పూర్తి యాస్పేషా, చదువు అవసరం ఈ గ్రామ ప్రజలకు చాలా ఉంది,” అన్నాడు స్థానం.

ఆ పూటలు విని రంగనాథం లోలోపల పునకి పిడినప్పటికీ, పక్కే ఏమీ అనలేక ఊర్చుకున్నాడు.

స్థానం గ్రామ ప్రజల సాయంతో కూలి పొన్న పాఠశాలను బాగుచేయించి, పీల్లలకు చదువు చెప్పడం ప్రారంభించాడు. రాత్రిల్లో

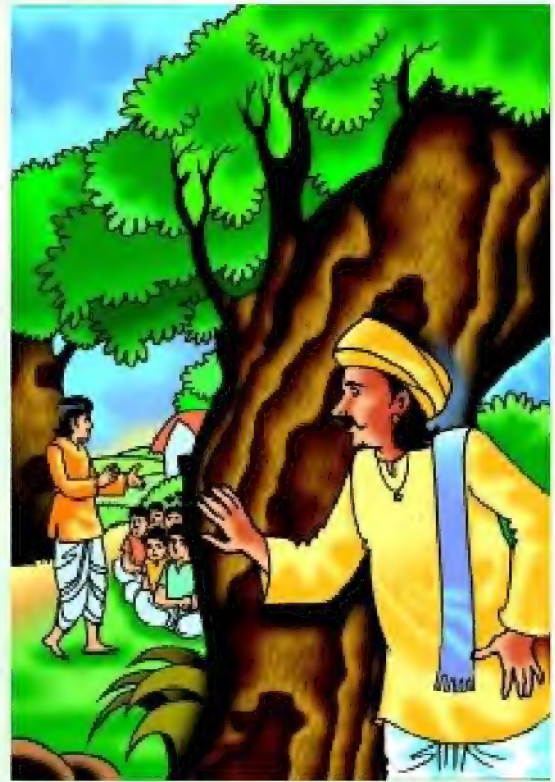

పేదలకు చదవడం, రాయ్ డం నేర్పడంతో పాటు, జీవనోపాధికి వాళ్ళు చేపట్టదగిన చేతి వత్తుల గురించి, ప్రభుత్వం అందిస్తాన్న సహాయ సహకారాల గురించి చెప్పాడు. గ్రామ ప్రజల జీవితాల్లో మెల్లమెల్లగా పురోగతి సాగింది.

ఇది గ్రామాధికారి రంగనాథానికి కోపం తెప్పించింది. గ్రామంలో తనంటే గౌరవాదరాలు తగ్గిపాత్రున్నాయని భయపడ్డాడు. సైన్యం వెడవడిలింపు కోవడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తూ ఒకనాటి సాయంకాలం పాఠశాలవైపు వెళ్ళాడు. అప్పడు సైన్యం ఆ గ్రామంలోని చిన్న పేదలను కూర్చోబెట్టుకుని ఏదో చెబుతున్నాడు. రంగనాథం చాటుగా నిలబడి దానిని విన్నాడు.

ప్రకృతిలో పూర్వపు న ప్రేయం లేకుండానే వస్తుంది. అయితే, పున జీవితాల్లో పూత్రం పునం ప్రయత్నించి పాటు పడితే తప్పిరాదు. అందరూ ఒకేలా పట్టినప్పటికీ, ఉన్న అవకాశాలను అందిపెట్టుకుని శ్రమించిన వారు బాగు పడతారు. తక్కినవారు వెనకబడి పోతారు. బాగు పడిన వారికి, కిందివారికి చేయూతనివ్వాలనే ఉదార బుద్ధి ఉండాలి. వెనకబడినవారికి పుంపు న్నవారిని అందుకోవాలనే తపన ఉండాలి. అంతేగాని ద్వేషం, పిగ పనికిరాదు. ఊరంతా బాముడేనే ఒక్కొక్కరూ బాముటారు....” అంటూ సైన్యం ఇంకా ఏదో చెప్పబోయాడు.

ఆ పూటలు విని, ఆ పూటల్లో మళ్ళీ వాస్తవం, పూనవత్వం గ్రహించిన రంగనాథంలో ఒక్క సారిగా పూర్వవచ్చింది. ఆయన వాళ్ళ ఎదుటికి వచ్చి, “సూర్యం, యువకుడివైనా నువ్వు నా కళ్ళు తెరిపించామా గ్రామాధికారిగా ఇన్నెళ్ళు

ఉండి కూడా నేను చేయలేని పనిని ఆరునెలలలో నువ్వు చేయగలిగామా ఉపాధ్యాయుడిగానే కాదు; నువ్వు ఈ గ్రామాధికారిగానే ఉండదగిన వాడివి!” అన్నాడు.

“పీల్ ఈ పుంచి పూర్వకోసమే ఇన్నాళ్ళు ఎదురు చూశాను పూర్వయ్యా. ఇప్పుడే పులి నిజమైన గ్రామాధికారి. ఇకపై పులి గ్రామ ప్రజల అవసరాలు తీరుస్తూ, పుంచుకున్న తెచ్చుకోండి, నేను రేమి ఉదయమే రంగాపితం వెళ్ళాలి,” అన్నాడు సైన్యం తప్పిగా.

- వూకాటి ప్రసీణ,
డాటరాఫ్ శ్రీనివాసులు,
C/o కె. హజరత్తయ్య,
యాదవ వీధి, పాటలకూరు - 524 345,
నెల్లూరు జిల్లా (ఆంధ్ర)

ధనపిపాసి

హస్తీవరం అనే గ్రామంలో, పౌలయ్య అనే వడ్డీవ్యాపారం చేసే ధనవంతుడు మూడేవాడు. అతడు పేద ధనపిపాసి; పిరపు పీసీనారి.

ఒక రోజు పొర్రు గు ఊళ్ళో పౌలయ్యకు బాకీ వస్తూ తప్పు ఆలస్యం కావడంతో పొర్రు పొర్లు బాగా చీకటి పడింది. అతడు హడావిడిగా స్వీగ్రామం నీకీ తిరుగు ప్రియం ఇచ్చు యాత్ర. ఆ సమయంలో ఎదురు పడ్డ గుర్రపిఠాండివాడొకడు పౌలయ్యను గుర్తుపట్టి, “అయ్యా, ఒక్క రూపాయి బాధుగలూ, పువ్వుల్ని భద్రంగా పు గ్రామం చేరుస్తాను,” అన్నాడు.

అందుకు పౌలయ్య చిరాగ్గా, “నేను నడక మొదలు పేట్టానుంటే, నీ గ్రామం గ్రం నాతో పాటి పడలేదు, ఫా!” అనేశాడు.

“ఒక్క రూపాయి ఖర్చుకు వెనకాడుతున్నామాదారిలో దయ్యాల న్నాయి!” అంటూ బండివాడు, పౌలయ్యను భయపేట్టాలని చూశాడు.

కానీ, పౌలయ్య ఆ మాటలు పట్టించుకోకుండా నడక సాగించాడు. అది వెన్నెల రాత్రి అల్లు నందున, కాలిబాట స్పష్టంగా కనబడుతున్నది. సిగం దారిలో, ఊడలతో విశాలంగా మళ్ళీ ఒక మర్రి చెట్టు పక్కన, ఏ నాటిదో ఒక పాదు బడిన సిత్రం మళ్ళీది. ఆ సిత్రం వుండు నిలుపుని మళ్ళీ ఒక వునిలివాడు, పౌలయ్యను చూస్తూనే ఒకడు గుండు కుమేసి, “బాగున్నావా, పౌలయ్యా?” అంటూ విలకరించాడు.

పౌలయ్య, అతడి కేసీ పిర్రగా చూస్తూ, “ఇంతకు వుండేనాడూ నిన్ను చూసిన గుర్రలేదు. ఇంతకీ ఎవరు న్నవ్వ?” అని అడిగాడు.

“ఉట్టినేకాలం వధా మేరుడు ఎందుకు? నీకు ఏడు తరాల వెనకటివాడిని, అంటే నీవు తాతకు, వు తాతన!” అన్నాడు వునిలివాడు.

“నా వు తాతనే పిఠాక వుండే పౌలయ్యాడు. ఆయన వు తాత ఇంకా బతికున్నాడంటే ఎవరూ న్నవ్వరు,” అని, ఒక ఇంటికి, కాస్త

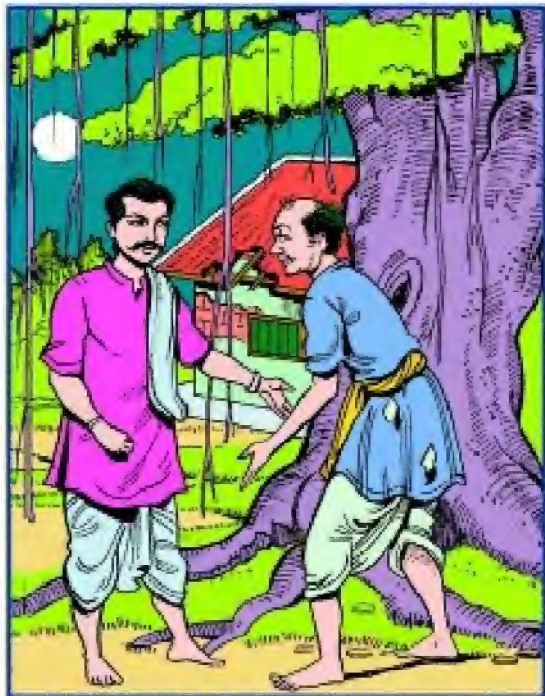
భయంగా, “నువ్వు ఆ పుత్రుల పుత్రుల
దయ్యానివి కావు గదా?” అన్నాడు పాలయ్య.

“అవత్రు, బాగా గ్రహించావా, పాలయ్య.
ఏం భయపడకు. నువ్వంటే నాకు చాలా
ఇష్టం. అందుకే, నేను బతికివచ్చిప్పుడు
గృహిణిగా దాచిన సోపానంతా నీకు ఇవ్వడానికి
వచ్చాను. అదుతా చెబుతాను విను,” అంటూ
దయ్యం తన గురించి చెప్పకున్నది.

ఆ దయ్యం రాబట్టే వరదయ్య అతడు
పాలయ్య కన్నా పేద ధనవంతుడు; పురింత
పీసినారి. ధనసింపాదన తప్పిపు రేదీ అతడికి
పిట్టడికాదు. వరదయ్యకు చివరి దశలో ఒక
బెంగ పట్టుకున్నది. అదేవుంటే - అతడి
కొడుకులూ, పునవళ్ళలో ఏ ఒక్కరికీ అతడి
గృహం రాలేదు. పైగా, వారిది జాలిగుండె.
అవకాశం దొరికితే దానధర్మాలు చేసువాళ్ళు.
ఏవూ త్రం పోవు పిరితనం లేవు. తన ఆర్జిం
చిన ధనపుంతా వాళ్ళ చేతుల్లో పుంపులా
కరిగిపోగలదన్న ఆవేదన కలిగింది అతడికి.

బాగా ఆలోచించి వరదయ్య ఒక కరిన
నిర్ణయం తీసి కున్నాడు. అందర్నీ ఇంట్లోంచి
తరిపు శావు. పురణించాక దయ్యంగా పూరి
దానికికాపిలాపూట్లు న్నాడు. ఇప్పుడు పాలయ్య
గృహిణి తెలిసింది. తన వారసుని డే కాబట్టి,
ఆ సింపిదన్న పాలయ్య చేతుల్లో పేడితే నో
పింగా పూడడమే గాక, పురింత పంపితాగల
దన్న నమ్మకం కలిగింది.

వరదయ్య దయ్యం చెప్పినదంతా శ్రద్ధగా
విన్న పాలయ్య ఆనందభరితుడై పోయాడు.
“ఒరే, పాలయ్య! ఆనాసింపిదనంతా, నీకప్పు
గిస్తాను. కానీ, ఒక్క పిరపు,” అన్నాడు వరదయ్య.

“ఏమిటది?” అని అడిగాడు, పాలయ్య
అతంగా.

“అద శ్యంగా ఎల్లప్పుడూ నిన్ను అంటి
పేట్టుకుని మాటాడు. ఇంటి పేత్తనపుంతా
నాకు అప్పిగించాలి,” అన్నాడు వరదయ్య.

ధనం వైది ఆశతో పాలయ్య వెనకా
పుంపు ఆలోచించకుండా వరదయ్య దయ్యం
పేట్టిన పిరపును అంగీకరించాడు. తర్వాత
వరదయ్య, తన రహస్యంగా దాచిపెట్టిన
ధనాన్ని పాలయ్యకు అప్పిగించాడు. పాలయ్య
ఇంటి పేత్తనం వరదయ్య దయ్యం చేతిలోకి
వచ్చింది. ఆ “ఐం నుంచి ఆ ఇంటి బతుకు
నరక ప్రాయమైంది. ఇంట్లో పాలయ్య తల్లి,
భార్య, పుగ్గర పేల్లలతో సహా ఆరు పుంది
మామూలు. ప్రితి రోజు వాళ్ళ భోజనానికి సిరిపిడే
బియ్యంలోంచి అడ్డడు పాడుపు చెయ్యాలి.
ఏవూ త్రం రు చిలేని పిచ్చడి, నీళ్ళ పుజ్జగతో

భోజనం వు గించాలి. పిండగల్లో పిండి మంటలు నిషీడ్డం.

వరదయ్య దయ్యం ఇంట్లో చేరక వుంపు పాలయ్య ఇంత కఠినంగా మాడేవాడు కాదు. పాలయ్య ఇంత క్రూరుగా ఎంపు కు వూ రాడో ఇంట్లో వాళ్ళకు అర్థంకాలేదు.

ఇలా ఉండగా పాలయ్య కూతురు పిడేళ్ళు పార్వతికి జబ్బు చేసింది.

“పార్వతిని పక్క ఊరి వైద్యుడి వద్దకు తీసుకువెళ్ళాలి. ఇనప్పెట్టలో కొంత డబ్బు తీసి కోవచ్చా?” అని అడిగాడు పాలయ్య, వరదయ్య దయ్యం.

“వద్దు. ఉపివాసం పిరపక్షపిథం అన్నార క్కూ పేడ్డలు. విన్తి పేడితే జ్వరం దానుతట అదే తగ్గిపావుంది,” అన్నది వరదయ్య దయ్యం.

“తగ్గే న్ని చన లేదు. ఒకవేళ జ్వర కూడ నిది జరిగితే,” అన్నాడు పాలయ్య అందోళనగా.

“అదీ వు నకు లాభవే. ఈ కాలంలో ఆడ పిల్ల పేళ్ళి వూ టలా? బోలెడు ఖర్చు. అదడా వు గిలి పావుంది,” అన్నది వరదయ్య దయ్యం విక తంగా నవ్వుతూ.

ఆ వూ టకు పాలయ్య దిగ్భ్రాంతి చెందాడు.

కూతురి ఆరోగ్యం పట్ల భర్త ఉదాసినతకు ఆగ్రహం చెందిన పాలయ్య భార్య ఆదిలక్ష్మి, ఇనప్పెట్టకు దొంగ తాళంచెవి సంపాదించింది. భర్త ఇంట లేని సమయం చూసి ఇనప్పెట్టను తెరిచి, డబ్బు తీసి కూతురికి రహస్యంగా వైద్యం చేయించింది. కూతురి జ్వరం తగ్గవు ఖం పట్టింది.

తనకు తెలియకుండా ఆ ఇంట్లో ఏదో జరిగిపోతోందని వరదయ్య దయ్యం నీకి అను వూ ను వచ్చి, ఒక రోజు పాలయ్య వెంట పొకుండా ఇంటి వద్దే కాపి కాసింది. దానికి ఏం జరు గు తు న్నదీ తెలిసి పొల్లింది.

ఆ రాత్రి పాలయ్య ఇంటికి తిరిగి రాగానే, వరదయ్య దయ్యం గుండెలు బాదుకుంటూ, “ఒరే, నట్టింటి భోషాణంలో ఏముందో వెళ్ళి వూ డు,” అన్నది.

పాలయ్య వెళ్ళి చూస్తే, అందులో రెండు రకాల భస్మాలు, లేహ్యం, ఒక కషాయం నెనా కనిపించాయి. అంతలో అక్కడికి వచ్చిన భార్య కేసి, “ఏమి టిదంతా?” అన్నట్టు వూ శాడు పాలయ్య.

“బెను, నేనే ఇనప్పెట్టను దొంగతనంగా తెరిచి, డబ్బు తీసుకుని బిడ్డకు వైద్యం చేయించాను. అది తప్పా? బిడ్డ వైద్యం నీకి కూడా ఉపయో గపడని డబ్బు మనకెం దు కు? నీకు డబ్బేగనక అంత వు ఖ్యవు ను

కుంటే చెప్ప. నీతో ఉంటూ కడుపులు పూర్తి కుని కొద్ది కొద్దిగా చావడంకన్నా, అందరంకట్టు కట్టుకుని ఒక్కసారిగా ఏ నుయ్యో గొయ్యో పూర్తి కుంటాం,” అన్నది భార్య కన్నీళ్ళతో.

పొలయ్య పురే పూట్లాడకుండా వక్షనంగా అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ రాత్రంతా నిద్రపోలేదు. తెల్లవారాక ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఇనప్పెట్టె తెరిచి, కొంత డబ్బు తీసి భార్యకు ఇస్తూ, “నన్ను క్షమించు లక్ష్మీ. సరైన నిపుయ్యంలో బిడ్డకు వైద్యం చేసి ప్రాణాలు కాపాడమో చాలా సంతోషం. ఈ డబ్బుతో ఇంటికి కావలసిన నూటిసన్నుటిని కొనుక్కొని, పిల్లలకు ఏ కొరత లేకుండా పూర్తి కో,” అన్నాడు.

ఇది పూర్తైన వరదయ్య దయ్యం పొలయ్యను పేరట్లోకి తీసి కుప్పొలు, “ఒరే పొలయ్యా! నీ మ్మనాకిచ్చిన పూట తప్పామా” అన్నది కోపంగా.

“నేను వ్యాపారస్థిణ్ణి. పూట తప్పడం నాకు అలవాటే,” అన్నాడు పొలయ్య తావెగా.

“వునమశు వాళ్ళ తరతూలు గా ఐశ్వర్య వంతులు గా ఉండాలని, ఇదంతా చేశాను.

పూట తప్పితే అధోగతి పొలమతామా” అన్నది వరదయ్య దయ్యం.

“నా అధోగతి సింగతి కాలమే నిర్ణయిస్తుంది. ఐనా ఐశ్వర్యం ఉన్నది ఎందుకు? వునమూ అనుభవించక, ఎదుటి వారికి ఇవ్వక ఇనప్పెట్టెలో దాచి కాపలా కాయడానికా? ఇంట్లో వాళ్ళ కడు పిల్లు పూడ్చి, చివరికి కన్ను బిడ్డకు వెళ్ళడం కూడా చేయించలేని ధనం ఎందుకు? నీ మ్మడబ్బు పేద బుర్రాశతోనే బంధు ముందరినీ వదులుకున్నామా అమూల్యమైన ప్రేమానురాగాలకు దూరమై చచ్చినా ధనపీపాసిను చంపితోలేక దయ్యంలా అశాంతితో తిరుగుతున్నామా నీకు ఎప్పడో పిట్టిన దుర్గతి నాకు వున్నదయ్యంలా పట్టకూడదనే ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాను,” అన్నాడు పొలయ్య.

“బేరా, పొలయ్యా! ఇన్నాళ్ళకు నా కళ్ళ తెరిపించామానీ పూట అరాలా నిజం. నా ధనం కూడా నీవద్దే ఉండు కుని, నీ భార్యా పిల్లలకే కాక, నీన్న ఆశ్రయించినవారికి సాయ పిడుతూ, సంతోషంగా జీవింపు,” అంటూ వరదయ్య దయ్యం పూయి వుంది.

మహానీయుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు (7)

అత్యద్భుత నిరూపణ!

ఆరవ మొగల్ చక్రవర్తి ఔరంగజేబు (1659-1707) ఎవరితోనూ స్నేహంగా వుండేవాడు. అయితే, కొన్ని అనివార్య రాజకీయ నిర్బంధాల కారణంగా వివిధ సమయాలలో విభిన్న రాజకుమారుల ప్రవర్తనను సహించలేక, ముటుమైత్రీ భావం కనబరచేవాడు.

రాజస్థానలోని జోధ్ పుర్ రాజ్యాన్ని కబళించాలని ఔరంగజేబు కాంక్షించాడు. అయితే, జోధ్

పుర్ రాజు పుహారాజు యశ్వంతసింగ్ అయిన కన్నా అన్నివిధాలా అధిక బలసంపన్నుడుగా ఉండేవాడు.

ఒకసారి అగ్రాకు విధ్వంసనకు పుహారాజు యశ్వంత, అయిన కుమారుడు పి థీవ్ సింగ్, రాచపుర్యాదగా ఔరంగజేబును చూడడానికి వెళ్ళారు. మొగల్ చక్రవర్తి వారిని స్వయంగా వెంటబెట్టుకు వెళ్ళితన సుందర ఉద్యానవన అద్భుతాలను చూపిం

చావు . పు హారాజా వాటినిన్నటినీ చూ సీ ఆనం దించి, అభినందించాడు . అల్లు తే, ఔరంగజేబు ఉద్యానవనంలో ఒక మూ లగా ఉన్న పేద్ద బోను ను చూ పినప్పిడుతూ పూ త్రం ఆయన ఎలాంటి ఆసిక్తి కనపరచకుండా వుండు కు నడిచాడు . అది ఔరంగ జేబు కు పెన్సియర్లం కలిగించింది. ఎందు కంటే ఆ బోను లో భయం కొలొబ పేద్దమొలి ఒకటి అటూ ఇటూ తిరు గు తు న్నది!

“పు హారాజా, తమరెప్పుడైనా ఇలాంటి పెద్ద మిఠిని చూ శారా? దాని గాండ్రంమీలంటే చాలు , ధైర్యవంతులుసైతం జడు పు కునిపెరు గు లు తీయ వలసిందే,” అన్నాడు ఔరంగజేబు .

యృ శ్వంతసింగ్ మిఠికోసం ఓసారి యృ ధాలాపింగా చూ సీ, ఔరంగజేబు కేసీ తిరిగి, “పీ రు ఎలాంటి ధైర్యవంతుల గురించి చెబుతున్నారో నాకు తెలి యు దు . అల్లు తే, పూ రాజ్యంలో పూ త్రం పీల్చులు కూడా ఇలాంటి పు గాలతో ఆటలాడు కుం టారు,” అన్నాడు .

“అలాగా!” అన్నాడు ఔరంగజేబు ఖాళనగా. “పీ రు నా పూ టపు నవ్వుడంటేవు, అమూ?” అని అడిగాడు రాజు తీవ్రంగా.

ఔరంగజేబు నమ్మకూ, “అనిలు పీ పూ టల్లో పీ కు నవ్వుకం ఉన్నదా అన్నదే సిందేహం. ఈ మిఠి తోకను తాకి, ప్రాణాలతో తప్పించు కోగల వు గభీర్ర త్త మనతమహించిన పీ జోడ్డై రరాజ్యంలో ఉన్నాడా?” అన్నాడు .

“పీ అవు పూ నానికి క త్తుతలు!” అని పు హారాజా, తన కుమారు డు పి థీవ్సింగ్ కేసీ చూ శాడు .

యృ వరాజా పి థీవ్సింగ్ తండ్రి న్నొ చనను గ్రహించాడు . వెంటనే పులి బోను ను తెరు పు కుని లోపలికి జొరబడ్డాడు . అగ్రహంతో ఉన్న మిఠి అతడి పీ దికి ఉరికింది. యృ వరాజా దాని తల మీద బలంగా కొట్టడంతో అది ఎగిరి వెల్లకిలా పడింది. అల్లు తే, ఇది ఆరంభం పూ త్రపు ! ఔరంగ జేబు అపి తాళ్ళర్యంతో గు ధ్లప్పిగించి చూ స్తాం డగా, యృ వరాజా, మిఠి నేలకు ఒరిగే వరకు దాంతో అతి భీకరంగా పొరరాచాడు . అది చచ్చిం దని తెలిశాక నఖిఖి వర్షవంతం గాయాలతో నెత్తు రోడు తూ న్నదేహంతో యృ వరాజా బోను లో నుంచి వెలుపలికి వచ్చాడు .

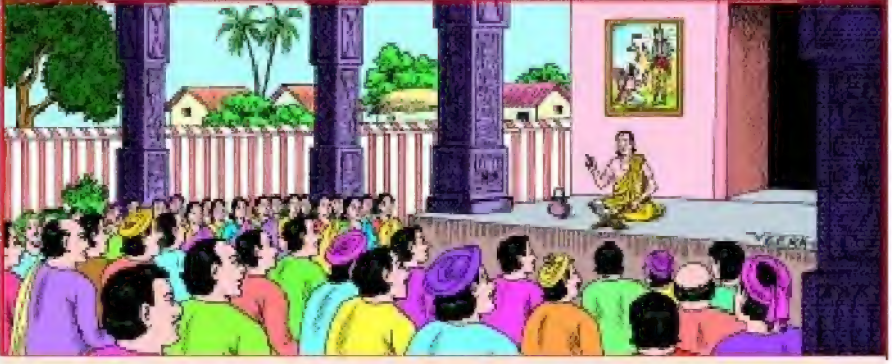
ఆ ద శ్యాన్ని చూ సిన ఔరంగజేబు ము ఖం పొలిపొల్చింది. నోట పూ ట రాచేడు . అల్లు నా జోడ్డై ర్ యువరాజా అసమాన ధైర్యసాహసీ లనూ , జ్ఞానినూ ధ్యాలనూ , తండ్రి లనతిని గ్రహించి నెరవేర్చిన ఉత్తమ గు ణాన్నీ ప్రశంసించక తప్పలేదు !

పు హారాజా తన శిబిరానికి తిరిగివచ్చి, యృ వరాజా గాయాలకు చికిత్స చేయించడంతో అతడు త్వరలోనే కోలు కున్నాడు .

అల్లు తే, ఔరంగజేబు పూ త్రం తనకు జరిగిన గర్వభంగాన్ని పు రిచిపొలేక పొయా డు . ఆ తరవాత కొన్నాళ్ళకు యృ వరాజాను మోసపూరితంగా హత పూ ర్చాడు . అల్లు తే, అది మేరొక కథ! -(ఎం.డి)

చందమామ క్విజ్-4 సమాధానాలు

1. పి నీలు డు .	4. 27
2. రావణు డు ; విభీషణు డు .	5. అనాదరణీయ డు .
3. 1989 నవంబర్ 20.	6. వ్లాడిమీ ర్ పు రియర్ వ ధ్దస్త్రి.

గురువు - బరువు

విశ్వేశ్వరాయ పితం అనే ఒక పేద్ర ఊళ్ళో, భగవద్గీత సిద్ధాహం నపు స్తాంది. ఊరిజనం అందరూ వారం రోజులు గా శాస్త్రిగారి గీతో పిన్యాసాలు విని పిరవశించి పాతున్నారు. ఆ దినం ఆఖరి ఉపిన్యాసిం. పు గింమీ శాస్త్రి గారే ఇలా చెప్పారు:

“పు హజన్తు లారా! ఈసారికి దెవుం నాకు ఇంత వూత్రవే అవకాశం ఇచ్చావు. నాకు పు రొకచోట కార్యక్రమంవుంది. మోక్షసాధనై నిరంతరం ప్రియ త్విస్త్రిమాన్సుప్సిదే, వూ నవ జన్మ సార్థకవు మత్తుంది. అందు కు దారి చూపించేగర్త మబొరకాలి. అలాంటి గర్త మా దైవంతో సిపూనం. ప్రి కందరికీ అలాంటి సిద్ధుర మచ్చుక్క అన్త గ్రహం ప్రాప్తించాలని పు నసారా కోర్త కుంటూ, ప్రి దగ్గర సేలమా తీస్త్రి కుంటు న్నాన్తు.”

ఊరిజనం బర్త వెక్కిన హి దయాలతో, శాస్త్రిగారిని ఘనంగా సిన్యానించి గౌరవంగా సాగనుపార్త.

భగవద్గీత సిద్ధాహం శ్రద్ధగా విన్న వీరాజు, బరాజు అనే పూ స్వాప్యపు త్రులు ఇంటికి తిరిగిరాగానే, వీరాజు పిరుపకుతో, “అత్తమ్మా! ఆ శాస్త్రిగారే ఎంతటి పు హపిండితు లో గదా! జీవితపరమార్థాన్ని ఎంత అద్భుతంగా చెప్పారయ్యా!” అన్నాత్తబరాజుతో.

“అమామత్త, ఆయన సిన్యోతీమిత్తులు!” అన్నాత్తబరాజు.

వీరాజు ఒక ణం ఆగి, “శాస్త్రిగారి పూటలు విన్నప్పటి న్నంచీ, నాలో ఒక ఆవేదన బయలు దేరిందయ్యా, బరాజూ. సిద్ధుర మత్త వెతికిపట్టుకుని, ఆయన పాదాల దగ్గర ఈ జీవితాన్ని సిపూర్వణ చేస్త్రి కుని తరించాలనిపీస్తాంది. పు మహాకొన్నాళ్ళపాటు నా వ్యవసాయాన్నీ, ఇంటి పిన్తులనూ చూసీ పేడతానంటే, నేను ఆ పనిమీద వెళతాను, ఏమంటావ?” అని అడిగాత్తు.

“నీ వ్యవహారాలు చూసీ పేట్టదానికి నాకెలాంటి అభ్యంతరమూ లేదు. కానీ, ఒక్క

వూ ట. గురువును వెతికి పట్టుకుని పరీక్షించి, వు నకు తగినవాడో కాదో నిర్ణయింపు కునే స్థితిలోనే కవు కవు సంమాదే, వు నకు అసిల్ గు ర్ర మతోపిన్నేంట్లుంది? ఆలోచింపుకో,” అన్నాడు బ్రాహ్మ.

“నేను బాగా ఆలోచించే ఈ నిర్ణయా నికి వచ్చినయ్యా. శ్రీశైలం దగ్గర ఎవరో ఒక వు హను భావపు న్నాడట. గాలిలో అలా తేలు తు న్నాడనీ, నీళ్ళపైపుత న్నాడనీ, నిప్పుల్లో నర్చి న్నాడనీ చెప్పకుంటున్నారు. పగలు పిరపు కర్ర టతో భక్తులను అను గ్రహిస్తూ, రాత్రి సమయాల్లో మాయమై, హిమాలయ లకు పారు తపిస్తూ వేస్తు కుంటారట. నేను వెళ్ళి ఆ సాధు ముసంగతేవి టో తెలు సి కుని వస్తాను,” అన్నాడు.

వీరాజులోని ఆవేశాన్ని అర్థం చేసు కున్న బ్రాహ్మ, “నువ్వు నిశ్చింతగా వెళ్ళిరా. శీఘ్ర కాలంలో నీకు వుంచి గు ర్ర మచేరికి ఆత్మ త ప్రితో తిరిగిరావాలని దైవాన్ని ప్రార్థిస్తూ మూటాను,” అన్నాడు.

వీరాజు ఉత్సాహంగా శ్రీశైలానికి వెళ్ళే సిరికి, నిత్యానంద స్వామి ఆశ్రమం దగ్గర పేద్ద తీర్థంలామూడి. ఆ జనసిందోహాన్ని చూసిరికి వీరాజుకు వు హనందం కలిగింది. శిష్యులు అతని సహా చారాన్ని వివరంగా తెలు సి కుని, స్వామి జీవి నివేదించారు. స్వామి జీ అను గ్రహించాడు. శిష్యులతో వీరాజు, స్వామి జీ మాడే ఆంతరంగిక వుందిరానికి వెళ్ళాడు.

స్వామి జీని చూసి వే వీరాజు, “అహా, ఏమి తేజస్వి! ఏమి వచ్చింది!” అవు కుంటూ,

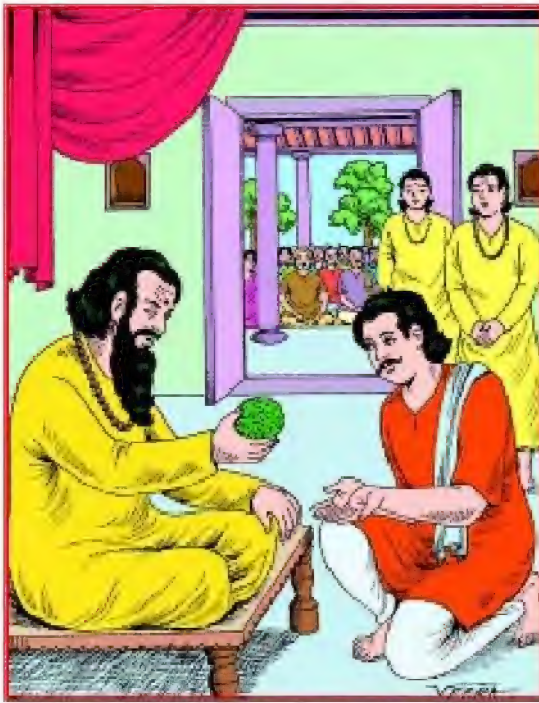

అమితమైన భక్తితో ఆయన పాదాల వుంపు వాలిపోయాడు.

“లే, వీరాజూ! నీకు కొన్ని భవబంధాలు మన్నాయి. అవన్నీ వదిలిపావాలంటే కొంత కాలం సాధన చెయ్యక తప్పదు. ఆ తర్వాత ను మ్మా కోర కున్న పిరవూర్థం లభిస్తుంది. హిరి: ఓం తత్సత్!” అని ఆశీర్వాదించారు గు ర్ర మూర్త.

“అహా! నా గు రించి నిర్వజ్జులైన వీ కు అంతా తెలిసీపోయింది. ఈ జన్మతో నాకు మోాన్ని ప్రిసాదించండి,” అంటూ వేడు కు న్నాడు వీరాజు.

గు ర్ర మూర్తం దహసిం చేసి, “అంతా నీ చేతుల్లోనే వుంది, వీరాజూ. నీలో వైరాగ్యం పేరగాలి. ఇదు గో, ఈ ప్రిసాదం భక్తితో కళ్ళ కద్దు కుని ఆరగించు,” అంటూ స్వామి జీ

గాలిలోకి చేర్చి చాపీ, ఒక నెతాఫిలం అందుకుని, వీరాజు చేతుల్లో ఉంచాడు .

వీరాజు ఉబ్బితబ్బిబ్బులు పొందాడు . అను గ్రహిణిలం ఆరగిస్తూంటే అతడిలో ఎన్నెన్నో సింకల్సలు .

ఈ విధంగా-వీరాజు ఇల్లోదిలి, నిత్యానంద స్వామి ఆశ్రమం చేరి ఆరు నెలలు దాటింది. ఏవిధమైన సిపూ చారం తెలియ క ఊరిజనం, అతణ్ణి గురించి తలా ఒకరకంగా చెప్పకో వడం మొదలు పెట్టారు. హిపూ లయో లకు వెళ్ళి తమిస్సి చేసి కుంటు న్నాడని కొందరూ , సిన్యాస్తి ల్లో కలిసిపొందూ డని పు రికొందరూ చెప్పకో సాగార . వీరాజు భార్యా, కొడు కూ, కూతు రూ , ఆ గాలికబు ర్లు వింటూ , లబో దిబోవు ని గోలపేడు తూ ఎలాగో రోజులు నెట్టుకోస్తున్నారు. బురాజు ఆ కుంటు ంబానికి అండగా నిలబడి, వాళ్ళకు ధైర్యం చెబుతూ,

ఏలోటూ రాకుండా జాగ్రత్తగా చూసి కుంటు న్నాడు .

పితివీ ద మిటలూ ఒకరోజున వీరాజు నుండి రెండు ఉత్తరాలు వచ్చాయి. ఒకటి అతడి భార్యకు, వు రొకటి బురాజుకు: నేను శ్రీ శ్రీ శ్రీ నిత్యానంద స్వామి వారి ఆశ్రమం లో ముట్ట న్నాను . పిరపు పై జ్యగ్రు రు దేమలు భవబంధాలను తెంచు కోవు ని ఉపదేశించార . ఇక్కడే పిరపు ప్రిశాంతంగా జీవించాలను కుంటు న్నాను . నా భార్యా పీల్లలకు భుక్తికి లోట లేకుండా ముగ్గురికి మూడెకరాల్నూ, ఇల్లూ మూచి తక్కిన భూమి , తోట అమ్మేసీ, ఆ సొమ్ముతో ఇక్కడ స్థిరపడి భక్తిసాధన చేసి కుంటాను . తగిన ధేరం చూసి అమృతానికి అన్నీ సీద్దం చేస్తా, నేను వచ్చి, భూమి ని స్వాధీనం చేసి, తక్కిన వ్యవహారాలన్నీ చక్క బరిచి, తిరిగి వెళ్ళిపోతాను. ఈ విషయంలో నాకు, నా గ్రు మూరే తప్పి ఎవర ఏ విధంగా చెప్పినా ఎలాంటి ప్రయోజనం వుండదని గ్రహించగలరు !' అని వీరాజు ఆ ఉత్తరాల్లో రాశాడు .

ఉత్తరం చూసిన వీరాజు భార్యాపీల్లలు గోలగోల చేస్తూ పీరాజు ఇంటికి వెళ్ళారు. బురాజు వాళ్ళను ఓదార్చి; నేను చెప్పినట్టుగా చెయ్యండి. మీ సిపు స్విపిరిష్కారపు మతుం దని నచ్చ చెప్పాడు. తర్వాత పీరాజు రెండు ఉత్తరాలూ తీసి కుని, గ్రామ ధికారి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఆయ నకు బురాజు ఇదివరకే, వీరాజు విషయ వుంతా చెప్పి వుంచాడు. ఇప్పిడత ఈ రెండు ఉత్తరాలూ చూసి గ్రామ ధికారి, బురాజుతో కాబుమీరచ్చించాడు .

నెల తిరక్కుండా వీర్రాజు ఉరు కులు
పిరు గు ల వు ద గ్రామా నికి తిరిగి వచ్చాడు .
తీన్నగా గ్రామా ధికారి దగ్గరకు వెళ్ళి, “అయ్యా,
ఇంతటి అన్యాయం, మి త్రద్రోహం లోకంలో
ఎక్కడా మూడదు . నమ్మినా ఆస్తిపాస్తిలను ,
భార్యాబిడ్డలను తనకు అప్పగించి వెళితే, ఈ
మి త్రద్రోహుర్రాజు ఇంత పని చేస్తాడా? నా
ఆస్తిసంతా సొంతం చేసి కుని, నా భార్యా
పీల్లల్ని దిక్కులేని వారిని చేసి, ఇంట్లోంచి
గెండ్లని వీధిపాలు చేస్తాడా? వెంటనే వాడిని
పీల్చి విచారణ చెయ్యండి. తగిన విధంగా
వాణ్ణి శిక్షించి, నాకు న్యాయం జరిపించండి,”
అంటూ గొడవ చేశాడు .

గ్రామా ధికారి చాలా ప్రశాంతంగా వీర్రాజు
మొహంలోకి చూస్తూ, “ఇంతకూ నీకు జరి
గిన అన్యాయం వే మి త్రద్రోహుర్రాజు వు ద నీ
అభియోగాలేమిటి?” అని అడిగాడు .

“ఇంతకు ముందే ర్రాజు చేసిన ద్రోహం
గు రించి విన్నవించు కున్నాను . నేను గు రు
మళ్ళీ అన్వేషించడానికి బయల్ పడే ర్ర తూ , నా
ఆస్తిపాస్తిల వ్యవహారాలు కొంతకాలం చూసి
పేట్టుకుని అడిగాను . ఇప్పుడా ద్రోహం నా ఆస్తి
పాస్తిలన్నిటినీ తన సొంతం చేసి కున్నాడు .
వు రి ఇది అన్యాయం కాదా?” అన్నాడు
వీర్రాజు ఆవేశంగా.

“అది సరే. ఇంతకూ వు రు రు మూడు ,
నీకు చేసిన ఉపదేశం వు టి?” అని అడి
గాడు గ్రామా ధికారి.

“భవబంధాలన్నీ పై ర్తిగా వదిలించు కు
మూ, తిరుగు లేని మోక్ష సాధన మార్గం ఉప
దేశిస్తావు న్నాడు ,” అని చెప్పాడు వీర్రాజు.

చందమామ

“అయితే, నీకున్న అసిలు భవబంధం
లేమి టి?” అని ప్రశ్నించాడు గ్రామా ధికారి
నెమ్మదిగా.

“భవబంధాలంటే-భార్యాపీల్లలూ , బంధు
మి త్రు లూ . ఆస్తిలూ అప్పిలూ , ఇలాంటి
వన్నీ,” అన్నాడు నసి గు తూ వీర్రాజు.

“సీలోవైరాగ్యం బలపడిందనీ, భవబంధం
లను వదిలించు కుంటున్నాననీ, నీ ఉత్తరాల్లో
రాశామణదటయ్యా. ఇక నీకు, ‘నాది, నాకు’
అంటూ ఏమింట్లోంచి చెప్పి? కను కను మ్హ
నీ గు రు మూరి దగ్గరకు తిరిగిపొయ్యి , ఆయన
చెప్పినట్లుగా భాగవతానువ చేసి కుంటూ
చక్కగా తరించు. మరింక వెళ్ళిరా!” అన్నాడు
గ్రామా ధికారి.

“పని పై ర్తికాకుండా తిరిగి రావద్దని చూ
గు రు మూడు మరీమరీ చెప్పారు. నా ఆస్తి

నాకు దక్కకుండా, ఇక్కడ నుంచి కదలను ,”
మొండిగా చెప్పాడు వీరాజు.

ఆ పూటలకు గ్రామాధికారి పేదగా నవ్వి,
“నువ్వనే ఆ ఆస్తిపాస్త్రులు తనవేనంటూ
బుర్రాజు దగ్గర పక్కాగా పిత్రాలు న్నాయి .
అతడికి ఇప్పడే కబురు పడతాను , సిరా!”
అన్నాడు .

“అవిత్రాలన్నీ అతడు సిద్ధించిమూతాడు ,”
అన్నాడు వీరాజు కోపంతో ఊగిపాటు .

“నువ్వు అన్నీ వద్దనుకుంటున్నావు . నీకెం
దు కీ గొడవలన్నీ?” అన్నాడు గ్రామాధికారి
గంభీరంగా .

“వద్దను కోవటమే ఏమిటి? కావాలనే కదా
వచ్చాను ,” అన్నాడు వీరాజు .

“ఏం కావాలని వచ్చావంటూ , వీరాజూ?
అస్త్రపాస్త్రులూ , భార్యబిడ్డలూ? లేక నీ గృహం ,
అయిన చెప్పిన భాగవతసేవా? నీలోపినరంత
మైరాగ్యం కూడా కనిపించడంలేదు ,” అన్నాడు
గ్రామాధికారి కాస్తకట్టు మూ .

అది వింటూనే వీరాజు ఆలోచనలో పడ్డాడు .
గ్రామాధికారి అడిగినదాంట్లో తిరకాసి అత
డికి అర్థమైంది .

“పు హాప్రిభూ ! నేను చేసిన పొరబాటు ,
నాజ్ఞిపుత్ర అర్థపు లుంది . నన్ను న్నించండి.
నాకల్ప తెరుపు కున్నాయి!” అంటూ
గ్రామాధికారి కాళ్ళపై దివిడ్డాడు .

గ్రామాధికారి ట్రుపు గా వీరాజును లేవ
దీసి, “సింతిషం, వీరాజూ! నీలో ఇలాంటి
పూర్వరావడం కోసమే నేనూ , బుర్రాజూ ఈ
నాటకమూ డాం . నీ ఆస్తికీ , నీ కుటుంబానికీ
చిన్నమెత్తు నష్టం కూడా లేదు , పూడు !”
అంటూ అతణ్ణి లోపలి గదిలోకి తీసి కు
వెళ్ళాడు . అక్కడ బుర్రాజూ , వీరాజు భార్య
పీల్లలూ ఆత తగా అతడికోసం ఎదురు
పూస్తూ నిలబడి మన్నారం .

బుర్రాజూ , వీరాజును కౌగలించు కుని,
“నీకు అప్పడే చెప్పబోయాను ; కానీ
వినేస్తే తిలో లేవనిస్తే గు కున్నాను . నీకు కావల
సింది ఇచ్చేవాడు , నీకు గురు మాత్రమే
గానీ , నీ నుంచి ఆశించేవాడు బర్ర మాత్రమే
తప్పి , గురు ములూ అమాత్రమే ?” అన్నాడు
చిన్నగా నవ్వుతూ .

వీరాజు సీగ్గుతో తలదించు కుని చేతులు
జోడించాడు .

చందమామ క్విజ్ - 6

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్ని సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

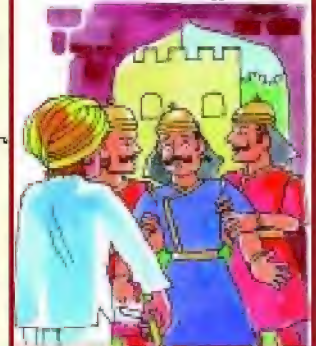
ఈ క్విజ్ లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ 2005 జనవరి-
డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ
సంచికలలోని కథలు, స్థితితుల నుంచే ఉంటాయి.
చదివినవి జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమా
ధానాలు వెంటనే స్మరిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరగిస్తే ఇట్టే
తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

*సరైన సమాధానాలు రాసినవారు ఒకరికన్నా ఎక్కువ
మంది ఉన్నట్లయితే బహుమతి మొత్తం వ్రా ద్వారా
తీసిన ఐదుగురికి సమానంగా పంచబడుతుంది.

మీరు చేయవలసిందేమంటే : 1. సిపూ ధానాలు రాయండి. 2. వీరబుర్రు, వయస్సి (16
ఎళ్ళలోమీదానా), పీనకోడోతో సిహా ప్రి ర్తి చిర్ర నాపూ రాయండి. 3. ఒక కుటుంబంలో ఒకరు
పూత్రపు పొల్లనాని. 4. చందాదారు అయితే, ఆ నంబర్ రాయండి. 5. కవర్ర వీరు చందమామ
క్విజ్-6 అని రాసి, చందపూ పు ప్రి ర్తి చిర్ర నాపూ రాసిపూ కుపింపిండి. 6. జూలై నెలారూరులోగా
వీ ఎంట్రీ మాకు అందాలి. 7. సెప్టెంబర్ నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. “పితి మీసాలకోసం అచంచలమైన విశ్వాసంతో, ద థ నిర్ణయంతో ఎలా ప్రియ
త్నించావో ఇప్పిత్తూ అలాగే ప్రియ త్నించు. తప్పిక విజయం సాధించగలమా” అన్న
సాధు మరలహాపు అచరణలోపేట్టి, తనకుపూ ర్తి డికిలూపూ దరాలతో విద్యాబు ధ్దులు
నేర్పి ప్రయోజకుణ్ణి చేసిన రాజెవరు? ఏ కథలో
తారసిపిడతాడు ?
2. ప్రిపించంలోకెల్లా అతిప్రాచీనపు న్న చవు ర్తి శ్ర డ్డి
కరణ కేంద్రం పు నదేశంలో ఎక్కడ ఉన్నది?
3. అక్బర్ ఏ ప్రాయంలో సీంహాసినాన్ని అధిష్టించాడు ?
4. దక్కన్ పీరభూమిలోని అతి పాడవైన నది ఏది?
5. ప్రిపించ ఆహార దినోత్సవం ఎప్పుడు జర్ర పూ
కుంటారు ?
6. గజల్ జన్మస్థానం ఏది?
7. పెంట్టమె దటి సారిగా కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడిగా
ఎన్నికయిన పు స్త్రీ ఎవరు ?

8. ఈ చిత్రం ఏ కథలో
చోటు చేసి కున్నది?

అమృతసిద్ధి

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, సామంతరాజులు నచిరాయు వద్ద నాగార్జునుడు సామంత బోధినిత్వపు ఖ్యపుంత్రిగా ఉండేవాడు.

నాగార్జునుడు దయాళువైన, దానశీలుడైన సామంత గాంచాడు. అంతేకాదు, రసాయన శాస్త్రంలోనూ, ఓషధిజ్ఞానంలోనూ గొప్పనిధి. అతడు, రసాయనిక ప్రయోగంలో ఒక రహస్య యోగం కనిపెట్టి, తనకూ, రాజుకూ జరుపు రహస్య లేకుండా చేసి కున్నాడు.

ఒకనాడు అతని కొడుకులలోకెల్లా తనకు ప్రేమాస్పదుడైన సామంత దేవతను చనిపావడం తటస్థించింది. కుమారుడు చివామనాగార్జునుడికి అంతు లేని దుఃఖం కల్గింది. సహజంగా కరుణాళువైన నాగార్జునుడు, “ఇక మీదట లోకులో నుండి రక్షణ పడే ఉండకూడదు. మరణం ద్వారా ఎవరూ శోకించకూడదు. అందుకు తగిన ఉపాయం కనిపెట్టాలి,” అని ఆలోచించసాగాడు.

“రసాయనాలతో అమృత వ్యయంతో కూడు కున్నవి. అందు వల్ల సామంతాదులకు కూడా అందుబాటులో మూడేమూ లికలతోనే అమృతం తయారు చేయాలి. అప్పడే ప్రజలందరూ కూడా శోకానికి లోనుకాకుండా నిఖంగా మూడగలర,” అని నాగార్జునుడు నిశ్చయించాడు.

నిశ్చయించికొని ఓషధుల సంపిఠంతో అమృతం తయారు చేయడానికి పనిచేసాడు. తనకున్న శాస్త్రపరిజ్ఞానాన్ని అతని వినియోగించి అనేక పరిశోధనలు చేశాడు. చాలావరకు ప్రక్రియలన్నీ పూర్తి అయినాయి. నాగార్జునుడు చివరికి చివరికి వచ్చింది. ‘అమృతకల్పం’ అనే మూలక ఒక్కటి చేర్చాలి.

అంతలో, ఈ సింగతి దేవేంద్రుడి తెలియ వచ్చింది. వెంటనే దేవేంద్రుడు అశ్వినీదేవతలను పిలిచి, “మీరు ఇప్పడే భూలోకానికి పౌరు, ఎలాగైనా నాగార్జునుడు తలపెట్టిన

‘అమృతయోగం’ సీద్ధించకుండా చేయాలి. సావు దాన బేధ దుండోపాయా లన్నిటినీ ప్రయోగించండి. తక్కిన పిని నేను చూస్తాను,” అన్నాడు.

అశ్వినీదేవతలు వూర్తూ పాలతో భూలోకానికి దిగి వచ్చి, నాగార్జునుణ్ణి దర్శించి, కుశలప్రిశ్నలు ప్రారంభించారు. “పుంత్రి మిథావా, రాజ్యాలనే తల్లకింధ్రులు చేయగల యుక్తులు తెలిసిన ఘనుడవైన నీకు తెలియని విషయం లేదు. కాని ఇప్పిడు బ్రహ్మసింకల్పానికే నిరోధం కల్గించడానికి సాహసీన్మి న్నామాచూ నమూ ధర్మగతి అర్చన పురణాన్ని నువ్వు, ‘అపు తసిద్ధి’ చేత ప్రితిబంధించి నట్లయితే, సిష్టపిరిపాలనే తార్తూ వూర్తూ మాత్రం దిగి కదా? వూ నమత్తు ఒక్కతూ చావకుండా మాటే, ఎన్ని లోకాల్లోనా సిరిపాగలవా? పేగ్గా, దేవతలు చేయవలసిన ఈ గొప్ప కార్యం వూ నమమాత్రుడవైన నువ్వే సాధించడానికి ప్రి ను కుంటే, దేవతలకూ, వూ నమతకూ వ్యత్యాసం ఏదైనా మాటయిందా? ఇంతకూ నీ కొడుకు చనిపోయాడనే దుఃఖంతోనే కదా ఇంత పిని చేస్తున్నావా? నీ కుమారుడు భూలోకం వదిలినా, స్వర్గంలో న్ని ఖంగానే మన్నాడు,” అని ధర్మబోధ చేశారు.

ఈ వూటలు నాగార్జునుడి పునస్సంకు అంతగా తప్తకలిగించలేదు. తను చేస్తున్న పిని తప్పి అమాత్రం దాకాదా అన్న ఆలోచనలో పునిగిపోయాడు.

ఆ సమయంలోనే చిరాయు పుత్రుడైన జయశునుడి యువరాజ్యాభిషేకానికి ఘనమైన ఏర్పాట్లు జరిగినై.

ఈ లోపిల, వద్దబ్రాహ్మణ వూపింలో భూలోకానికి చేరుకున్న దేవేంద్రుడు జయశునుణ్ణి సీపించి, ఇలా అన్నాడు: “నాగార్జునుడు తయారై చేసిన రసాయనికలవనవల్ల నీ తండ్రికి జరాపు రణాలే లేవగదా! అట్లు మంటిప్పిడు నువ్వు వరాజుగా మాడి పాలవసందే కాని, నీకు రాజ్యార్హత ఎప్పటికీ కలగదు.”

ఆ వూట విన్న జయశునుడు విచారంతో కుంగిపోయాడు. అప్పిడు ఆ వద్దబ్రాహ్మణుడు, “నాయనా, ఈపాటిదానికే భేదమిడుకు. నీ కొరిక నెరవేరడానికి సులువైన ఉపాయం ఉన్నది. రోజూ భోజనం పుంధు, ఎవరేమి అడిగినా లేదనకుండా ఇవ్వడం నాగార్జునుడికి వూవూలు. రేపు నువ్వు ఆ వేళకు వెళ్ళి, ఏవూత్రం జంకకుండా, “నాకు నీ తల కావాలి!” అని అడుగు. తరవాత ఏం జరుగు

త్రందోనప్యేచూర్ణమాని,” అనివున్నకు నచ్చేటట్లునూరిపాశాడు.

రాజ్యకాంతోమన్నజయ్యనువువునాడు భోజనాలవేళనాగార్జునుడివద్దకువెళ్ళి, సిరిగ్గావద్దుచెప్పినట్టేకోరాడు. నాగార్జునుడు కొంచెవునాసంశయించకుండా, తనకత్తిజయ్యనుడిచేతికిచ్చి, “నాయనా! తలతెగ్గట్టితీసికో! భయపడకు,” అన్నాడు. రసాయనప్రభావంవల్లనాగార్జునుడిశరీరంవజ్రకాయపైఘోషాడడంవల్లజయ్యనుడుఎన్నిసార్లునరికినా, కత్తితూలుతూమూడిగాని, నాగార్జునుడితలపూత్రంతెగలేదు!

ఈసిపూచారంఒక్కతటిలోరాజుకుతెలిసీ, ఆయనఆత్రంతోపరుగెత్తివచ్చాడు. కొడుకుచేస్తున్నపనికివిచారించి, వానినివారింపిదోయాడు.

అప్పిదునాగార్జునుడు, “పుహారాజా, యువరాజుకోరినకోరికకుపైర్వాపిరాల అన్నీనాకుతెలుపు. అతడునివిత్తత్రుడుకనుకఅతడినిఆటంకపరచవద్దు. ఇప్పటివరకూగతజన్మలలోనేనుతొంభెత్తొమ్మిదిసార్లు, లేదనకుండానాతలకొట్టిఇచ్చిమా

న్నాను. ఇదిసూరపది. ఈకొంచెంలోమెనుకంజవేశాననిఅపిక్కిరిరాకుండాపూటదక్కించవలసినభారంమీపేమన్నది,” అంటూఅఖరిసారిగాభక్తితోరాజునుఆలింగనంచేసికున్నాడు.

తరవాతతనవద్దనున్నపూలికలలోఒకటితీసి, కత్తికిరాసి, జయ్యనుడితో, “ఇప్పిదుకొట్టునాయనా,” అన్నాడు.

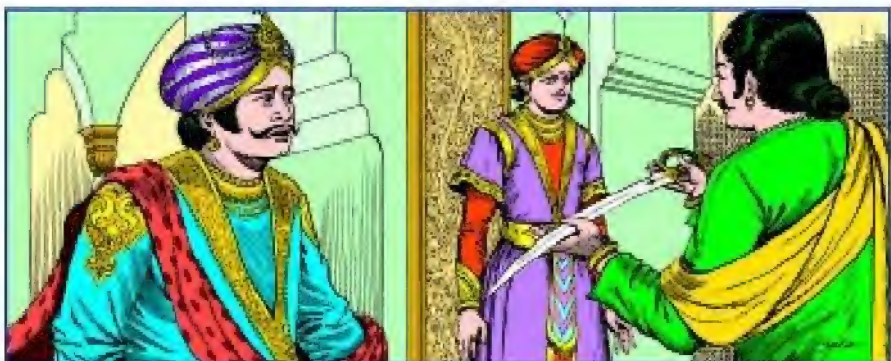
జయ్యనుడు ఈసారికత్తితోనరకగానే, నాగార్జునుడితలకాడనుంచివైడినకవులంలాగాకిందపిడింది!

ఆదశ్యంపూడలేక, రాజుకూడాప్రాణత్యాగంచెయడానికిసీద్ధవున్నాడు.

అప్పిదు, కిందపడిననాగార్జునుడిమొండితల, “రాజా, విచారించకు! ఎన్నిజన్మలకైనానీతోనేమూటాను,” అంటూప్రాణంవిడిచింది.

రాజుపూర్తివిరాగిఅయ్యాడు. వెంటనేకొడుక్కుపిట్టాభిషేకంచేసి, తనతపిన్నిచేసికోదానికిఅడమణుకువెళ్ళిపోయాడు.

ఈవిధంగాజయ్యనుడికిరాజ్యంలభించింది. దేవేంద్రుడివైహింసెరవేరింది.

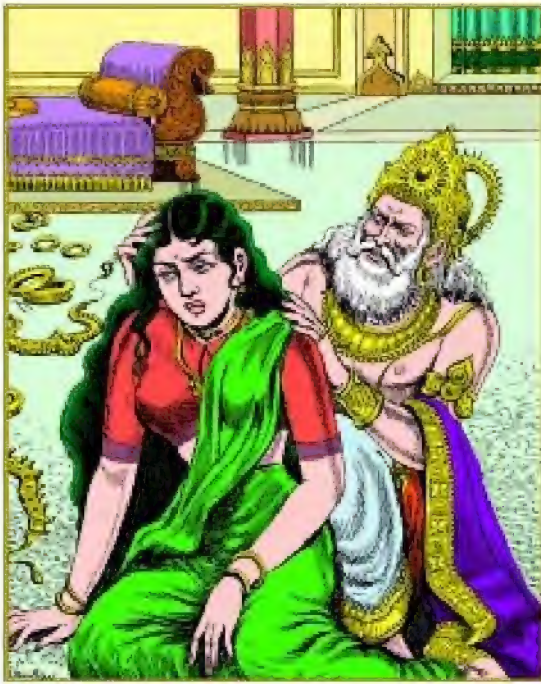
రామాయణం

“రావుణ్ణి అడవులకు నెట్టి భరతుడికి రాజ్యాభిషేకం జరిగే ఉపాయం నేను చెబుతాను. వినినేను చెప్పినట్టు నడుచుకో. ఒకప్పుడు దేవాసుర యుద్ధంలో ఇంద్రుడికి నీ భర్త సింహాసనం వెళ్ళాడు. ఆయన వెంట నీవై వెళ్ళావు. దండకారణ్యంలో మత్స్య ధ్వజాడలే వైజయంతం వద్ద శంబరుడనే వుహులశాలి అయిన అస్మిరుడితో నీ భర్త గొప్పగా యుద్ధంచేసి గాయపడి మూర్ఛిల్లాడు. అప్పుడాయనను నీమూర్ఛుద్ధరంగం నుంచి పూరంగా తీసి కుప్పాయి, ఆయన ప్రాణాలు కాపాడమన్న హితేలిసినాక ఆయన నీ సేవకు సంతోషించి, నీకు రెండు వరాలిచ్చాడు. కాని వాటిని నీమతరవాత కోర్క కుంటానన్నామా? సింఘటన జ్ఞాపకం ఉన్నదికదా. పూతావా? ఇప్పుడా రెండు వరాలూ కోర్క కునే సింహాసనం వచ్చింది.

రావుణ్ణి పిద్ధాలు గేళ్ళ అడమలకు పింపి వునీ, భరతుడికి పట్టాభిషేకం చెయ్యమనీ నీ విప్పివు నీ భర్తను కోర్క!” అని వుంధర కైకెయికి హితమపైప్పింది.

కైకెయి, పాపిం, సింహజంగా వుంచి స్వీభావం కలదేగాని, వుంధర చేసిన బోధనతో ఆమె వున్న పేదదారి పడింది. ఆ వుంధర తన తలలో ఒక చెడ్డ భావం ప్రవేశపెట్టడంతో బాటు ఆ ఆలోచన సొంత కూలవుయ్యే ఉపాయం కూడా చెప్పింది.

కైకెయి వుంధరను, “నిజంగా నీ వెంత తెలివెగల దానా! నా వులు నీమకోరినట్టుగా మరెవరూ కోర్క గదా!” అని ప్రశంసించింది. అప్పుడు వుంధర సింహాసనం తన నగలన్నీ తీసివేసి, చిరిగిన కోక ఒకటి వుట్టుకుని, కోపగహానికి వెళ్ళి, కటిక నేల పీచు అలిగిన దానిలాగా పిడుగు కున్నది.

“నీ భర్తనిన్ను చూడవచ్చునున్ను కంటికి వుంటికి ఏకధారగా ఏవు మానీ కోపంగాని, నీ శోకంగాని రాజు కొంచెమైనా భరించలేడు. వాటిని పొగిట్టటానికి ఆయన తన ప్రాణాల నైనా ఇస్తాడు. నేను చెప్పిన రెండు వరాలూ ఇచ్చినదాకా నీవు వైత్రబడకు! నీకు వణులూ, వూణిక్యాలూ, వుత్సాలూ, బంగారవూ ఇస్తానంటావు. అక్కర్లేదని బెట్టు చెల్లు. బాగా ఆలోచించుకో, భరతుడు పిడ్డలు గేళ్ళు రాజ్యపాలన చేసినాక అతన్ని ఎవరూ రాజ్యాధికారులనుంచి కదిలించలేరు,” అన్నది వుంధర.

“ఆ శంబరాసురుడి కన్న నీ కెక్కువ తంత్రాలు తెలుపు గదే!” అని కైకెయి వుంధరను మెచ్చుకున్నది. తన భర్త తనకు వరాలివ్వని పింట్లో చచ్చిపోవటానికి కూడా ఆమె నిశ్చయించుకున్నది.

దశరథుడు రావు పట్టాభిషేకం త్వలకాజ్ఞ ఇచ్చి, ఈ శుభవార్త కైకెయికి తానే స్వయంగా తెలియ ఉద్దేశంతో కైకెయి శయనగృహానికి వచ్చి, అక్కడ ఆమె లేకపోవటం చూసి అశ్చర్యపడి, “కృత్యం, ఎక్కడ న్నామా?” అని పీలించాడు. జవాబు లేదు. ఆయన అంతఃపథ ద్వారం దగ్గరికి వచ్చి అక్కడి ద్వారపాలకను, “కృత్యం ఎక్కడ?” అని అడిగాడు.

ద్వారపాలిక భయంతో చేతులు జోడించి, “ప్రియా, వారు కోపిగ హింలా ఉన్నార,” అని చెప్పింది.

దశరథుడు కలవరపెట్టా తూ కోపిగ హింలా వెళ్ళి, అక్కడ నేలపై పడుకుని ఉన్న కైకెయిని చూశాడు. “ల” వరహాల విలువ చేసువు త్యాలు హారాలూ, ఇతర అభరణాలూ నేలపై చెల్లాచెదురుగా పడి ఉండి, అకాశంలో నక్షత్రాలలాగా మెరుస్తున్నాయి. దశరథుడు కైకెయిని సివీ పించి ఎంతో ప్రేమతో ఆమెను బుజ్జగిస్తూ, “దేవీ, నీ కెందుకిలా కోపం వచ్చింది? ఎవరివీ ద? ఎవరన్నా నిన్ను తిట్టారా? అవూ నించారా? ఒంట్లో సరిగా లేదా? వైద్యులను పీలించనా? ఎందు కేవు స్తామా ఊరు కో! కావాలంటే నీ ఇష్టం వచ్చిన వాళ్ళను దండిస్తావు! నిర్దోషి ల్లా సరే! నీ కోసం ఏ దరిద్రుణ్ణి అల్లు నా ధనికుణ్ణి చేస్తాను. నీకు నాతోబాటు వు గిలిన వారంతా విధేయ్యు ల్లా ఉండగా ఈ దుఃఖం దేనికి? నీ కోరిక ఏమిటో చెప్పు; నా ప్రాణాలు ఒడ్డి అల్లు నా సరే, ఆ కోరిక తీరు స్తావు! లే, కైకెయీ, లే!” అన్నాడు.

ఈ మాటలు విని కైకెయి, “నా కెవరూ అపికారు చెయ్యలేదు, అవమానమూ చెయ్య

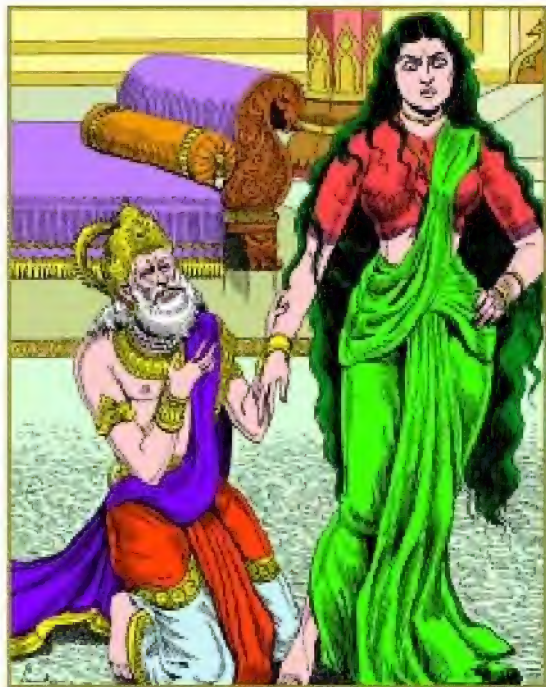
లేవు . నా కొక కొరిక ఉన్నది. దానిని మీరు తీర్చిస్తానని ప్రీతా ఇం చేతుట్టలు తే చెబుతాను ,” అన్నది.

దశరథు డీ వూ టలకు చిరు నవ్వునవ్వి, కైకేయి జుట్టు చేతితో నిప్పు రు తూ , తన ప్రాణంతో సమానమైన రాముడిపైన ఒట్టు పేట్టుకుని, అవై కొరిక తీర్చటానికి ప్రీతా ఇం చేశాడు .

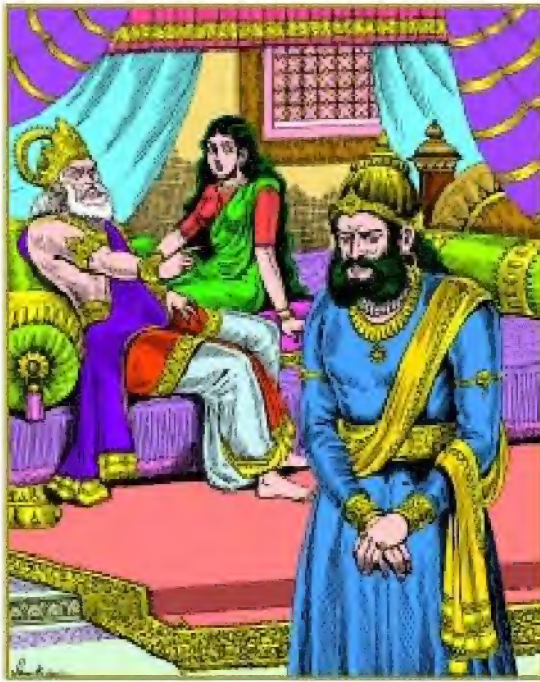
అప్పుడు కైకేయి దశరథుడికి శంబరాన్ని రు డితో జరిగిన యుద్ధాన్ని, మూర్ఛితుడై ఉన్న నిపు యి లో తాను ఆయ నన రించి పూ రంగా తీసి కుప్పారు పిరిచర్యలు చేసిన విషయా న్ని, ఆ సమయంలో ఆయనరెండు వరాల్సినా కొరవు ంటే తాను తరవాత కోరు కుంటానన్న సింగతీ జ్ఞాపికం చేసింది. తరవాత ఆ వరాలురెండూ బయట పెట్టింది: రావు డికి జరగబోతున్న పట్టాభిషేకాన్ని భరతు డికి చెయ్యాలి, రావు డు నారబట్టలనూ , క ష్ణజినాన్ని, జడలనూ , పు నివే పొన్నీధరించి పిద్దాలు గేల్ప దండకారణ్యంలో నివసించాలి!

ఈ వూ టలు ఎంటు ంటే దశరథు డి కేదో భయం పిట్టుకొచ్చింది, స్పి హితప్పీనట్టలు ండి. కాళ్ళూ, చేతు లూ వణికాయి . బాధతో నిట్టూర్పులు ఎత్తు న్నూ, ఆయ న కైకేయిని నానాతిట్లా తిట్టాడు .

“నీమారాజకుమార్తె వన్న కుని తెచ్చి ఇంట్లో పేట్టుకున్నాను . కాని నీమచిపిం కక్కె పొప్పు మానిన్ను తల్లిగా పూ సి కుంటాడు గదా, ఆ రావు డికి ఇంత ద్రోహం ఎలా తల పేట్టామో నేను నీకేం ద్రోహం చేశాను ? ఏ

వు హాపాతకం చేశాడని రావు ణ్ణి అడవికి పింపిను ? నా ప్రాణాలనైనా వదలగలను గాని రావు ణ్ణి పూ డకుండా బతకలేనే! ఈ దిక్కు పూ లిన ఆలోచన పూ ను కో! నీ కాళ్ళ పిట్ట కుంటాను , నన్ను కరుణించి ఈ వరం అడ గకు. భరతుడంటే నాకు ప్రేమ లేదేమోనని పిరీ చెయ్యటానికి ఇలా అని ఉంటాను. రావు డు చేసినటువంటి నూ రోవంతు కూడా భరతు డు నీకు చెయ్యలేదు. నీకు రాముడి కంటే భరతుడెక్కువ అంటే నేను నమ్మును. నీ వూ టలతో నన్ను చాలా బాధపెట్టామూ పూ డూ , నేను పు నిలివాణ్ణి. కాటికి కాళ్ళ చాపు కొని ఉన్నాను . కావల్సినా పూ ండల పుంతా తీసి కో. కాని రావు డిపేపూత్రం ఆగ్రహించకు. నీకు చేతులు జోడించి నవు స్కారం చేస్తాను ,” అని కైకేయిని దశరథు డు ఎంతోమీఠే కున్నాడు .

దశరథుడు ఇలా దిగజారిపోతున్న కొద్దీ కైకేయికి అగ్రహారం రెచ్చింది. మొదట వరాలిస్తాననీ, కోరిక తీర్చుస్తాననీ ప్రమాణాలు చేసి ఇష్టిత దశరథుడు బేలగా పూట్లాడటం రాజకులాలనికే కళంకమని ఆమె అన్నది. తన వరాలను ఉపసంహరించుకొననీ, రావుడి పట్టాభిషేకం జరిగే పింట్లో తాను చచ్చి పోతాననీ అన్నది.

దశరథుడు పూనసేక వేదనతో డూంపుకు పోయాడు. ఎట్టువంటి విషేష పరిస్థితి! “నాయనా, అడవికి పోరా!” అని రావుడితో ఎలా చెప్పటం? కైకేయి కోరిక ప్రకారం రావు పట్టాభిషేకం పూస్తే ఇతర రాజులంతా, “పట్టాభిషేకం చాలా బాగా చేశారే?” అని చాళన చెయ్యరూ? కౌసల్య ముఖం ఎలా చూడటం? అయిన తనలో తాను దుఃఖించాడు, కైకేయిని తిట్టాడు, బతిమాలాడు,

పుధ్య పుధ్య పూర్ణపాయాడు. ఆ రాత్రి అయినకు భయంకరమైన కాలరాత్రిలాగా గడిచి తెల్లవారింది.

వసీష్ఠుడు తన శిష్యులతోసిహా రాచనగరకు వచ్చి, దశరథుడి అంతఃపిత వాకిలి దగ్గర సుమంత్రుడెదురుకాగా, తాను వచ్చిన సింగతి రాజుగారికి చెప్పమన్నాడు. పట్టాభిషేకం ఏర్పాట్లన్నీ పూర్తి అయ్యాయనీ, రాజుగారు కదిలిరావటమే వ్యవధి అనీ వసీష్ఠుడు చెప్పగా సుమంత్రుడు త్రవ్వచ్చగా అంతఃపితం ప్రవేశించాడు.

సుమంత్రుడు వచ్చుతూ కావటంచేత, రాజుగారికి అబాల్యమై త్రుడు గనకా, అయినన ఎవరూ అడ్డరు. అయిన తిన్నగా రాజుగారున్న చోటికి వెళ్ళి, రాజుగారి పునస్థితి ఊహించక, అయిన నిద్రపాతున్నాడనీ, “పుహరాజా, లేవండి. సూర్యోదయం కూడా అల్పం. రావు పట్టాభిషేకం జరిపించుటానికి అందరూ తమ రాక కోసం చాలా సమయాన్ని ఎదురుచూస్తున్నారు,” అని చెప్పాడు.

దశరథుడు శోకంతో వాచి ఎర్రగా ఉన్న కళ్ళతో సుమంత్రుణ్ణి చూసి, “సుమంత్రా, నన్ను పూటలతో ఇంకా ఎందుకు దుఃఖపడతావా?” అన్నాడు.

దశరథుడు దుఃఖంలో ఉన్నాడని తెలియగానే సుమంత్రుడు చేతులు జోడించి, రెండడుగులు వెనక్కు వేశాడు. దశరథుడు సుమంత్రుడితో పూట్లాడేస్థితిలో లేనందున కైకేయి, “సుమంత్రాడా, తెల్లవార్లు పుహరాజుకు రావు పట్టాభిషేకపున్న అసందంతో నిద్రలేదు. ఇప్పడే కాస్త కున్నకు పట్టింది.

నీమావెళ్ళి రావు ణ్ణి పీలు వు కురా. ఇదే రాజుగారి అజ్ఞ అను కో,” అన్నది.

“రావు ణ్ణ ఇక్కడికి వచ్చి పట్టాభిషేకం చేసి కుంటాడు కాబోలు!” అను కుంటూ సి వు ంత్ర ణ్ణ అక్కడి నుంచి కదిలాడు . నగరపు ంతా ఉత్సవంలాగా కోలాహలంగా ఉన్నది. రాజసిద్ధ జనంతో కిక్కిరిసి ఉన్నది. రాజులందరూ కాస్త కలు తెచ్చారు . వారు తమ లోతావు , “రాజుగారు కనిపించరు . వు ను వచ్చినసంగతి వారికెలా తెలియడం?” అను కుంటున్నారు . సి వు ంత్ర ణ్ణ వు ర్యా దగా వారిని పిలకరించి, “తావు ంతా వచ్చిన సింగతి నేను వు హారాజు గారికి తెలియ జేస్తాను . వారి దగ్గరికి రావు ణ్ణ తీసి కు పోతున్నాను,” అని చెప్పాడు.

అయ్య నవు శ్రీ వెనక్కు తిరిగి దశరథు డి అంతఃమిత్రానికి వెళ్ళి, దశరథుడు పడుకుని ఉన్న చోటికిచేరి, “వు హారాజా, విజయో భవ. రాత్రిగడిచి, తెల్లవారి, సూ ర్యోదయం కూడా అయింది. మీ కోసం బ్రాహ్మణు లూ , గునా పితు లూ , పిట్టలంతాని పేదలూ ఎదు రు వూ స్తిన్నారు . నిద్రవే లు కుని జరగవలసిన కర్మకాండ జరిపించండి,” అన్నాడు .

“రావు ణ్ణ తీసి కు రవు మ్మి కైకెయి నీతో చెప్పేనే? తీసి కురాకుండా ఎంతు కు మచ్చామళి ఆమె అజ్ఞ నా అజ్ఞకాదా? నేను నిద్రపావటం లేదు . వే లు కునే ఉన్నాను . వేగిరం రావు ణ్ణ తీసి కురా!” అన్నాడు దశరథు డు .

సి వు ంత్ర ణ్ణ చిత్తమని చెప్పి, రాజుకు నవు స్కారంచేసి, “ఏదో గొప్పి ఏర్పాదే జరగ

బోవున్నది!” అని తనలో తాను సంతోషి
పెట్టుతూ, రాజవీధివెంట జను ఉత్సాహంగా
పట్టాభిషేకం గురించి అనుకునే వూటలు
వెంటూ రావుడుండే నగరుకు రథంతో
కునివచ్చాడు. అక్కడ జనుగ్రంథిగ్రంథి
లుగా చేరి ఉన్నారు. రావుడి అంతఃపితం
చుట్టూ ఏనగరాలూ, గ్రామాలూ, స్థానాలూ,
పుంత్రాలూ కిటకిటలాడుతున్నాయి. సువుం
త్రుడు వారి నందరినీ తోసుకుంటూ వెళ్ళి,
రావుడుండే ఏడంతస్తులవేడ ప్రవేశించి
చాడు. తాను వచ్చినట్లు రావుడికి కబురు
పింపి, అతని అనువుతో రావుడుండే
చోటికి వెళ్ళాడు.

రావుడు చక్కగా అలంకరించుకుని
బంగారు చక్కిప్పేకూపుని ఉన్నాడు. నెత
పిక్కనే నిలబడి వెంజావుర వేస్తున్నది.
సువుంత్రుడు అతన్ని నివేదించి, నవుస్క
రించి, “తండ్రిగారు కైకయి అంతఃపురంలో
ఉన్నారు. నిన్ను చూడాలంటున్నారు,” అని
చెప్పాడు. ఈ వూటలు విని రావుడు ఆనం
దంతో పొంగిపోయాడు. అతను నెతను
లోపలికి పింపి, పట్టాభిషేకానికి చేసిన అలం

కారాలన్నిటితోనూ సువుంత్రుడి వెంట
బయలుదేరాడు.

రావుడు మిత్రులు పిరిచిన రథం ఎక్కి
కూచోగానే, లృణుడు కూడా వెనకగా ఎక్కి,
ఒకచేత్తో అన్నగారికి ఛత్రం పట్టి, రెండవ చేత్తో
చావురం వీచాడు.

రావుడి వెనకగా గుర్రాలూ, ఏనుగులూ
ఎక్కిన రౌతులూ, కోలాహలంగా వేలకొద్దీ
జనమూ నడిచారు.

రావుడి రథం దశరథుడి నగరు ప్రవేశించి,
మూడు ప్రాకారాలు దాటి నిలిచి పొల్లింది.
తన వెంట వచ్చిన బలగమూ, ప్రజలూ
అక్కడ నిలిచిపోగా, రావుడు కాలినడకన
పురి రెండు ప్రాకారాలు దాటి దశరథుడి
అంతఃపితం ప్రవేశించాడు.

ఒక అందమైన ఆసనంపైన దశరథుడూ,
కైకయీ కూపుని ఉన్నాడు. రావుడు తండ్రి
కాళ్ళకూ, తరవాత కైకయి కాళ్ళకూ నమస్క
రించాడు. “రావూ,” అంటూ ఏదో చెప్ప
బోయి, దశరథుడు గొంత్రు పేగలక, కళ్ళ
మూత పిడి, కన్నీరు కార్చుస్తాడు. ఖంతో
వివశ్రుడయ్యాడు.

దొరలు-దొంగలు

ఒక ఊళ్ళో భూషియ అనే భూస్వామికి విరూషిణేనే పేళ్ళిచ్చి వచ్చిన కొడుకు ఉండేవాడు. అతను రాత్రివేళ తమ ఇంటి వెనక రావిచెట్టుకింద నిద్రపోయేవాడు. తెల్లవారి లేస్తేనే చెట్టుమీది పక్షులను చూసి ఆనందించేవాడు. ఒకరోజు ఉదయం విరూషిణుని లేస్తేనే చెట్టుమీది చూసి, కెవ్వరూ అరిచి, స్పృహ తప్పి పడిపోయాడు. ఆ కేకకు భూషియ ఇంట్లో నుంచి వచ్చి, కట్టలా పడిఉన్న కొడుకును నొక్కరే చేత ఇంట్లోకి చేర్పించాడు.

కొద్దిసేపటికి విరూషిణికి స్పృహ వచ్చింది గాని అతను పీచ్చిచూపు చూస్తూ, పుతి తప్పినవాడిలా చూట్లాడ సాగాడు. విరూషిణి స్థితిచూసి భూషియ కంగారు పడటానికి పురోకారణం ఏమిందో, ఆ రోజే ఎవరో అతన్ని పేళ్ళిచ్చామి చూడమన్నారని భూషియ వాళ్ళకు ఒకవారం తరవాత రమ్మని కబురు చేసి, పక్కంటి వైద్యుడు కరటయ్యను పిలిపించాడు.

కరటయ్య పీల్లవాణ్ణి పిరీంచి, “అనారోగ్యం ఏమీ లేదు, ఏపీశాచపున్నా పిట్టుకున్న దేమో? లేక ఏ దయ్యంనో, భూతాన్నో చూసి దుడుపుకున్నాడో? పురులోకికొత్తా మచ్చినసాధ మ్మ చూద్దాంపిదుడి” అన్నాడు భూషియతో.

ఇద్దరూ పురానికి వెళ్ళారు. ఆ సమయంలో నికి దయ్యంపిట్టినవాడెక్కడున్నాడు ముచ్చటగా గిరికిలు కొడుకున్నాడు. సాధు ముచ్చటగా తన చేతిబెత్తంతో తల మీద పూడు సార్లు తాటిం చాడు. వెంటనే దయ్యం దిగిపోయింది. భూషియకు సాధు ముచ్చటగా గిరికుదిరి, ఆయనకు తాను వచ్చినపని చెప్పాడు.

సాధు ముచ్చటగా అని కళ్ళపూర్తి కుని తెరిచి, “నీ కొడుకు ఏ దయ్యంనో, భూతంనో పిట్టలేదు. ఎవరో గిట్టనివాళ్ళు చేతుడి చేర్చిం చారు. వీ ఊళ్ళో ఎంత మంది మంత్రగాళ్ళున్నారో?” అని అడిగాడు.

“ఇద్దరో, స్వామీ! శుభయ్య, సాంబయ్య!” అన్నాడు భూషియ.

“వారిలో ఒకరు ఈ పిని చేసే ఉండాలి. నీ కొడుకు చికిత్స చెయ్యవుని ఇద్దర్నీ అడుగు. ఎవరు వైద్యం చెయ్యటానికి ఒప్పుకుంటే వాడిని నాకు వచ్చి చెప్పు,” అన్నాడు సాధు మా

భూషియ్య, కరటయ్య ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, భూతవైద్యులిద్దరినీ పిలిపించారు. శరభయ్య ఎర్రా మిణ్ణి చూడగానే పేదవి విరిచి, “ఈ చికిత్స నా వల్ల కాదు, నాకంత శక్తి లేదు,” అన్నాడు. అతను వెళ్ళాక సాంబయ్య, “నేను చికిత్స చేస్తాను. ఇది ఎవడి పినో, ఈ రాత్రి అంజనం వేసే నేను కనుక్కుంటాను. శరభయ్య దబ్బకు గడ్డి తింటాడు. ఈ పాత్ర పిని వాడిదే అని నా అనుమానం. అందుకే తన వల్ల కాదని చెప్పి, చల్లగా జారుకున్నాడు. ఈ దెబ్బతో వాడి అంత తేల్చుతాను,” అన్నాడు.

సాంబయ్యను పింపించి, భూషియ్య సాధు మాకుద్దకువెళ్ళి, చికిత్స చెయ్యటానికి సాంబయ్య ఒప్పికోవటమే గాక, ఇది శరభయ్య పినే అని శంకిస్తాన్నట్లు కూడా తెలిపాడు.

సాధు మాతల అడ్డంగాతిప్పి, “నువ్వ శరభయ్యనే శంకిస్తాన్నామాకాని నా దివ్య దష్టితో చూస్తే నీ కొడుకు చేతబడి చేసినది సాంబయ్య అని తెలిసేపాత్ర న్నది. ఈ రాత్రికి అంజనం వేసు సాకుతో నీ కొడుకు ప్రాణాలు తీసు ప్రయత్నం చెయ్యబోతాడు. నా మాట విని, నీ కొడుకును దక్కించుకో!” అన్నాడు.

అందుకు ఏం చెయ్యాలో భూషయ్య సాధు మావల్ల తెలుసుకున్నాడు. ఆ రాత్రి భూషియ్య, పక్కింటి వైద్యుడు కరటయ్య, వురో ఇద్దరు వున్నప్పిల్లా సాంబయ్య ఇంటి వెళ్ళివెళ్ళి, సిల్వి పింట్లో పూట వేసారు.

అర్ధరాత్రి దాటాక సాంబయ్య నట్టింట పుగ్గులు వేసి, పుగ్గుల వుధ్య చేచ్చిన పాపును తెచ్చి చుట్టగా చుట్టిపేట్టి, దాని మీద ఒక పుర్రెను ఉంచి, పుర్రె పైన ఒక నివృక్తాయ ను నిలబెట్టాడు. తరువాత ఇల్లంతా కప్పుకునేట్లు భూషింవేసి, తన వేలు, కొన్ని కుని, తన రక్తుతో పుర్రెకు బొట్ట పేట్టాడు. ఇది పిల్లి అయ్యాక సాంబయ్య పుగ్గు పుంపు కూర్చోబోతూండగా, దాని ఉన్న నలుగురు వున్నప్పిల్లా లోపలికి జొరబడి, సాంబయ్య కట్టేసి, చావబాది, సాధు మా దగ్గరికి లాక్కువెళ్ళారు.

చేసిన తప్పి ఒప్పికోవుని వాళ్ళు నిర్బంధించేసిరికి సాంబయ్య, “వు హా ప్రిభో! దేవతే

తోడు, నే నేమీ చెయ్యలేదు. ఈ పాపిష్టి ప్రయోగం ఎవరు చేశారో కూడా నాకు తెలీదు. అది తెలుసుకునేందుకే అంజనం వెయ్యబోతూండగా వీళ్ళు నన్ను చావగొట్టి లాక్కొచ్చారు,” అని ఏడ్చాడు.

భూషియ్యపు ను పులి సాంబయ్యను పుళ్ళికొట్టబోతూండగా, “అగుడి!” అంటూ శరభయ్య విరూపుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని అక్కడికి వచ్చి, “కొట్టవలసింది సాంబయ్యను కాదు, నిజంగా చేతబడి చేసే, సాధు మా వేషంలో ఉన్న ఈ పోరు గూరి పుంత్రిగాణ్ణి! దుర్మార్గం చేసింది చాలక, అందులో నన్ను, సాంబయ్యనూ ఇరికించాలని చూశాడు,” అన్నాడు. సాధువు పుల్లిగా బార్ర కోబోయాడు. కాని శరభయ్య, విరూపిత్తూ వాణ్ణి పట్టుకుని, నాలుగు తగిలించారు.

వాడు మొర్రోమంటూ, “అయ్యా, బుద్ధి గడ్డితిని ఆ పాడు పని చేసింది నేనే గాని, నా చేత ఆ పని చేయించిన పేద్రపు నిషీ ఇక్కడే ఉన్నాడు,” అని కరటయ్యను చూపించాడు.

కరటయ్య మొహం నల్లగా అయింది. భూషియ్య అతని కేసీ అసిహ్యంగా చూస్తూ,

“ఇదంతా చివరకు నీ పినా? ఎందుకు చేయించావీ వుదనస్థిమిశిని?” అని అడిగాడు.

ఆత్రిశ్వుకు విరూపిత్తూ సిహాధాను చెబుతూ ఇలా అన్నాడు:

“కరటయ్య పీసీనిగొట్టుతనం అందరికీ తెలిసినదే. తన ఒక్క కూతురినీ నా కియ్యాలనుకున్నాడు. పేళ్ళి అన్నాక చాలా ఖర్చు అవుతుంది. దప్పిడీ ఖర్చు కాకుండా నన్ను అల్లుణ్ణి చేసి కోవటానికి ఈ సాధు మాతే ప్రయోగం చేయించాడు. నేను పీచ్చివాణ్ణి అంటే సింబంధాలు రామాదప్పిడీ ఖర్చు కాకుండా నాకూ, తన కూతురికీ పేళ్ళి చేసిన, తరవాత నన్ను పూపూలు పునిషి చేసి కుందావు నికరటయ్య దురాశిపడ్డాడు. నాకు పుతిపొల్లింది చెట్టు మీద కనిపించిన దిష్టి బొమ్మను చూసే! శరభయ్య ధర్మపూ అంటూ నేను పుళ్ళిపూ పూలు పునిషి అయ్యాను.”

కరటయ్య తాను చేసిన పనికి సిగ్గుతో తల వంచుకున్నాడు. ఈ అవపూనంతో అతనికి బుద్ధి వచ్చింది. తరవాత పేట్టవలసిన ఖర్చెదో పేట్టి కరటయ్య తన కూతుర్ని విరూపిత్తే ఇచ్చి వైభవంగా పెళ్ళిచేశాడు.

అదే గనక ఉంటే....

షనీ పాటూ లేకుండా పొద్దస్తివూ నం అల్లరి చిల్లరగా తిరిగే రంగడూ , గంగడూ గాయ పిడ్డ ఒక పెద్దమనిషిని చేతుల మీద మోసుకుని వైద్యుడి వద్దకు వచ్చారు. వైద్యుడు ఆయన గాయాన్ని శుభ్రం చేసి మందువేసి కట్టుకట్టి నాడిపరీక్ష చేస్తూ, “ఈయనకు గాయమెలా తగిలింది?” అని అడిగాడు .

“రెండు పొట్టేళ్ళు ఢీకొంటుంటే ఎర్రపొట్టేలు గెలుస్తుందని నేనూ, నల్లపొట్టేలు గెలుస్తుందని గంగడూ పందెం కాశాం. దాంతో మామధ్య గొడవ పెరిగి కొట్టుకునే స్థితి వచ్చింది. ఆ సమయంలో దారిన వెళుతూన్న కనకయ్య అనే ఈ పెద్దమనిషి మా తగవు తీర్చడానికి “ఆగుడి, ఆగుడి!” అంటూ వూ వు ధ్యకు జొరబడ్డాడు . నేను గుగడి వీ దికి విసిరిన రాయి , ఈయన తలకు తగలడంతో గాయ పడ్డాడు ,” అన్నాడు రంగడు .

“కనకయ్య మెదడుకు దెబ్బ తగలేదు కదా?” అని అడిగాడు గంగడు ఆదుర్దాగా.

“అలాంటి ప్రివూ దం ఏదీ లేదు . అయినా, అదే గనక ఉంటే వీ స్విభావం తెలిసే ఆయన వీ మధ్యకు వచ్చేవాడు కాదు కదా! వైదెబ్బే, నెత్తురు చూసిన భయంతో స్పృహ కోల్పోయాడు. అంతే,” అన్నాడు వైద్యుడు చిన్నగా నవ్వుతూ.

చిత్రాలు: గాంధీ అయ్య

అజేయుడు గరుడుడు!

రాజ్యం పరహద్దు ప్రాంతాల్లో తువ్వారునూ
పట్టుబట్టారని నలుగురు కీయ యువకులను వీరబాహు
అదిత్యుడి వద్దకు తీసుకువచ్చాడు. వాళ్ళను వివరించిన అదిత్యుడు,
పట్నాభిషేకం ముగిసేంత వరకు వాళ్ళకు ఎలాంటి హానీ చేయకుండా
కానలాలో ఉంచమని అజ్ఞాపించాడు.

అంగరక్షకుల దళనాయకుడితో కలిసి
వీరబాహు అదిత్యుడి భవనానికి వచ్చాడు.

ప్రభూ, దళనాయకుడు
తుమకేదో వార్త తెచ్చాడు.

పరహద్దు ప్రాంతంలో,
ఇళ్ళ నుంచి యువకులు కనిపించడం
లేదని ఫిర్యాదులు వస్తున్నాయి.

అందులో అసాధారణమైన
దేమున్నది?

ఒకరి తరువాత ఒకరుగా
కనిపించడం లేదు.

అసలు సంగతి
తెలుసుకోవడానికి నేనే
స్వయంగా వెళ్ళేవాణ్ణి....

అయితే, రాజుగారికి
నీ అవసరం ఉంది...

...పట్నాభిషేకానికి వచ్చే అతిథులకు
స్వాగతం పలికి వాళ్ళు భుజియేడానికి
తగిన ఏర్పాట్లు మాడాలి కదా.
ఇప్పుడు మన దృష్టి మరోవైపు
మళ్ళించడానికి లేదు.

పరహద్దులు జాగ్రత్తగా
పరిరక్షింపబడుతున్నాయి.

వెలుపలికి వెళ్ళేవారి పట్ల
కూడా కావాలా భటులు దృష్టి
సారించాలి.

అవును, వీరబాహూ!
ప్రస్తుతం వాళ్ళు లోపలికి వెళ్ళేవారిని
మూత్రమే అడ్డుకుంటున్నారు.

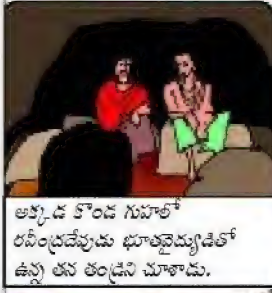

సరబలుల పంటి వాటిని గురించి
కూడా విన్నాను....

... అలాగా!

గుహాలయం కప్పకూలడంతో అవస్థ
అంతవై పోయాయనుకున్నాను. సరే మన
జాగ్రత్తలో మనం ఉండాలి. వీరబాహూ, రేపు
ఉదయం పూజాది తతంగాలకు నేను సిద్ధం
కానాలి.

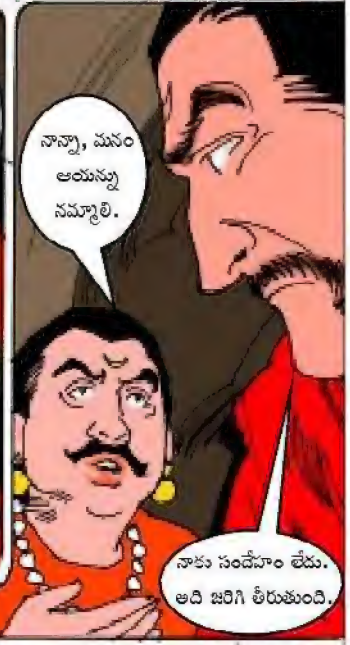

అక్కడ కొండ గుహలో
రవీంద్రచేర్లుడు భూత్తైద్యునితో
ఉన్న తన తండ్రిని చూశాడు.

మనం
చంద్రపురికి పంపిన
కోయలయవకులు
తీరిగిరాలేదు.
అదుర్గాగా ఉంది!

అది నాగబంధు
భవవ్యధానీ!

నాన్నా, మనం
అయన్న
నమ్మాలి.

నాకు సందేహం లేదు.
అది జరిగి తీరుతుంది.

విరుత్తానూ సడకండి
ప్రభూ!

విరుత్తానూ లేదు.
అదే సమయంలో నా మిత్రుడు
వజ్రపురి విక్రమసింహానికి
సందేశం పంపాను. నేను
సహృద్యయులం. ఆయన
తప్పుక రాగలడు.

అయిన రాక, మీతో ఉత్తేజం
కలిగిస్తుంది!

చంద్రపురి వ్యవహారాలతో తలమునకలై పోవడం వల్ల, ఆయనతో సంబంధాలే అవకాశం లేకుండా పోయింది.

ఆయన తప్పుక రాగలడనీ, సాయపడగలడనీ భావిస్తున్నాను.

కోయిలముపకులు సరేంద్రదేవుడికి ఆపశం తీసుకువచ్చారు. భూతదైత్యుడూ, రవీంద్ర దేవుడూ అక్కడి నుంచి బయలుదేరారు.

తాత్కాలికంగా నిర్బంధించిన గుడిలో బలులకు ముందు ఇదిగో తతంగాలు ఆరంభమయ్యాయి.

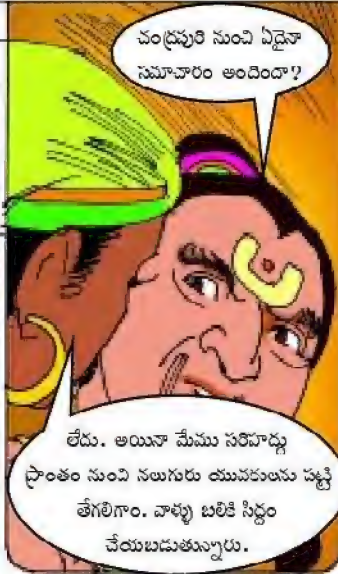

కోయిలు గడ్డపల్లెలను అగ్నిగుండం తోనే నేశారు. మంటలు చెలరేగాయి.

నాగబంధు శిష్యులు గట్టిగా మంత్రాలు వల్లించడం ప్రారంభించారు.

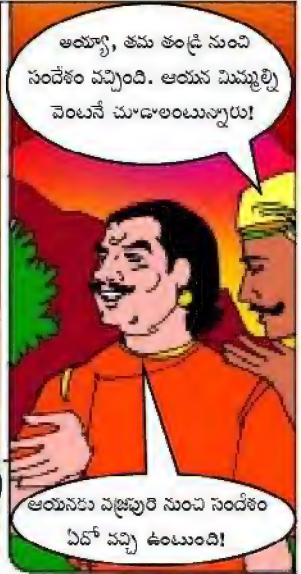

భూత్పైద్యుడూ, రవీంద్రవేద్యుడూ గుహాలయం వద్దకు రావడం కోయలు చూసి వారికి ఎదురున్నారట.

చంద్రపురి నుంచి ఏదైనా సమాచారం అందిందా?

లేదు. అయినా మేము సరోహద్దు ప్రాంతం నుంచి నలుగురు యువకులను పట్టి తేగలిగాం. వాళ్ళు బలికి సిద్ధం చేయబడుతున్నారు.

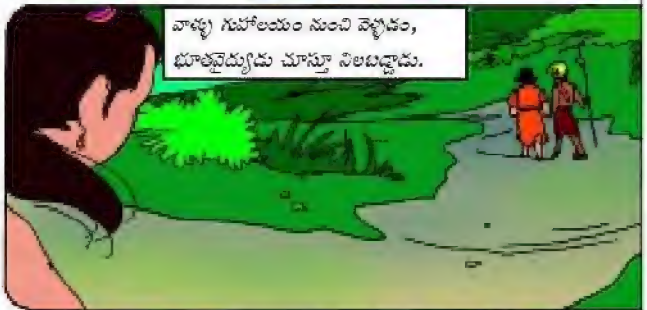
అయ్యో, తమ తండ్రి నుంచి సందేశం వచ్చింది. ఆయన మిమ్మల్ని వెంటనే చూడాలంటున్నారు!

ఆయనకు వెళ్ళుతే నుంచి సందేశం ఏదో వచ్చి ఉంటుంది!

రవీంద్రా, నువ్వు వెళ్ళు.

అవును, అది చాలా ముఖ్యమైనదే అయివుంటుంది!

వాళ్ళు గుహాలయం నుంచి వెళ్ళడం, భూత్పైద్యుడు చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

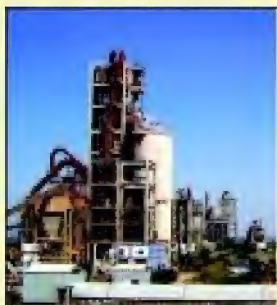
అహో, పచ్చావా! ఇదిగో వజ్రపురి ప్రధానమంత్రి. విశ్రమించుచుండు నన్ను తప్పక గుర్తుంచుకుంటాడని చెప్పాను కదా!

-(ఇంతా వుంది)

భయం పుట్టించే పున్నులు

స్థిత తరవాత గింజలు అంటే విత్తనాలు పుట్టుకువస్తాయి. ఆ తరవాత చెట్లు ఎండిపోయి పడిపోతాయి. రుతుపవనాల రాకతో విత్తనాలు మొలకెత్తడం ఆరంభిస్తాయి. కొత్త విత్తనాలు పిరిపిక్వత చెంది మొలకెత్తి కొత్త వెదురు మొక్కలు ఎదగడానికి ఆరు సంవత్సరాలు పడుతుంది. పురోఎనివి ది-పిడిసింవత్సరాలలో వెదురు పొదలు సీడ్లను మూర్తాయి. ఇవి 50-60 సంవత్సరాల కాలం బతుకుతాయి.

ఈ సమయంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం వెదురు కోతకూ, వెదురు పెరిగే ప్రాంతాలలో వాటి రక్షణకూ, ఎలుకల నియంత్రణకూ తగినచర్యలు చేపట్టింది. అల్లు నా, వెదురు పై చినప్పిడు కరువు కాటకాల్లా రావడం కేవలం కాకతాళింపు అని కొందరు శాస్త్రవేత్తలు భావిస్తున్నారు!

**పెన్తా సిమెంట్ వారి
పెన్తా సురక్ష
53 MPa Guaranteed Cement**

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.
1701 Mt. TEE, 1000 Water Drive, Mount Airy, N.C. 28550, 800 734-1414 (N.C.)
www.pennacement.com, 1-800-734-1414

Phone : 011-530605
23063953
Fax : 011-2743285

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు :

కొమోడో డ్రాగన్స్

అద్భుతరసి ప్రధానమైన సాహసిగాథలలో భయంకర వింతపు గాల్లు వస్త్రీ ఉంటాయి. వాటిని గురించి పీల్లలు అసిక్కిగా వపు మతారు.

ఇండోనేసియా కొమోడో దీవులలో కొమోడో డ్రాగన్స్ అనే వింత పు గాల్లు ఉన్నాయి. దాదాపి 10,000

సింవత్సరాలకు పూర్వం, మెగాలీనియా అనే చిన్న వింత ప్రాణులు

ఆస్ట్రాలియా లో ఉండేవని చెబుతారు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధ సమయంలో ఒకపైలట్ కొమోడోను కను గొన్నాడు. డ్రాగన్లు పొడవాటి చీలిన నాలుకలు గల అతిపెద్ద మృగాలు. పొడవైన వాటి తోకలు చాలా బలమైనవి. శత్రువులను ఒక్కదెబ్బతో పడగొట్టగలవు. కొమోడో నోటిలో వ్యాధికారకాలయిన బ్యాక్టీరియా ఉండడం వల్ల గాయ పడిన పు గాల్లు గాయాలు నయం కాకుండా కొన్ని రోజులలో చనిపోతాయి. స్థానికులు 'ఓరా' అని పిలిచే ఈ వింత పు గాల్లు గొప్పగా ఉదగలమాలంపు వల్ల వాటిని 'నీళ్ళ మై నీళ్ళ' అని కూడా చెబుతారు. అవి 'వ్రా నెటర్' అనే అతిప్రాచీనవృద్ధ బల్లల జాతికి చెందినవి. నిజానికి ఇవి ప్రిపంచంలోకెల్లా అతి పెద్ద బల్లులు !

మన పరిసరాలు

న్యాయమైన వ్యాపారం

ప్రాచీన గ్రీకు పట్టణం కార్థేజ్ వాసులు న్యాయమైన వ్యాపారానికి పుర గాంచారు. హేరోడోటస్ అనే స్థి ప్రసిద్ధ చరిత్రకారుడు ఈ వ్యాపారులను గురించి వివరించాడు. ఓడలలో సరుకులతో వెళ్ళే ఈ వ్యాపారులు, ఓడలను రేమణలో ఆపి, సిర్ర కులను తీసి కువెళ్ళి నిప్పు ద్ర తీరంలో పిరచి తిరిగి వచ్చేవారు. ఆ తరువాత తావు వచ్చినందు కు సంకేతంగా ఓడల నుంచి పొగను ఆకాశంలోకి పదిలేవారు. ఈ పొగ కొన్ని వైశ్వావరకు కనిపించేది. దాంతో అక్కడి

ప్రిజలు వచ్చి తీరంలో ఉన్న సిర్ర కులను చూసి, తవు కు నచ్చిన ధరను బంగారు నాణాలలో పింలో ఉంచి దావులకు వెళ్ళి దాక్కునేవారు. వ్యాపారులు అప్పుడు ఓడల నుంచి దిగి వచ్చి తమకు చెందాల్సిన న్యాయమైన ధర వచ్చిందా లేదా అని చూసేవారు. అది తవు కు గిట్టుబాటు ధర కాదను కుంటే, వుళ్ళి ఓడలలోకి వెళ్ళి కాచుకుని ఉండేవారు.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

చేపల సంగీతం

మామూలుగా చూస్తూ చేపలు వున్నప్పుడు పొడలేమానిజవు. అయినా, కొన్ని చేపలు సంగీత ధ్వనులను విజ్ఞప్తంచగలవని కనుగొనబడింది.

పు ధ్వధరాసిపు ద్ర ప్రాంతంలో ఉన్న 'సేర్తన ఫీష' అనే చేప, పిళ్ళను గట్టిగా నొక్కి సంగీత శబ్దాలను విజ్ఞప్తిస్తుంది.

మద్దెల (ద్రవు) ధ్వనిలాంటి శబ్దాన్ని విజ్ఞప్తించడంవల్లే ఒకరకం చేపకు 'ద్రవు ఫీష' అనేబర్త పేట్టారు. ఈ శబ్దం 50 అడుగులకు అవలనున్న పు త్వకార లకు వినిపించేంత గట్టిగా ఉంటుంది!

మన దేశం క్విజ్

వరల్డ్ కప్ ఫుట్బాల్ టోర్నమెంట్ జర్మనీలో జరుగుతున్నది. ఈ సందర్భంగా ఫుట్బాల్లో మనదేశానికి సంబంధించిన విశేషాలను ఈ క్విజ్లో చూద్దాం.

1. ఏషియన్ ఫుట్బాల్లో పు నం బంగారు పతకాలు గెలుపొందినప్పడు ఇండియా టీమ్ కేష్టిన్లు ఎవరు?

2. పు నదేశం ఒకే ఒక అంతర్జాతీయ ఫుట్బాల్ టోర్నమెంట్ జరు మి తుంది. దానినెవరు టి?

3. నేషనల్ ఫుట్బాల్ ఛాంపియన్ షిప్ లో విన్నర్ కి ఇద్దరు రన్నర్ అప్ లకి ఇచ్చే ట్రోఫీ లెవరు టి?

4. అతి ప్రాచీనమైన ఫుట్బాల్ టోర్నమెంట్ ఏది?
5. డిసీఎవు ఫుట్బాల్ టోర్నమెంట్ మొట్టమొదటి సారిగా ఎప్పుడు ఏర్పాటు చేయ బడింది?

(సివూ ధానాలు 66వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

TATA NARAYANAMURTHY

TATA NARAYANAMURTHY

వ్యాఖ్యలపై కాంపీటీషన్ పొజ్జుకార్త పేర్ల రాసే ఈ నెల 25 వ తేదీలోగా వూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు సెప్టెంబర్ 2006 సంచికలో పిచ్చు రిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి వూనం. ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ వు, 82, డిఫెన్స్ అఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టూతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మే నెల పోటీ ఫలితాలు

టి. అంజనేయ్యులు

2-2-1136/2/2

న్యూ నల్లకుంట

హైదరాబాద్ - 500 044.

మొదటి ఫోటో : ఏకాగ్రతతో.....

రెండవ ఫోటో : వెలుగు సింపుకో!

సమాధానాలు :

1. 1951లో సేదైన వున్నా: 1962లో వున్నీ గోస్వామి.
2. నెహ్రూ గోల్డెన్; 1982లో కలకత్తాలో ప్రారంభించబడింది.
3. విన్నర్ - సంతోష్ బ్రోఫె; ఫిబ్బరవర అమ -

- కవు లా శ్రీ ప్రా బ్రోఫె; ధర్మ రన్నర్ అమ బ్రోఫె: సింపింగి బ్రోఫె.
4. ధూర్వరండ్ కమె; 1888లో సర్ మోర్విమర్ ధూర్వరండ్ ప్రారంభించింది.
5. 1945లో.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

DON'T SEARCH FOR ANSWERS!

- Who or what are Angelina, Santa Rosa and Wilson?
- If only he had appeared for the horse-riding test, he would have been selected for the Indian Civil Service. Who is being referred to here?
- Imagine A is 1, B-2, C-3, D-4..... X-24, Y-25, Z-26. How will you make a coded sentence in numbers to say "I love my school"?
- Can you make a chain of words with parts of the human body, from "head to foot"? There is no restriction on the number of words, but they must make a chain.
- Where will you go to see a sculpture of Maheshmurthi?
- Who are Kookoo's parents?

All the answers are in the July 2006 issue of Junior Chandamama. It's a treasure-trove of knowledge.

JUNIOR

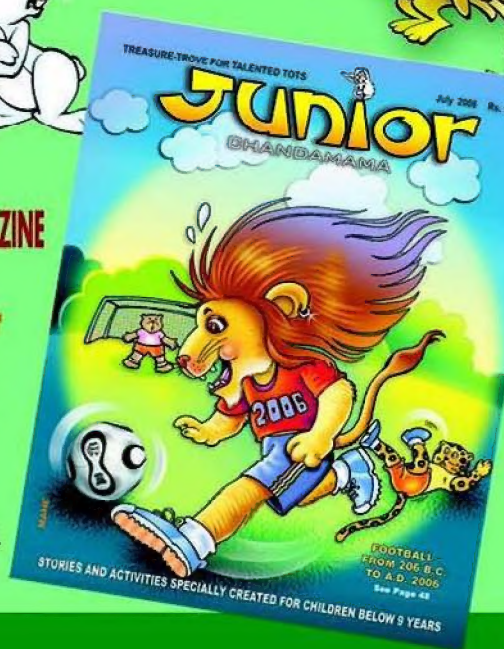
CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN AND ACTIVITY MAGAZINE

**NOW AVAILABLE
AT YOUR NEAREST
NEWS STAND FOR
RS.15 PER COPY**

For Further Details write to :
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82, Defence Officer's Colony,
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

**PAY ONLY
RS.150
FOR ANNUAL
SUBSCRIPTION
AND SAVE
RS.30**

Maha Milk
+
Maha Malt
+
Maha Ghee
=

The Best Lacto in Town

India's largest selling sweets and toffees.